

КАФЕДРА ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО АТЕСТАЦІЙНОЇ ВИПУСКНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕННЯ
БАКАЛАВР АРХІТЕКТУРИ

На тему:

«Культурний центр імені Флоріана Юр'єва в місті Києві»

Вінніченко Софія Юріївна

Київ-2023

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

Архітектурний факультет

Дизайну архітектурного середовища

(повна назва кафедри)

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Завідувач кафедри

Дизайну архітектурного середовища

д. арх., проф. _____ В.О. Тімохін

« _____ » _____ 2023 р.

Пояснювальна записка

до дипломного проекту
бакалавра

на тему Культурний центр імені Флоріана Юр'єва в м. Києві

Виконала: студентка IV курсу, групи 45

Вінніченко С.Ю.

(прізвище та ініціали)

Галузь знань: 19 – Архітектура та будівництво

Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування

Керівник **Седак О.І.**

(прізвище та ініціали)

Рецензент _____ кафедра дизайну архітектурного
середовища

Робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

Вінніченко С.Ю.

(підпис, ініціали та прізвище здобувача)

м. Київ – 2023 року

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

Факультет: **Архітектурний**
Кафедра **Дизайну архітектурного середовища**
Освітньо-професійний рівень: **бакалавр**
Галузь знань: 19 – Архітектура та будівництво
Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Завідувач кафедри містобудування

д. арх., проф. _____ В.О. Тімохін

“ ____ ” _____ 2023 року

**З А В Д А Н Н Я
НА ДИПЛОМНИЙ ПРОЕКТ СТУДЕНТУ**

Вінніченко Софія Юріївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема проекту

Культурний центр імені Флоріана Юр'єва в м.Київ

керівник проекту _____ **Седак Олександр Ігорович** _____, канд.арх., доцент
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від “ ____ ” _____ 2023 року № _____

2. Термін подання студентом проекту _____ **24.06.2023 р.**

3. Вихідні дані до проекту _____ **Завдання на проектування та топооснова**

4. Зміст пояснювальної записки (*перелік розділів, які потрібно розробити*)

1. Завдання на проектування;
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
3. Містобудівне обґрунтування;
4. Архітектурно-планувальне рішення;
5. Дизайн інтер'єру;
6. Конструктивне рішення;
7. Інженерне обладнання;
8. Охорона праці та навколишнього середовища;
9. Список використаних джерел;
10. Додатки

5. Перелік матеріалів проекту

№ розділу	Найменування розділів проекту	Об'єм пояснювальної записки (аркушів А4)	Об'єм креслень (аркушів)
1	Завдання на проектування	29	8 А1
2	Аналіз вітчизняного та світового досвіду		
3	Містобудівне обґрунтування		
4	Архітектурно-планувальне рішення		
5	Дизайн інтер'єру		
6	Конструктивне рішення		
7	Інженерне обладнання		
8	Охорона праці та навколишнього середовища		
9	Література		
10	Додатки		
	Разом:		

7. Дата видачі завдання _____ 09.02.2023 року _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту	Термін виконання етапу проекту	Примітка
1	Оцінка клаузури	02.03.2023 р.	
2	Оцінка ескізу	31.03.2023 р.	
3	Кафедральний перегляд	28.04.2023 р.	
5	Завершення роботи над пояснювальною запискою	12.05.2023 р.	
6	Перевірка пояснювальної записки на плагіат	15.05.2023 р.	
7	Рецензування проекту	16.06.2023 р.	
8	Допуск до захисту	16.06.2023 р.	
9	Захист проекту	19.06.2023 р.	

Студент _____
(підпис)

Вінніченко С.Ю.
(прізвище та ініціали)

Керівник проекту _____
підпис)

Сєдак О.І.
(прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

1. Завдання на проектування	5
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	6
3. Містобудівне обґрунтування	?
3.1. Історична довідка по території забудови	?
3.2. Містобудівна ситуація	?
3.3. Опис генерального плану	?
3.3.1. Функціональне зонування території	?
3.3.2. Рух пішоходів і транспорту	?
3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	?
4. Архітектурно-планувальне рішення	?
5. Дизайн інтер'єру.....	?
6. Конструктивне рішення	?
7. Інженерне обладнання	?
7.1. Теплогазопостачання і вентиляція	?
7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	?
8. Охорона праці та навколишнього середовища	?
Список використаних джерел	?
Додатки:	?
• усі креслення проекту	?
• довідка про перевірку роботи на плагіат	?

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЕКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
 на засіданні кафедри
 дизайну архітектурного
 середовища
 зав. каф., д. арх., професор
 Тімохін В. О. _____

Студент Вінніченко Софія Юрївна

Група Арх-45

Керівник Сєдак Олександр Ігорович

Тема дипломної роботи Культурний центр ім. Флоріана Юр'єва в м. Київ

1. ДБН В.2.2-16:2019 «Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади»;
 ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій»

2. Ситуаційний план (рис.1.1)

3. Топооснова ділянки (рис.1.2)

4. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Зонування генерального плану			
1.	Майдачик біля входу	100	3
2.	Майданчик біля виходу	100	3
3.	Господарський двір	150	2
4.	Оранжерея	300	
5.	Відкрита експозиція	500	
6.	Мала архітектурна форма	50	2
7.	Інформаційний стенд-афіши	25	
8.	Парковка автомобілів	100	
9.	Рекреація	100	
10.	Дитячий куток	200	
11.	Місце для куріння	50	
12.	Санвузли	50	
	Всього	1725	

Зона загального перебування			
4.	Сувенірна крамниця		
5.	Коворкінг	380	
	Конференц-зала	96	4
	Фото-відео студія	70	
6.	Дитячий куток		
7.	Санвузли		
		Всього	
Зона експозиції			
4.	Вестибюль	71	
5.	Тимчасова експозиція	234	
	Приймальня	13	
	Експозиційна зала Флоріана Юр'єва	100	
	Службове приміщення	15	
	Зал сезонної експозиції	908	2
	Фондосховище	77	
	Майстерня	15	
	Вертикальні комунікації	100	3
	Санвузли	120	8
		Всього	1000
Майстерні			
7.	Архітектурна майстерня	100	
8.	Майстерня по металу	24	
	Майстерня по дереву	24	
	Друкарня	24	
	Кабінет комп'ютерної графіки	24	
	Фотолабораторія	12	
	Кабінет адміністрації	12	
	Службове приміщення	10	2

Санвузли	80	6
Гардероб для резидентів	25	
Вертикальні комунікації	110	4
Студія звукозапису	50	
Музичний клас	24	
Фото-відео студія	50	
Клас хореографії	42	
Роздягальня	20	2
	Всього	631
Кінозал зал		
Тамбур	16	
Вертикальні комунікації	140	
Вестибюль	440	
Гардеробна	25	
Касова кабіна	10	
Зал на 180 осіб	200	
Зал на 80 осіб	125	
Кімната відпочинку	158	
Кінопроекційна	25	2
Підсобні приміщення	8	
Буфет	12	
Підсобне приміщення буфету	5	
Санвузли	60	
Фойє	115	
Адміністративне приміщення	30	2
Кіноархів	33	
	Всього	930
Загальна площа приміщень		

5. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
 - ситуційний план М 1:2000;
 - генеральний план М 1:500;
 - плани поверхів М 1:100, М 1:200;
 - фасади М 1:100, М 1:200;
 - повздовжній та поперечний розрізи М 1:100, М 1:200;
 - перспективне зображення будівлі;
 - конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:20, М 1:25;
 - інтер'єр одного приміщення:
 - розгортки стін М 1:50, М 1:25;
 - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:50, М 1:25;
 - план стелі з розстановкою світильників М 1:50, М 1:25;
 - перспектива;
- Макет М 1:100, М 1:5000, Презентація дипломного проекту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);
- Пояснювальна записка.

Студент _____

(підпис)

Вінніченко С.Ю.

(прізвище та ініціали)

Керівник проекту _____

підпис)

Сєдак О.І.

(прізвище та ініціали)

Рис. 1.1. Ситуаційний план

ГЛОСАРІЙ

(перелік термінів, що використані у роботі).

З метою виключення неупорядкованості методологічних підходів та виключення неточного або хибного тлумачення змісту і положень проекту, наведених в пояснювальній записці, авторка роботи використала без купюр або самостійно надала визначення окремих термінів та понять, що були залучені при написанні тексту і яким дипломниця слідувала протягом усієї своєї випускної кваліфікаційної дипломної роботи:

ЗАКЛАД КУЛЬТУРИ - комплекс підприємств, установ, організацій і закладів культури державної та комунальної форми власності, діяльність яких спрямована на створення умов для забезпечення розвитку творчості людини, збирання, збереження, використання і поширення інформації про матеріальні та духовні культурні цінності, наукові розробки, а також на забезпечення цілісності культурного простору України, доступності національного культурного надбання, дотримання прав громадян у сфері культури. [Закон України №2778-VI «Про культуру» - URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2778vi-12448>]

КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР - широко використовуване поняття для позначення організацій, а також будівель, споруд чи комплексів з них, призначених для зосередження, примноження й просування в життя, суспільства - тих чи інших цінностей, традицій і практик, що лежать у сфері культури і мистецтва. Культурні центри можуть існувати як в рамках громадських культурних об'єдань, та в порядку приватних ініціатив; так само при державному (урядовому) патронаті чи силами активістів. – URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%83%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D1%86%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%80]

КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЄВИЙ ЗАКЛАД – ПОЗАІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ФОРМИ СУСПІЛЬНОГО ВІДПОЧИНКУ – незарегульовані, неформальні, вільні форми

відпочинку населення, що відбуваються поза «інституту» (з латини „institutum” - встановлення, запровадження), який розглядається як первинний елемент рушійної сили суспільства й до якого належать держава, сім'я, підприємництво, монополії, приватна власність, профспілки, релігія, общини, організації, усе, що відображує звичаї, етику, правові рішення та суспільну психологію. – URL: [<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%86%D0%BD%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%82%D1%83%D1%86%D1%96%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7%D0%BC>]

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР - особливе середовище проживання людини, що конструюється самою людиною і характеризується специфічними річно-предметними та соціально-комунікативними умовами його організації і де відбуваються соціальні взаємодії.

СУСПІЛЬНИЙ ВІДПОЧИНОК – вид суспільного існування людини у відпочинку як способу зменшення соціальної напруги.

ТВОРЧИЙ ВІДПОЧИНОК – тип відпочинку особливо важливий для творчих особистостей для вирішування проблем чи обмірковування нових ідей, полягає у спілкуванні з творами мистецтва, милуванні природою та участі в творчому (созидательном) процесі. [https://idea.24tv.ua/7-vidiv-vidpochinku-neobhidnih-kozhnomu_n1539521]

ФУНКЦІЯ ТЕРИТОРІЇ – функція, яка визначає основне призначення міської території, а саме: праці, культури, торгівлі, розваг, пам'яті, реабілітації (відновлення) тощо.

ВСТУП.

Випускний кваліфікаційний проект присвячений вирішенню важливої фахової проблеми: завершенню сучасного архітектурного ансамблю однієї з головних містобудівних вузлів Києва як столиці України - її Європейської площі. Рішення даної проблеми передбачається здійснити за допомогою новітньої за функцією й образом споруди культурно-просвітницького призначення - Культурно-освітнього центру, головна функція якого - освітня і виховна. Для вирішення об'ємно-просторової та образної характеристики споруди, яка поки має не так багато прикладів реалізації її будівництвом, були проведені бібліографічні пошуки та пошуки в Інтернеті. В результаті проект отримав аналітичну частину,

яка надана в вигляді аналізу існуючої забудови Європейської площі, її містобудівної ситуації та обґрунтування авторської ідеї об'ємно-просторового та художньо-образного вирішення цієї громадської будівлі.

ТЕМА РОБОТИ: «Культурний центр ім. Флоріана Юр'єва у місті Києві».

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ за темою дипломної роботи, яка винесена до її назви. Зміни соціально-економічного життя, що спостерігаються в усьому світі протягом трьох останніх десятиліть, у вигляді реформ в сфері освіти і науки, загальні модернізація та інформатизація, культурні та технічні інновації, найбільш яскраво проявляються у великих містах, призвели до ускладнення їх соціокультурного простору. Під впливом зазначених процесів істотно змінюється саме місто, його планувальна структура, функціональне наповнення, образна та іміджева складові. Архітектура великого міста стає «дзеркалом», що відображає сучасні соціальні трансформації у суспільстві. Вона по-своєму формує гармонію чи дисгармонію суспільства, приватного та громадського, комерційного і культурного, будучи, таким чином, невід'ємним елементом соціокультурного простору міста.

Соціокультурний простір міста розуміється нами як особливе середовище проживання людини, що конструюється самою людиною і що характеризується специфічними речово-предметними та соціально-комунікативними умовами своєї організації. На сьогодення відмінною рисою соціокультурного простору великого міста є якісне ускладнення і кількісне збільшення культурно-дозвіллевих практик, що пов'язуються з інформаційно-комунікативними видами діяльності. Зорганізувати й структурувати різноманітний та динамічний соціокультурний простір великого міста, може культурний центр - тип установи, що з'явився в результаті трансформації традиційного музею межі ХХ-ХХІ століть. Культурний центр, на відміну від музею чи виставки, покликаний задовольнити найширші потреби усіх категорій населення не тільки в галузі культури, інформації та освіти, але й у неінформаційній діяльності - комунікативній, дозвілевій, ігровій, розважальній та інших, основою яких є творча та інтелектуально насичена активність. Поєднання виставкової, музейної функції з клубною, де місцяни столиці можуть мати можливість культурної та

розважальної реалізації себе стає поступово розповсюдженою формою соціокультурного простору в світі.

АКТУАЛЬНІСТЬ РОБОТИ. На сьогодні в Україні гостро постала проблема ускладнення соціокультурної ситуації за рахунок впливу на неї низки негативних процесів, що постали у сфері духовного життя - втрата духовно-моральних орієнтирів, відчуженість від культури та мистецтва дітей, молоді та дорослих, значним скороченням фінансування державою культурно-просвітніх установ. Ці негативні процеси помічаються зокрема у діяльності сучасних об'єктів культурно-виховної галузі й навпаки - з активізацією й розвитком об'єктів дозвілля. Ці тенденції посилюються майже повною відсутністю проектування та будівництва закладів та установ культури й культурних центрів як їх форми, які б відповідали сучасним потребам суспільства на теренах нашої молоді держави. Усе актуальніше постає проблема необхідності постійного збагачення змісту діяльності культурних закладів, методів її здійснення та пошуків нових технологій дозвілля у поєднанні з функцією культури.

Таким чином, завдання культурного центру, як соціального інституту, полягає у розвитку соціальної активності та творчого потенціалу населення, організації різноманітних форм навчання, культурного розвитку, дозвілля та відпочинку, створення умов повної самореалізації в галузі мистецтва, культури та дозвілля. Нажаль, сьогодні в зв'язку із певними соціально-економічними труднощами суспільства, великої кількості безробітних, відсутності необхідної кількості закладів культури й недостатньої уваги до організації дозвілля населення виникає проблема розвитку позаінституціональних форм суспільного відпочинку.

Вільний час є одним з найважливіших засобів формування кожної особистості людини. Саме він безпосередньо впливає й на виробничо-трудова сферу діяльності окремого члена суспільства, адже в умовах вільного часу найбільш сприятливо проходять рекреаційно-відновлювальні процеси, що знімають інтенсивні фізичні та психічні навантаження, відбувається реалізація власних уподобань людини та його реабілітація. Використання вільного часу людиною є своєрідним індикатором її культури, кола духовних потреб та інтересів конкретної особистості людини або певної соціальної групи. Дозвілля, що є частиною вільного часу приваблює людину не

регламентованістю та добровільністю вибору його різноманітних форм, демократичністю, емоційною забарвленістю, можливістю сполучати у ньому різні форми діяльності – фізичну та інтелектуальну, творчу та споглядальну, виробничу та ігрову. Для значної частини людей соціальні інститути дозвілля є провідними сферами соціально-культурної інтеграції та особистісної самореалізації. Але водночас, усі ці переваги дозвільної сфери діяльності поки що не стали звичним атрибутом образу життя людини у нашій державі. Це обґрунтовує напрямок та тематику дипломного проекту як підсумкової результуючої форми фахової підготовки – Культурний центр в Києві.

Торкаючись проблеми проектування сучасного культурного центру, доцільно розглядати не лише сьогоденні запити соціуму, але й передбачати їх зміни з плином часу та враховувати можливість будівлі реагувати на них, а також запропонувати функціональну спроможність відповідну до змін форм та видів культурно-дозвільних занять. Саме удосконалення художнього образу та планувальної структури сучасних культурних центрів відповідної до сьогоденної організації дозвілля є актуальною проблемою, що має вирішуватися на багатьох рівнях: відповідність соціально-економічним процесам та різним умовам роботи центру, оптимізація процесу культурно-дозвільного проведення вільного часу та багатьох інших. Таким чином, сучасний етап розвитку проектування культурно-дозвільних закладів характеризується переходом від критики існуючого положення до конструктивних рішень проблеми, що склалася.

Актуальність виконуваного проекту визначена проблемами, які виникають при розробці цього типу споруди:

1. *в галузі нормативної бази та типології* – повною відсутністю нормативних матеріалів та загального набору приміщень, які повинні бути притаманні Культурному центру;
2. *в галузі наукових досліджень* – недостатньою проробкою методів та прийомів формування медіа тек, відсутністю системного підходу до їх проектування;
3. *в галузі об'ємно-просторового та художньо-образного вирішення* – непроробленістю типологічного забезпечення та образного вирішення споруд і будівель культурних центрів в Україні та світі;
4. *в галузі технології* – постійним удосконаленням й розвитком інформаційних технологій, відставанням від них архітектурного

процесу, який повинен забезпечувати інформаційний простір спорудами і будівлями відповідного призначення;

5. *в галузі проектної практики* – незадовільним станом практики проектування споруд цього функціонального типу, пов'язаним з використанням існуючих приміщень, пристосуванням до культурно-освітніх та інформаційно-розважальних споруд, не відповідаючи цього інформаційно-просвітницькому призначенню;
6. *в галузі реалізації робіт* – існуючим дефіцитом споруд цього призначення, наміченими перспективними обсягами глобалізації культури, освіти, інформаційних технологій в зв'язку з входженням України в загальносвітовий інформаційно-культурний простір.

Відповідно з цим виникає запитання: яка громадська будівля є найактуальнішою на сьогодні для проектування для суспільного життя великого міста? Процеси, що унікальні для ХХІ сторіччя, вимагають нового особливого простору. Досить звична для кожного сучасника словосполучення - «нова ера інформації» - нашою думкою, що в такій будівлі панує інший бік сучасного життя: інформаційний всесвіт, відкритий кожному і спільний для всіх. Ця будівля - плацдарм для колективного громадського вторгнення у медіа-океан інформації. Це сучасний, динамічний, культурно-інформаційний та мистецько-науковий комплекс.

Місто, столиця Держави Україна має наступні знакові споруди - головний Вокзал, Аеропорт, Головну площу на Головній вулиці і решту місць, що є реперними для певних видів суспільного життя Держави і насамперед її Столиці. Нажаль, медіа-інформаційна сфера суспільного культурного життя практично не знайшла свого повного втілення в архітектурі. І хоча у абсолютній більшості розвинених країн світу вже два десятки років тривають пошуки форми і функціонально-просторової організації Мистецького Храму-Форуму культури і інформації, Україна стоїть осторонь.

АНАЛІЗ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ ЩОДО ЗАВДАННЯ НА ПРОЕКТУВАННЯ.

СТАН ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ. У вітчизняній та зарубіжній літературі вже пів століття стійке місце займає поняття „універсальна”, або „багатоцільова” споруда або комплекс таких споруд. Цим терміном названі будівлі й споруди найширшого діапазону, які містять велику кількість відвідувачів та мають різну ступінь універсальності. Культурний центр розглядається як набір

залів поліфункціонального призначення. Зали цього типу призначенні не лише для освітнянсько-навчальних цілей, а й проведення культурних заходів, необхідних для сучасного інформаційного забезпечення населення міст, - й особливо надвеликих, до групи яких належить столиця України Київ.

Історія формування поліфункціональних залів сягає у 1950-ті роки, коли поступово з'являється новий тип споруди – зали багатоцільового призначення. З того часу запроектовано та побудовано величезна кількість цього типу споруд по усьому світі, що дає змогу аналізувати цей досвід, особливо завдяки вже існуючим дослідом та напрацюванням науковців. Названий тип багатоцільового залу став доволі актуальною та цікавою темою, і ось вже понад 70 років як вчені досліджують її. Питання архітектури багатоцільових споруд розглянуті в працях видатних вчених радянського періоду – Ю.П. Гнедовського, Н.М. Резнікова, І.Д. Рябишевої, Г.П. та А.П. Морозових, І.С. Дураніної, Г.А. Градова, Н.Н. Єрофєєвої інших. Вагомий внесок у цьому напрямку вніс відомий український вчений, завідувач кафедри КНУБА, доктор архітектури, проф. В.В. Савченко, який у своїй книзі „Багатоцільові глядацькі та спортивні зали” [7] зібрав до купи усю інформацію, що накопичилася за багато років та систематизував її. Проект Культурного центру в м. Києві розроблявся з урахуванням норм та правил, що діють в Україні, а саме:

ДБН В. 2.2-9-99 Громадські будинки та споруди [1];

ДБН В. 1.1-7-2002 Пожежна безпека об'єктів будівництва [2];

ДБН В. 1.2-7-2008 Основні вимоги до будівель і споруд. Пожежна безпека [3];

ДБН В. 2.3-25-2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів [4];

В даний час в нашій країні досі не розроблена нормативна документація щодо проектування культурних центрів завданням існування яких є створення навчально-інформаційних та культурно-розважальних просторів та відповідних ним об'єктів. Їх проектування відбувається за принципами аналогій при вирішенні проблем інноваційного характеру, на основі порівняння форми, планування, образу нових споруд з прикладами існуючих об'єктів навчально-інформаційного, освітнянського призначення та методами їх проектування, що склалися - бібліотеками, центрами наукової інформації, мистецькими школами, молодіжними клубами тощо. В наявності є лише ДБН по спеціалізованим глядацьким спорудам,

виданий у 2005 році, але він абсолютно не відповідає проблематиці цього бакалаврського проекту.

УЗАГАЛЬНЮЮЧІ ВИСНОВКИ. На сьогоднішній день маємо той факт, що не тільки в Україні, але й в усьому світі не існує чіткої методики проектування об'єктів, що формуються на основі поєднання навчально-інформаційних і культурно-розважальних просторів. Тому сучасні архітектори-проектувальники діють багато в чому наосліп, іноді реалізовані будівництвом будинки суперечать теоріям або творчим деклараціям самих творців. Навіть названі вище об'єкти не можуть вважатися повною мірою прикладами повноцінних споруд відповідного культурно-розважального призначення.

У соціальній сфері сучасного суспільства наприкінці ХХ століття й на початку ХХІ виявилися характерні ознаки суспільних відносин, які соціологи визначають як новий соціальний термін: "інформаційне суспільство". Визначення цього терміну має на увазі перехід суспільних відносин на новий виток розвитку соціальної сфери й виникнення нових вимог до неї. Зокрема, ці фактори позначаються й на культурно-освітній діяльності, у якій беруть участь сучасні бібліотеки, медіа-центри. У наш час поряд з функцією збереження, бібліотека та медіа-центри реалізують й функцію розвитку - у відповідь на сформульовані суспільством нові потреби. Зокрема, бібліотека та медіа-центр розвиваються як простір, що акумулюють контакти в споживчому середовищі, а традиційна бібліотека набуває змістовності «форуму ідей». В минулому відповідну функцію виконували так звані клуби, що містили не лише культурну, але й розвиваючу, виховну та інформаційну місію.

Завдяки впровадженню новітніх цифрових технологій значно скоротилися обсяги книгосховищ і інших технологічних площ, що дозволило архітекторові збільшити площі суспільної частини бібліотечного будинку й привнести в них нові функції. Бібліотека увійшла в глобальну інформаційну мережу й зайняла ключове місце в ній. Виріс вплив архітектурної складової в процесі проектування бібліотечних будинків і комплексів. На стадії їх проектування сьогодні приділяється особлива увага архітектурному образу цього типу споруд та їх інтер'єрному простору. Особливої ваги набув семіотичний контекст в авторському прочитанні архітектури об'єктів освітянського та комунікативного призначення.

Загалом очевидно, що архітектурне замовлення на об'єкти, у яких концентруються новітні досягнення в галузі культури,

інформації та розваг - характерний прояв суспільства, що демонструє свій активний розвиток. Зарубіжний архітектурний досвід показує напружені наукові, творчі, методологічні пошуки зручного культурно-розважального та інформаційно-виховного простору. В результаті цього з'являються об'єкти, композиційно адаптовані до оточуючого їх міського середовища, інформації й людини, які дозволяють побачити перспективи розвитку людства й місце «архітектури» цього типу у майбутньому суспільства. Сьогодні вже на численних прикладах можна виявити й простежити тенденції змін, що відбуваються з клубами нещодавнього минулого, художніми музеями та традиційними бібліотеками, не тільки як поняттями-символами, так і архітектурними об'єктами. Починаючи з назви культурний центр з медійно-інформаційним та розважальним простором до електронного культурно-інформаційного центра, що існує у віртуальному просторі й на мультимедійних дисках, і закінчуючи медіа-фасадами, які можуть бути повністю транспарантними й змінюваними. Зовнішні площини будинку перестають бути замкнутими межами, стаючи засобом залучення людей в культурно-інформаційний процес. Проекції, інсталяції на фасадах можуть відображати міжнародні новини, знайомити з контентом культурного центру або служити полігоном для навчання. Внутрішній зміст об'єктів розважального призначення, сучасних музеїв та бібліотек теж змінюється, ці споруди розширюють рамки і перетворюються в своєрідні центри контактів та спілкування, роботи й відпочинку. В їх просторах проводяться заходи, що не були притаманними їх призначенню в минулому: конференції, диспути, секційні за напрямками роботи угруповання, впровадження в роботу клубно-розважальних методів тощо. Сучасні культурні центри, що містять у собі різні види призначення: музеїв, клубів, бібліотек і як однієї з форм їх розвитку – медіатек, - прагнуть запропонувати споживачу відвідати свої експозиційні площі, сходити в кіно, подивитись медіа-виставу, пообідати, попрацювати у своєму інфо-блоці чи студії, або прослухати лекцію в одному зі своїх зальних просторів. При цьому послуги надаються усім бажаючим, без винятку, незалежно від статі, віку, національності й фізичних можливостей. Основним гаслом культурних центрів сучасності можна вважати мінливість, адаптивність і доступність.

Але при всьому розмаїтті проектів, поки ще рано говорити про науково-обґрунтовану, універсальну концепцію вирішення архітектури культурних центрів такого функціонального типу,

втіленої в архітектурній формі й здатної адаптуватися під будь-які вимоги місця, часу й соціальних факторів. До того ж виявляється, що для їх створення, необхідні принципово нові кути розгляду підходів їх формоутворення.

Є ще одне із невирішених на сьогодні завдань вітчизняної архітектурної практики, пов'язаних з організацією споруд культурно-розважального та інформаційно-виховного призначення, є формування просторів, доступних для людей з обмеженими фізичними можливостями. Мова йде не тільки про використання відповідного устаткування, але й про створення якісно нових об'єктів та форм споживання культурно-виховної інформації та залучення людей з вадами руху та зору до розважально-інформаційних форм, що сприяють подоланню існуючої відчуженості цієї категорії людей. Гарним вирішенням цього питання може стати створення (на відміну традиційних відповідних споруд) цілого їх комплексу з багатьох приміщень, де інформація стає доступною в основному завдяки можливості безпосереднього контакту відвідувача з різноманітними предметами, сприйняття інформації на слух або тактильним шляхом. У структуру такого роду об'єктів поряд із читальними й комп'ютерними залами може бути включений цілий ряд приміщень, у яких відвідувач зможе "прочитати" руками історію розвитку техніки або відчути недоступну у звичайному зоопарку форму тварин. Додатковими засобами орієнтації сліпої людини в подібному інтер'єрі стають усілякі поручні, фактура поверхні підлоги, звукові сигнали й певна закономірність розміщення інформаційних матеріалів. Прийоми оформлення інтер'єрів такого центру будуть, звичайно ж, помітно відрізнятися від звичних. Однак тут існує безліч додаткових можливостей для дизайнерських і архітектурно-художніх розробок, що відбивають специфіку використання подібних об'єктів.

Особливе місце при розробці проектів будівель та споруд культурно-розважального та інформаційно-виховного призначення займають на сьогодні питання екології. Великі інтер'єрні простори традиційно є зоною ризику, оскільки в них експонуються, демонструються речі, предмети, книги, картини, механічні прилади, в наслідок чого накопичуються фізичні й хімічні фактори ризику. Зорема, проходять чи перебувають значні маси відвідувачів, Це продукти обміну речовин, іони важких металів (особливості сучасного друку), похідні графіту, барвників, клеїв, різних штучних матеріалів, а також бактерії, гриби, віруси, що існують в умовах

постійного контакту з людиною. Саме тому архітектура культурного центру має стати ще й реабілітаційною. При організації їх роботи не в останню чергу виникає потреба думати про збереження здоров'я відвідувачів та працівників культурних центрів. Обладнання повинне бути не тільки оригінальним, але й ергономічним, освітлення - не тільки гарним, але й раціональним; рослини в ландшафтних композиціях не тільки стилістично витриманими, але й повною мірою підходящими для подібних приміщень. Крім того, доцільно налагодити правильний повітрообмін, передбачити можливість озонування та іонізації повітря, способи психологічного й фізичного розвантаження для відвідувачів - споживачів культурного центру та його співробітників.

КОНЦЕПЦІЯ ПРОЕКТНОГО РІШЕННЯ культурного центру ім. Флоріана Юр'єва полягає в наступному:

1. Культурний центр проектується у безпосередній близькості від Європейської площі, яка за останні роки сформувалася як територія з провідною функцією культури і відпочинку городян та гостей Києва.
2. Формування культурного центру розглядається як комплекс будівель та споруд широкого спектру культурних запитів, що розташовані в центральній частині міста – поблизу Європейської площі, де містяться значні культурно-освітні заклади (Національний художній музей, Національну філармонію, Український дім, Національну консерваторію тощо), яка розглядається як культурний центр міста й має відмінну транспортну доступність з усіх районів Києва;
3. Споживачами проектованого культурного центру прогноуються різні верстви населення, що різняться за віком, статтю, рівнем освіти й культури.
4. Проектування культурного центру зорієнтоване на створення динамічного культурно-пізнавального, розважального комунікаційного і інформаційного

простору в умовах, що актуальні на сьогодні для України;

МЕТА РОБОТИ: розробити проектні пропозиції з формування комплексу будівель і споруд культурного центру імені Флоріана Юр'єва у місті Києві.

ЗАВДАННЯ РОБОТИ:

1. Проаналізувати стан проектного досвіду в Україні та світі, наукових дослідних робіт з розробки культурних центрів як об'єктів архітектурної уваги та розробки;
2. Визначити особливості архітектурно-планувального та композиційно-просторового вирішення культурного центру, що визначений для вирішення, вибору місця його розташування, особливості формування його території та положення на ній будівель й споруд, що утворюють цей комплекс;
3. Визначити склад будівель і споруд культурного центру ім. Флоріана Юр'єва, набору необхідних приміщень та їх блокування та взаємодію в загальній структурі комплексу;
4. Розглянути питання стилістичного та колористичного вирішення будівель і споруд Центру, його внутрішнього дворового простору та інтер'єрів будівель та споруд різного функціонального призначення;
5. Надати пропозиції з благоустрою та озеленення оточуючого культурний центр простору;
6. Узагальнити отримані висновки за результатами виконаної проектно-кваліфікаційної випускної роботи як можливі пропозиції з розробки відповідного функціонального типу об'єктів.

ОБ'ЄКТ РОБОТИ: архітектурно-композиційне й планувальне вирішення комплексу споруд культурного центру.

ПРЕДМЕТ РОБОТИ: особливості формування культурного центру як об'єкту архітектурного проектування для умов сучасного надвелького міста.

МЕТОДИ РОБОТИ: В процесі розробки кваліфікаційної випускної роботи були використані наступні методи, що стали методологічною основою проекту: метод натурних обстежень ділянки проектування, бібліографічних пошуків та опрацювання текстуальних та графічних першоджерел, метод системного та порівняльного аналізу, метод аналогій тощо, метод макетування та моделювання, метод пошукового та експериментального проектування.

ТЕОРЕТИЧНА БАЗА РОБОТИ включає наступні групи науково-дослідних робіт та фахових публікацій:

- з типології багатофункціональних, видовищних та культосвітніх громадських будівель і споруд – фундаментальні праці [11, 12, 14, 27] та публікації [17, 31, 33], а також зокрема - Б.Г. Бархіна [16], Б.С. Мезенцева [22], А.Л. Гельфонда [24-25]; Г.Ф. Горшкової, В.И. Ревякіна [49]; Б.П. Михайлова, П.П. Себриновича, Б.Я. Орловського [9, 21]; Є. Цайдлера [35], М.М. Миловидова [46], А.П. Морозова [47]; В.М. Предтеченського [10];
- з теорії дизайну міського середовища та інтер'єру – праці В.Т. Шимко [18, 36, 37, 40], досліді А.В. Єфімова, Г.Б. Минервіна, А.П. Єрмолаєва, М.І. Щепеткова, А.А. Гавриліної, М.К. Кудряшева [18, 40], М.В. Лісиціан [45], О.Б.Новікової [48]; і виставкового дизайну інтер'єру зокрема - Ревякіна [49], Р.Р. Кліке [19], Джона Саймондса [30], А.В. Іконнікова [42],
- з архітектурної композиції та теорії формоутворення – праці В.Ф. Кринського, И.В. Ламцова, М.А. Туркуса [20], І.І. Лошакова [21], А.В. Степанова [32], А.В. Іконнікова [41], В.В. Кандінського [44], Н.Г. Шаповал [8],
- з теорії виразності архітектури та формування архітектурного образу - О.І. Россинської [50], О. Фоменко [51],
- з архітектурних конструкцій - І.А. Бартенєва [15], А.П. Морозова [47].

ТЕОРЕТИЧНА НОВИЗНА дипломної роботи полягає в тому, що проекті вперше запропонована синтетична модель Культурного центра як концепція архітектурного середовища, що базується на синтезі об'єктивних і суб'єктивних основ: духу місця, духу часу та індивідуального авторського трактування теми.

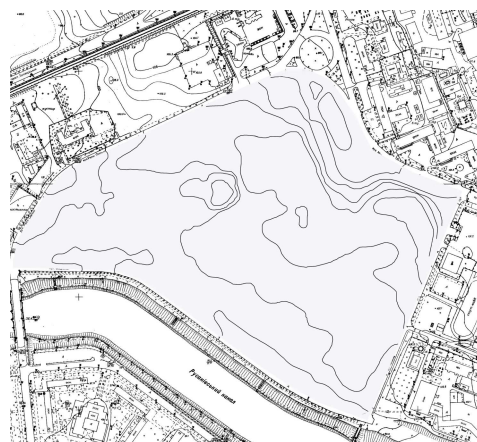
ПРАКТИЧНА НОВИЗНА роботи полягає у тому, що на сьогодні відсутні узагальнюючі дослідження з проектування культурних центрів, що містять не лише експозиційно-музейну складову, а й досугові форми у вигляді так званої «живої» експозиції, де відвідувачі можуть проводити досліди, знайомитись з механікою технічних устроїв, перевіряти творчі методи знаних й великих митців, випробовуючи себе в мистецтві. Ці форми самореалізації не є традиційними клубними, але сформовані як інноваційний підхід неформального досугового відпочинку. Тому проектні пропозиції, що надані в цій кваліфікаційній випускній роботі є піонерними і можуть на майбутнє бути використані при розробці проектів інших культурних центрів нового типу – з урахуванням містобудівних умов, місткості та об'ємно-планувального й композиційно-просторового їх вирішення; можуть бути використані у подальших дослідженнях культурних центрів, у навчальному проектуванні та розробці нормативної бази відповідного типу будівель та споруд, у фаховій підготовці майбутніх архітекторів-проектувальників й містобудівників.

ПОПЕРЕДНІЙ ВИБІР ДІЛЯНКИ ПРОЕКТУВАННЯ.

ГЕНПЛАН. ХАРАКТЕРИСТИКА МІСТОБУДІВНОЇ СИТУАЦІЇ Й ДІЛЯНКИ ПРОЕКТУВАННЯ. На першому етапі проектування керівником диплому були запропоноване корегування назви теми «Мистецький центр в м. Києві». Але значна щорічна кількість її розробників примусив автора разом з керівником диплому відмовитись від неї й повернутись до попередньо прийнятого напрямку за назвою «Культурний центр ім. Флоріана Юр»єва в м. Києві», що значно розширює й ускладнює завдання пошуків рішення. Попередньо були опрацьовані ряд будівельних ділянок – в районі промзони «Теличка», на Подолі, які сприяли визначенню характеру планування та попередньому образу Культурного центру. Вибір ділянки проектування як для першого, так і другого за тематикою об'єкту розробки пов'язувався із знаковістю споруди, з її важливою роллю у вирішенні загального міського простору, з місцем в організації (завершенні) існуючої забудови й створення завершеного міського ансамблю.

ДІЛЯНКА № 1 була визначена попередньо при розробці проекту мистецького центру. Розміщувалась в забудові Лівобережжя столиці за адресою - Русанівська набережна, вул. Раїси Окіпної. Вільна ділянка надавала можливість вирішувати мистецький центр з

урахуванням зорового сприйняття з Русанівської набережної, бо споруда орієнтувалася на Русанівський канал, а також з Правобережжя Києва. На жаль, ця ділянка може розглядатись лише

гіпотетично, бо зараз зайнята житловим комплексом.

ДІЛЯНКА 1.

ДІЛЯНКА 3.

ДІЛЯНКА № 2. Територія, що намічалась під формування Мистецького центру, розташована у Деміївсько-Китаївській частині Києва, яка не є складовою частиною його історичного центру, але межує з ним на півночі, а саме з історичними місцевостями Звіринець, Теличка і Видубичі. Ділянка проектування знаходиться на узбережжі Видубицького озера, між Наддніпрянським шосе і Дніпром, південніше мосту Патона і візуально є частиною панорами Дніпровських схилів з боку Дніпра. Ділянка має візуальний контакт з лівим та правим Берегами Дніпра, характеризується досконалою транспортною доступністю. Але напружений рух по Набережному шосе та по мосту ім. Патона робить ділянку вкрай не вигідною для розміщення цього знакового об'єкту.

ДІЛЯНКА № 3 (як резервна та достатньо перспективна) під проектування Культурного центру обрана поблизу Національного комплексу „Експоцентр України”. Ділянка для дипломного проекту має вигідне розташування на перехресті двох магістралей - просп. Академіка Глушкова й перетинається з вул. Академіка Заболотного, є

розв'язка та Одеська площа. Поруч, з одного боку, знаходиться територія ВДНХ (Національного комплексу „Експоцентр України”) з Голосіївським лісом, житлова забудова – з іншого, та територія іподрому через дорогу. В основному територія є поки пустуючою. Рельєф не має значних перепадів. Будівельно-санітарний стан території в цей час є незадовільним, бо ця ділянка майже не використовується. На території розміщений критий льодовий стадіон, який не добудований і не експлуатується, також відкритий льодовий стадіон, але в незадовільному стані. Люди користуються цим місцем для відпочинку, хоча досить рідко – з метою катання на ковзанах, лижах. Є тенісні майданчики тощо.

Щодо цієї території у місцевої адміністрації досить багато планів: в основному планується запроектувати там спортивно-оздоровчий комплекс. Авторкою проекту як варіант може бути запропоноване рішення з перетворення цієї мальовничої але захищеної ділянки з спорудами-«примарами» як майбутньої зони інформаційно-культурного розвитку населення Києва. Проект може включати не лише споруду Культурного центру, а й експозиційні майданчики з експозицією «просто неба», парк з амфітеатром, відкритий кінотеатр, готель для приїжджих туристів та гастролерів тощо. Зокрема місце стане зв'язуючою ланкою між Музеєм Народної архітектури та побуту України НАНУ та низкою наукових інститутів, в тому числі й Інституту Кібернетики НАНУ. Але віддаленість від центру робить цю територію сумнівною з точки зору формування об'єкту загальноміського значення: можна спрогнозувати значне зменшення відвідувачів у порівнянні з можливим його розташуванням в культурно-адміністративній зоні столиці – її центральному районі.

ДІЛЯНКА № 4, що розташована на Ленінградській площі безпосередньо поблизу транспортної розв'язки, є важливою з точки зору місця свого положення - в зоні впливу одного з громадських центрів Лівобережжя, у зручній транспортній доступності. Місце для проектування знаходиться на лівому березі в районі Ленінградської площі і являє собою дуже важливий загальноміський транспортний вузол. На ділянці у цей час знаходяться 5-ти та 3-х поверхові будинки, які в перспективі будуть зноситись. Територія для забудови відділена трьома транспортними магістралями. Це - проспект Возз'єднання, що за допомогою моста Патона з'єднує дану територію з правим берегом Києва, проспект

Гагаріна та Харківське шосе. Така ситуація є задовільною та досить вигідною для розміщення Мистецького Медіа-центру, оскільки правобережна центральна частина міста не може єдина задовольнити усі інформаційні, культурні та освітянські потреби населення, через транспортне перевантаження не здатне повноцінно обслуговувати населення Лівобережжя. Важливим слід визначити ще й те, що Лівобережжя не має розвинену мережі інформаційно-культурних об'єктів, а також обмежена в їх будівництві й організації на подальший розвиток через відсутність достатньої кількості вільної території. Для проектування на даній території обрана тема Культурного центру з інформаційно-розважальним комплексом будівель та споруд (або комплексом поліфункціонального призначення). В проекті передбачається реконструкція розв'язки з метою зменшення транспортних заторів. Передбачається виключення усіх світлофорних об'єктів, за генпланом міста пропонується три рівня руху, тунель та естакада. Проаналізувавши потреби даного місця, бачимо, що комплекс може забезпечити людей робочими місцями та задовольнити культурні, інформаційні й споживчі потреби населення. Але виникають складнощі з транспортним обслуговуванням ділянки при наявності напруженого транспортного руху в безпосередній близькості від проєктованого Культурного центру.

Й, нарешті, ДІЛЯНКА № 5. Розташована на плато поблизу Володимирської гірки безпосередньо поблизу Арки Дружби Народів та Державної Філармонії, вздовж вул. Володимирській узвіз. Ділянка має прямокутну форму, зорієнтована чітко за румбом «північ-південь». Майбутня споруда Культурного центру розміщується в оточенні провідних об'єктів архітектури: Українського Дому (архіт. Гопкало в колективі авторів), Колони Магдебурзького права (архіт. А. Меленський), Купецького зібрання (сучасної споруди Державної Філармонії), а також її репетиційних споруд та будівель – на півночі

від неї. Культурний центр доповнює комплекс споруд культурного призначення, що сформувався в цьому місці протягом довгого часу – Український дім, Національна Філармонія, Національний Музей українського мистецтва тощо.

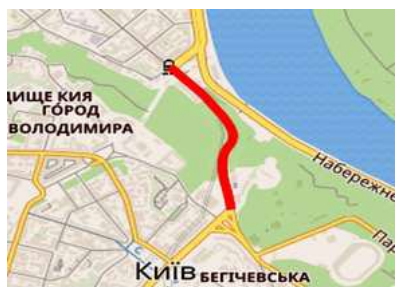

Рис. 1.1. Ситуаційний план ділянки № 5.

Рис. 1.2. Топооснова ділянки проектування.

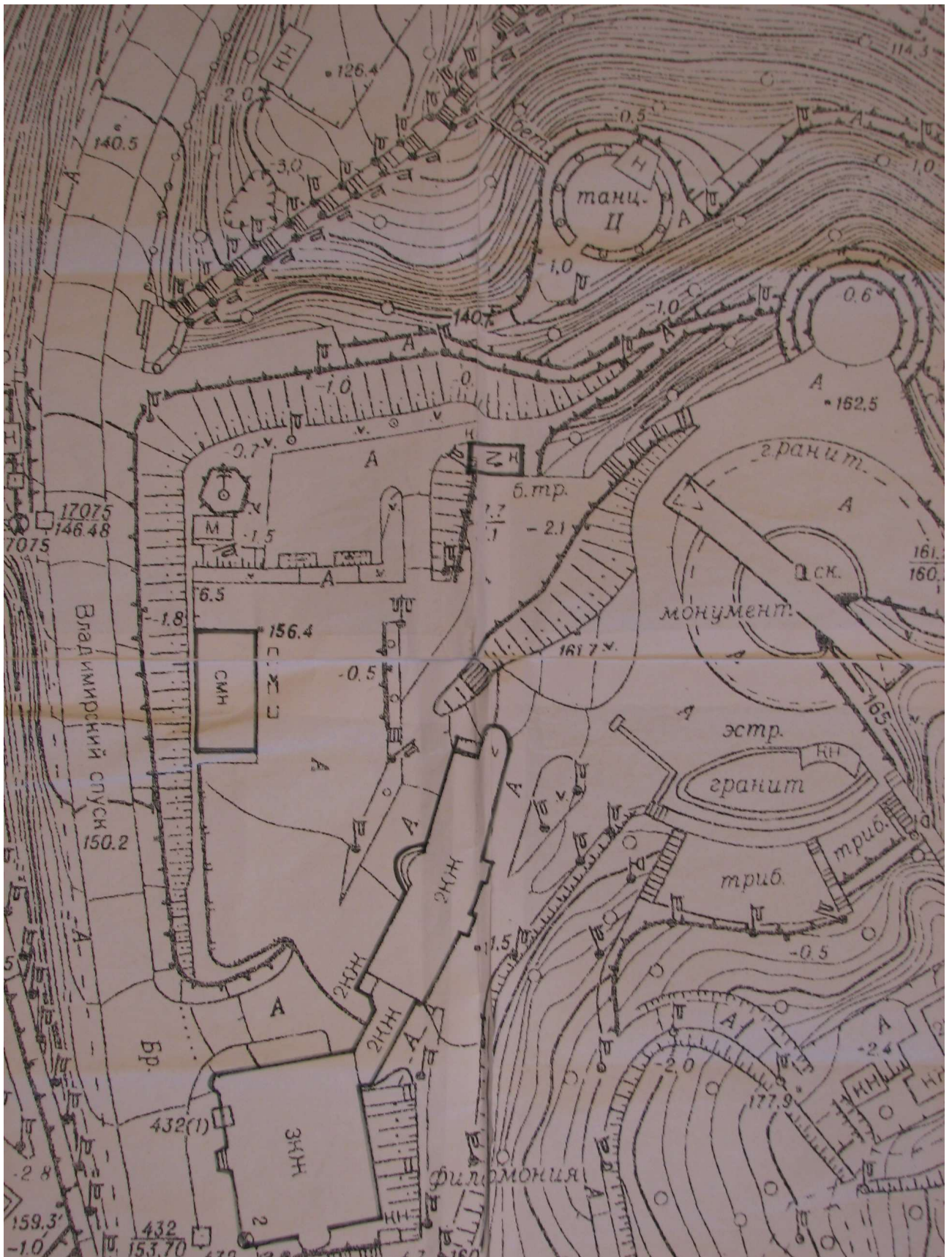

Рис. 1.3. Ділянка проектування за викопировкою з підоснови району розташування комплексу споруд Національної Філармонії.

Рис. 4-5. Вид на ділянку проектування з Володимирської гірки та Європейської площі.

Лінійне закріплення напрямку Володимирського спуску з верхнього району міста (Печерська) до його нижнього району (Подолу) посилює чітку планувальну вісь. Ця вісь була колись активно виявлена за рахунок трамвайної колії, що існувала ще в 60-ті роки ХХ ст., пониження поверховості забудови вул. Хрещатик наприкінці її завершення перед Купецьким садом - в зоні природного ландшафту Дніпровських схилів, планувальним виявленням фланкуючого будинку старого телеграфу (знесений на поч. ХХІ ст.) – його розміщенням на «червоній» лінії забудови. На сьогоднішня відступ Українського дома в курдонер від «червоної» лінії, руйнування старого телеграфу створило невизначеність, невпорядкованість, а пізніше й хаотичність у завершенні Хрещатика й переходу урбанізованого середовища в ландшафтну фазу існування. Безсистемна активізація забудови в парковій зоні дніпровських схилів вцент зруйнувала логічну багато столітню модель розвитку цієї важливої ділянки української столиці.

Завдяки закріпленню спорудою Культурного центру планувально-просторової вісі південь-північ й утворенню нею разом з репетиційними філармонічними корпусами своєрідного карману, який перехоплює рух по вісі Хрещатика - вздовж Українського дому й Філармонії до оглядового майданчика з Аркою Дружби Народів, логічно завершується важлива містобудівна композиція Києва. Масштаб споруди Культурного центру майже не перевищує висоти будинку Філармонії, що не порушує систему планувальних (Український дім) та висотних (готель «Дніпро») доміант цього містобудівного вузла столиці. Формування Культурного центру, за думкою авторки проекту, не здатне погіршити загальну композиційно-просторову ситуацію в зоні Дніпровських схилів, але сприятиме остаточній організації й завершенню важливого містобудівного вузла столиці - перетину Хрещатика й Володимирського узвозу.

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Культурний центр імені Флоріана Юр'єва є проектом, який має створити комфортну атмосферу для всіх відвідувачів і є символом культурного розвитку міста. Архітектурна концепція базується на ідеї об'єднання історії, сучасності та інновацій.

Основним елементом концепції є - об'єднання будівлі «Літаючої Тарілки» - споруда, яку спроектував Флоріан Юр'єв, що має футуристичний вигляд та унікальній на той час акустичні властивості та поліграфічно-музичних здобуттів автора.

Оточення культурного центру має бути гармонійним, для збереження балансу між індустріальним життям, природою та розташовуватись безпосередньо в центрі міста.

Архітектурні рішення включають у себе використання природних матеріалів та екологічної техніки, щоб створити зручне і приємне середовище в якому будь-який відвідувач може насолоджуватися передовими та інтерактивними технологіями, а також простіром, що сприяє творчості, комунікації та взаємодії з культурою.

Культурний центр імені Флоріана Юр'єва має стати символом розвитку культурного життя міста та приваблювати висококласних викладачів, митців та спеціалістів у галузі культури зі всієї країни та світу.

Перспективою створення культурного центру в місті Київ є набуття статусу об'єднаного центру для місцевої громади, адже Флоріан Ілліч Юр'єв був борцем за права громади та розвитку української свободи. Громадські, наукові, кольорознавчі та музичні цінності цієї людини втілені у створенні концепції центру, що поєднує історію, культуру міста та особистості людини в цілому.

Основна ідея - створення локальної спільноти, що зближує людей та розвиває культуру в зручному і естетичному просторі. Культурний центр повинен мати яскраву, сучасну зовнішність, що відображає його цінності та гармонію з природним середовищем.

Передбачається, що центр буде складатися з основного приміщення, аудиторії, бібліотеки, майстерень та прибудинкової території. Основне приміщення має бути високим, з великими вікнами, що трансформують простір в світлу, затишну і приємну атмосферу.

Природні матеріали, такі як дерево, камінь, метал та скло, будуть використовуватися для створення об'єкта та інтер'єру, надаючи структурної та художньо-декоративної функції.

Аудиторія повинна мати велику кількість місць з великим екраном, що стане місцем для концертів, фільмів та лекцій серед місцевої громади. Книжкова бібліотека повинна стати найсвітлішим і найзатишнішим місцем для вивчення та релаксації. Прибудинкова територія повинна бути привабливою та функціональною, з облаштованим майданчиком для виставок та інших культурних заходів. Майстерні матимуть мультіфункціональні зони, такі як поліграфічні та живописні, наукові та архітектурні, фото та відео майстерні,

доступ до котрих будуть мати не тільки працівники центру, а й будь який охочий, кому цікава така діяльність. Також буде доцільним розміщення конференс залів, коворкінгу та невеликого лекторію для проведення громадських, наукових та бізнес зустрічей.

Таким чином, архітектурна концепція культурного центру імені Флоріана Юр'єва повинна відображати цінності і потреби місцевої громади, створювати зручний, сучасний та затишний простір для вільного часу та розвитку.

На сьогоднішній час культурні центри в Україні страждають від недбалості влади, самі будівлі є в більшій їх кількості є в аварійному стані, проте в середині удівель досі живе життя, проходять гуртки, вистави за ініціативи жителів районів. Це свідчить про переспективність проекту культурного центру Флоріана Юр'єва.

Метою створення данного об'єкту є бажання вшанувати української культури в цілому, як й минули так й майбутньому, за принципом центру розвитку

Прикладом інтегрування сучасного образу культурного центру в оточуюче середовище є робота німецького бюро Герцог енд Мерун в Гамбурзі, а саме проект Ельбської філармонії.

«Ельбська філармонія на Кайспайхері наголошує на місці, про яке більшість жителів Гамбурга знають, але ніколи не помічають.

Тепер він стане новим центром соціального, культурного та повсякденного життя мешканців Гамбурга та відвідувачів з усього світу. Використання — готель та концертний зал — перетворюються із двох окремих будівель на одну цілісну структуру. Архітектори спроектували Ельбську філармонію як цегляний постамент під скляним тілом, що реагує на воду та небо.

Шлях до концертного залу довгим вигнутим ескалатором через Кайспейхер оформлений як «прелюдія» з проміжним майданчиком, де відвідувачі можуть насолодитися чудовим краєвидом на Ельбу.» [https://t.me/FormatA1_UUA/22882]

«Концертний зал Elbphilharmonie — це архітектурний і культурний маяк, який був побудований з використанням високоефективних герметизуючих і склеювальних рішень Sika .

Існуючий склад (промислова будівля-прим.ред) довелося повернути до його історичного цегляного фасаду та посилити, додавши 650 нових бетонних паль до існуючих понад 1000 паль, щоб він міг витримати вагу майже 200 000 тонн Ельбської філармонії. Склад був перепрофільований для паркування, кількох ресторанів, репетиційних і складських приміщень для концертного залу. Площа площею бл. 3100 м² створюють інтерфейс між відреставрованим складом і новобудованим компонентом.

Бетонні технології

Водонепроникна бетонна система Sika® була призначена як для підвалу, так і для терас. На терасах Sika® Watertight Concrete було обрано як допоміжний захист, якщо водонепроникний настил вище буде пошкоджений і дозволить проникнути воді. Було використано 1000 м³ водонепроникного бетону Sika® із додаванням найсучасніших добавок Sika для запобігання проникненню води.

У просторому фойє площі домінують великі стельові склепіння та похилі бетонні колони. Щоб оптимізувати довговічність бетону, Sika поставила 40 тонн ультрадисперсної пуцоланової добавки для бетону Sika® Silicoll SL. Вимоги 4 класу були висунуті до чистого бетону сходових кліток і ліфтових шахт. Універсальний готовий суперпластифікатор бетону Sika® Viscocrete® був призначений для багатьох складних операцій з бетонування.

Захист від корозії

Вигнуті скульптурні сходи, що відкриваються від площі, ведуть до однієї з найбільш акустично найкращих у світі концертних залів. Сталеві балюстради сходів, які повинні забезпечувати тривалу стійкість до стирання та ударів, мають міцне антикорозійне покриття за допомогою системи SikaCor® EG. Поєднання двокомпонентного ґрунтувального та проміжного шарів на основі епоксидної смоли/оксиду слюди та поліуретанового верхнього покриття забезпечує високу стійкість до крейдування та збереження кольору.

Герметизація та склеювання

Скляний фасад Ельбської філармонії висотою понад 70 метрів має 1100 вікон, схожих на блакитний кристал, весь скляний фасад займає площу близько 20 500 м². Клеї та герметики, які використовуються для скління, піддаються типовому суворому клімату Гамбурга, коли чергуються сонячне світло, дощ, шторм і штормовий вітер. Таким чином, команда проекту обрала використання двокомпонентного структурного силіконового клею Sikasil® SG-500 і двокомпонентного силіконового герметика Sikasil® IG-25 HM Plus для виготовлення окремих склопакетів. Окрім клеїв та герметиків для скляного фасаду, Sika також постачає герметики для швів підлоги в кімнатах відпочинку та сходових клітках.

Покрівельні системи

Конструктивно безколонний великий зал Elbphilharmonie має форму складного сталевого каркасу зі сталевими вузлами. Площа даху площею 6200 м² складається з восьми увігнутих поверхонь, які спираються на приблизно 1000 окремо зігнутих сталевих балок. Через надзвичайно круті кути покрівлі в деяких місцях використовувалася багатошарова полімерна мембрана Sarnafil® TS 77-20 E товщиною 2 мм на основі гнучкого поліолефіну. Окремі листи мембрани були механічно точково закріплені в місцях перекриття за допомогою Sika® Система Sarnafast, спеціально розроблена для кріплення до трапецієподібних сталевих профілів. Спеціальні шайби використовувалися разом із самосвердлюючими кріпленнями із загартованої вуглецевої сталі

Sarnafast SF 4.8. З'єднання покрівлі були сформовані за допомогою оцинкованої сталі Sarnafil® T. Верхні поверхні цих блоків ламіновані мембранами Sarnafil® TG 66-18 FPO, що забезпечує однорідне зварювання з мембраною для даху TS 77-20 E.» [<https://www.archdaily.com/catalog/us/products/21252/construction-solutions-in-elbphilharmonie-concert-hall-sika>]

Наступним аналогом є протилежний до гострої концепції філармонії є проект Природного і культурного центр Чаоху, що є основним громадським допоміжним об'єктом, розробленим OСТ Group для міста Чаоху Бантанг з гарячими джерелами. На північній стороні міста гора Цзючжан тягнеться на десятки кілометрів з північного сходу на південний захід. Будівля, розташована біля підніжжя гори, вважається пам'яткою, що виростає з поєднання місцевого природного середовища та міського життя, демонструючи культурну спадщину та майбутній стиль життя.

Форма, виведена з природних елементів Загальний план і фасади будівлі проектується зовнішньою формою гори і контуром місцевості. Коли справа доходить до цього окремого будівельного блоку, архітектори почали втілювати захоплюючу та творчу уяву про геологічний рух, викликаний хробаком, що ворушиться в землі. Коли хробаки повзають, утворюється доріжка як межа внутрішньої та зовнішньої частини будівлі. Червоточина, сформована бурінням, є вузлом, куди вставляється оглядовий майданчик. Крива морфологічна форма будівлі є образним зображенням існуючої гори. Сталева конструкція з жорстким прогином усієї будівлі неявно розкриває красу сили землі. Проект ніби вичавлений із-під землі природними силами під корою, який є абстрактним вираженням тривимірного профілю геологічного простору. З повним покриттям зелених рослин над дахом будівля схожа на природну гору, що існує на місці. Архітектори трохи відкривають землю, щоб спонтанно відкрити простір. Квадратна коробка як початок і кінець

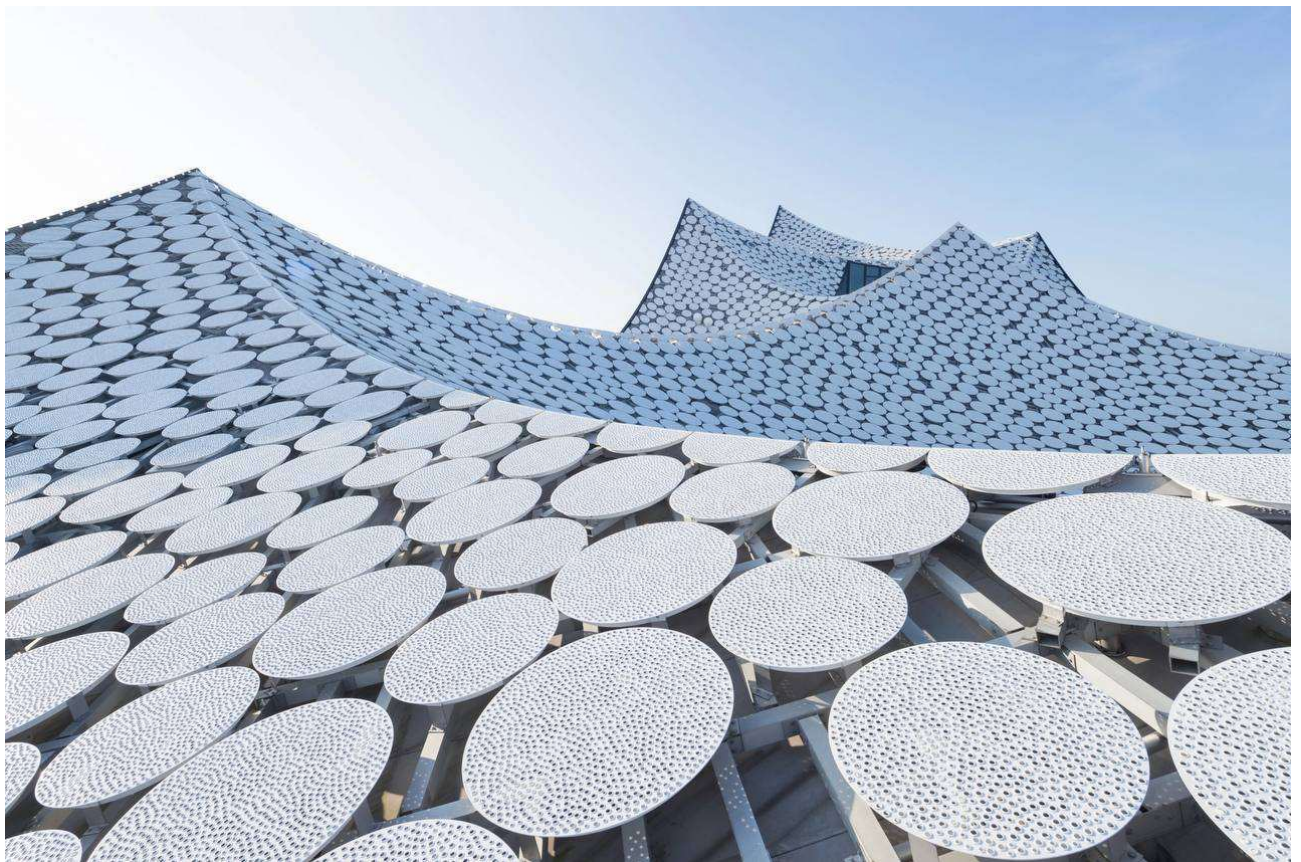
Оглядова коробка прямо вставлена в вигнутий контур цієї будівлі, що є єдиним штрихом, зробленим архітекторами. Він вертикально з'єднує внутрішній простір і забезпечує прямий вид на гори. Архітектори намагалися приховати їх існування за допомогою дизайну, за винятком останнього діалогу з горами, які грають зовсім іншу роль з природою. Це початок і кінець, який повертається до першого питання на початку дизайну: які стосунки між людьми та природою?»

Заха Хадід. Витвори архітектурних мистецтв цього талановитого та неперевершеного архітектора не може не викликати захвату.

Заха Хадід (араб. زها حديد, англ. Zaha Hadid, 31 жовтня 1950, Багдад, Ірак) - британський архітектор арабського походження, учениця Рема Кулхаса, представниця деконструктивізму. У 2004 році стала першою в історії жінкою-архітектором, нагородженої Прітцкерівської премією. За словами самої Хадід, сплеск інтересу до її творчості почався після того, як (в 1997 році) був побудований будинок музею Гуггенхайма в Більбао за проектом Френка Гері. А після участі в будівництві Центру сучасного мистецтва Розенталя в Цинциннаті США, що відкрився в 1993 році, ідеї Захи Хадід стають по-справжньому затребуваними.

Архітектор завжди намагалася зруйнувати загальноприйняті канони і «розтягнути» рамки звичного простору, надавши йому потужний динамічний імпульс. З цією ж метою - посилення внутрішнього руху і деформації - Заха Хадід, повністю відкидаючи загальноприйнятую геометрію, використовує викривлену перспективу, що виявляє гострі кути і криві лінії.

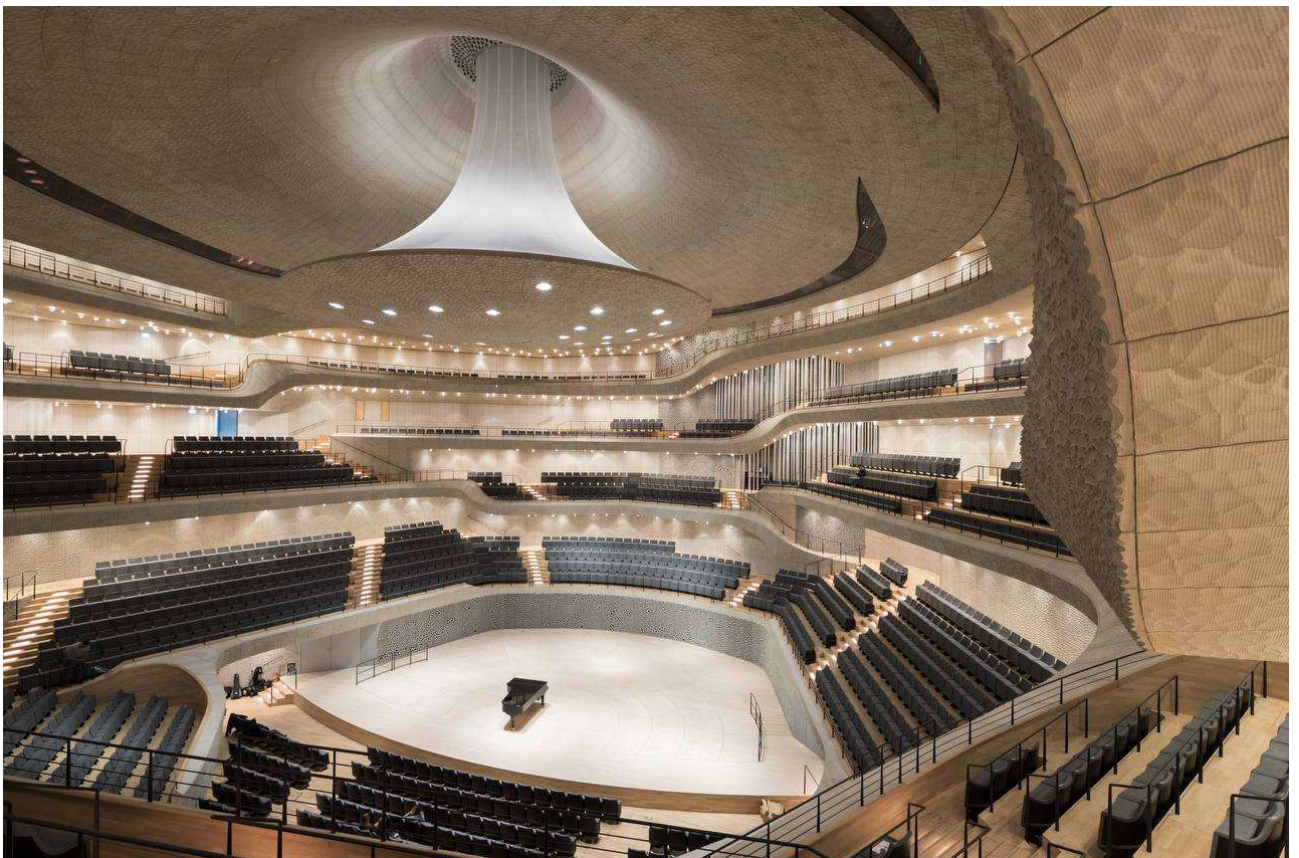
Крім роботи з великими формами, Заха Хадід створює інсталяції, театральні декорації, виставкові та сценічні простори, інтер'єри, взуття, картини та малюнки. Її роботи є в багатьох музейних колекціях - таких, як МоМА, Німецькому музеї архітектури у Франкфурті-на-Майні (DAM) та інших. Також вона читала лекції і влаштовувала майстер-класи по всьому світу, кожен раз

Зведення конструкцій покрівлі (рис. 2.1.5.) [https://neufert-cdn.archdaily.net/uploads/product_file/file/80229/glo-elbphilharmonie-hamburg-saw.pdf]

Ельбська філармонія Вид з вулиці (рис. 2.1.2.) [https://t.me/FormatA1_UUA/22882]

Інтер'єр концертної зали (рис 2.1.3.) [https://t.me/FormatA1_UUA/22882]

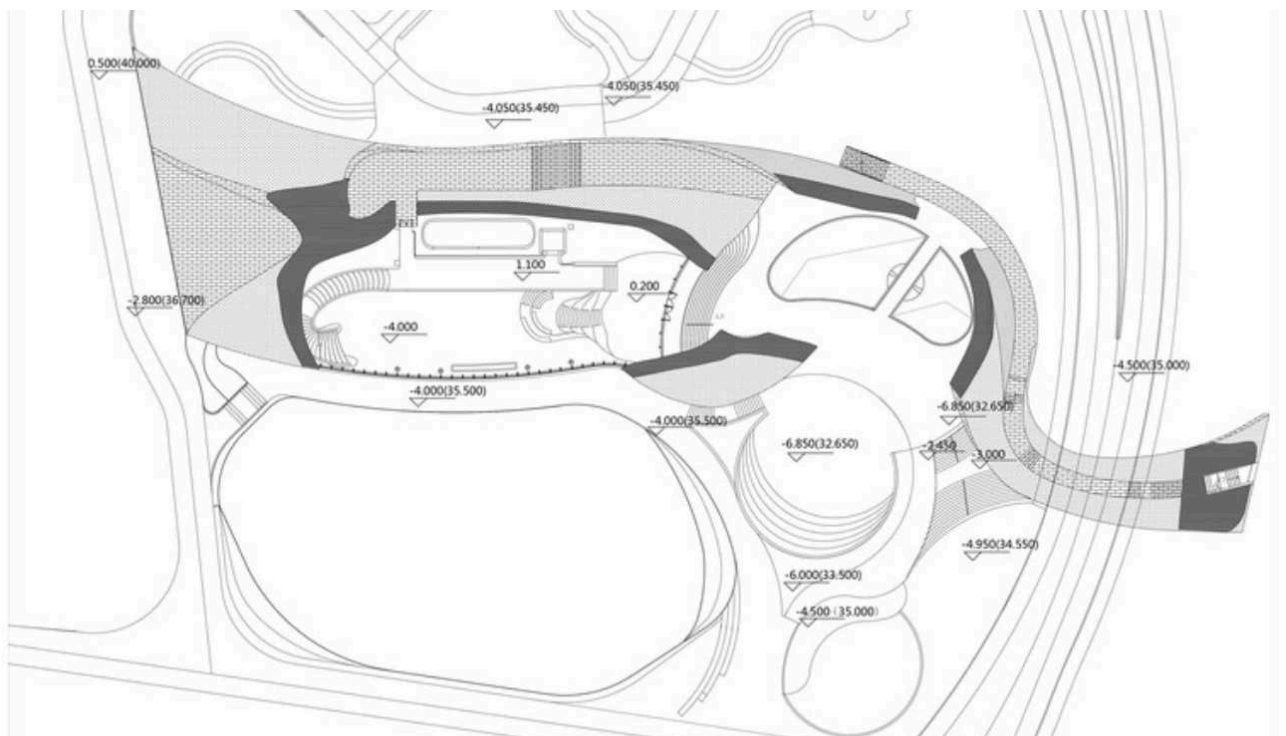
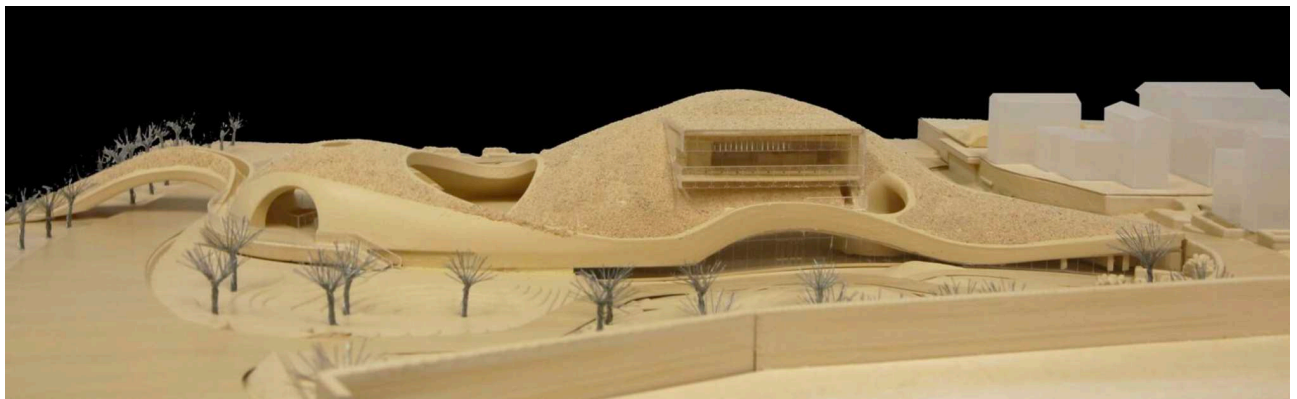
Гамбург вид з неба (рис 2.1.1.) [https://t.me/FormatA1_UUA/22882]

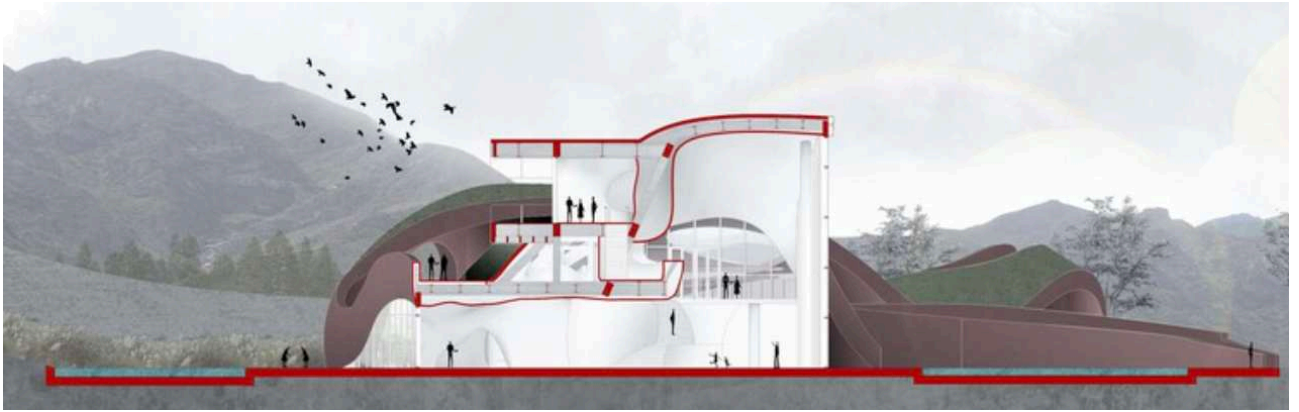
Інтер'єр вхідної групи (рис. 2.1.4.) [https://t.me/FormatA1_UUA/22882]

Природний і культурний центр Чаоху (рис. 2.3.1.) [<https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects>]

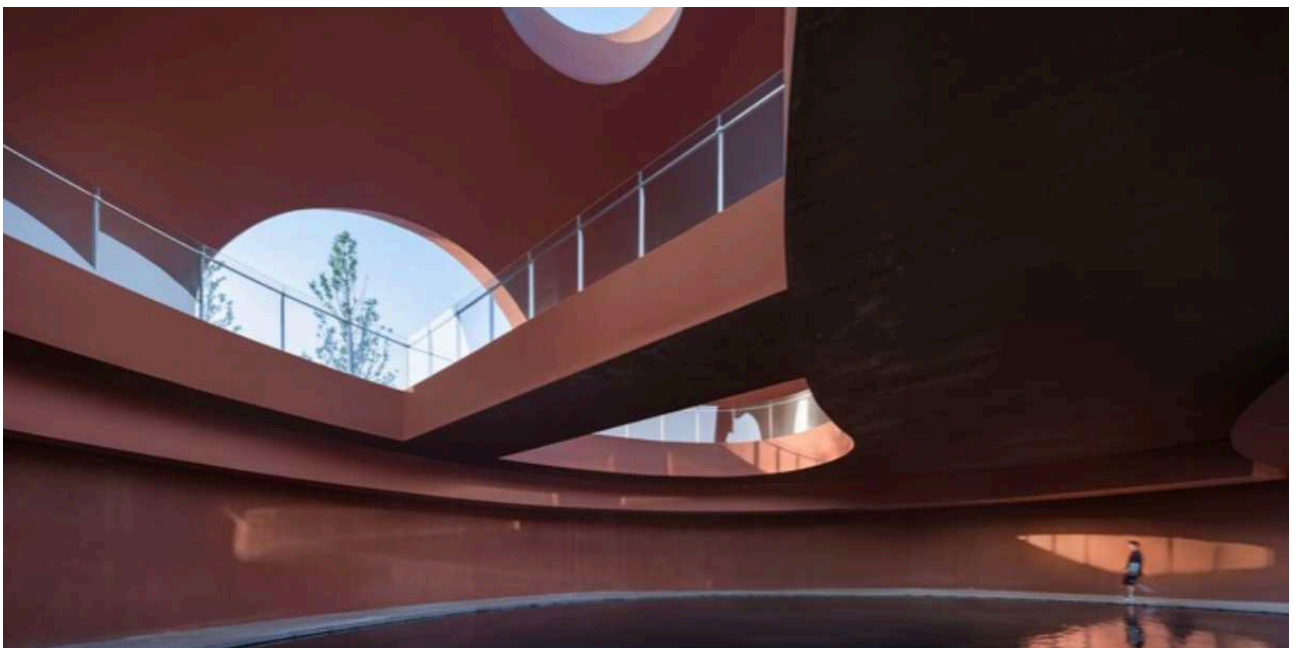
Підпис

Поперечний розріз [<https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects/639b1e04d24e0f01708aa463-chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects-section>]

збираючи повні аудиторії.

Музей мистецтва Захи Хадід

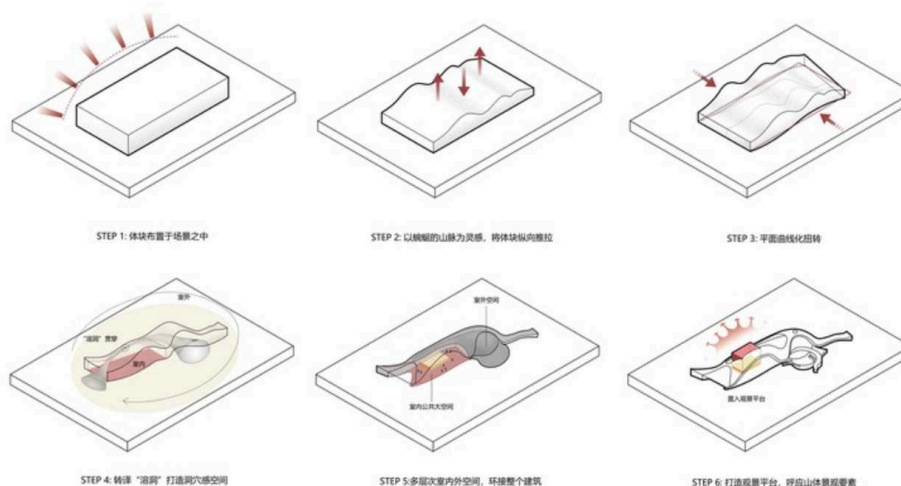
Відкритий внутрішній простір (рис.) [<https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects/639b1debd24e0f018a8aa435-chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects-photo>]

Вставновлення покрівлі даху (рис.) [https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects?ad_source=search&ad_medium=projects_tab]

Зведення конструкцій об'єкту (рис.2.3.2.) [<https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects>]

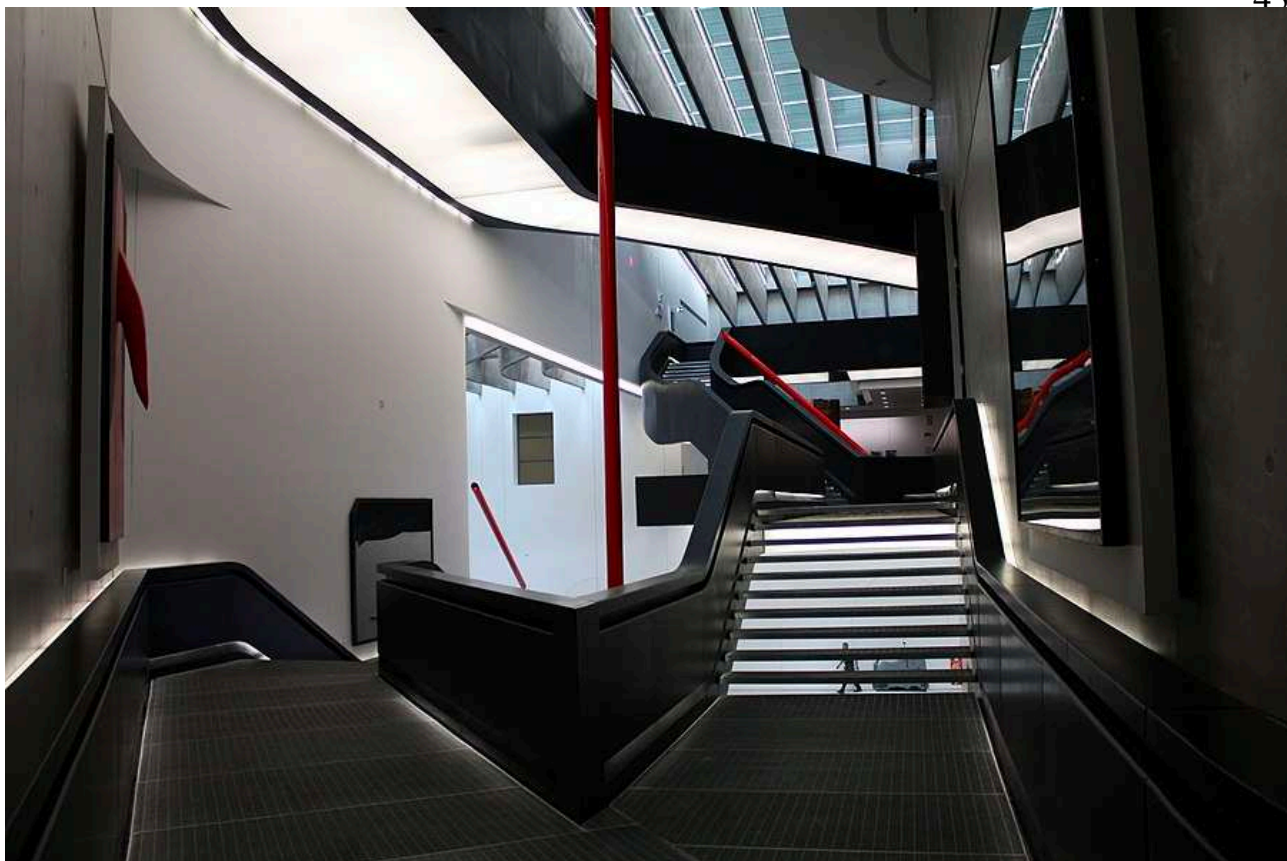
Образ пошуку форми (рис.2.3.2.) [

На околиці історичного кварталу вічного міста, Риму, з'явився новий шедевр - сучасного мистецтва.

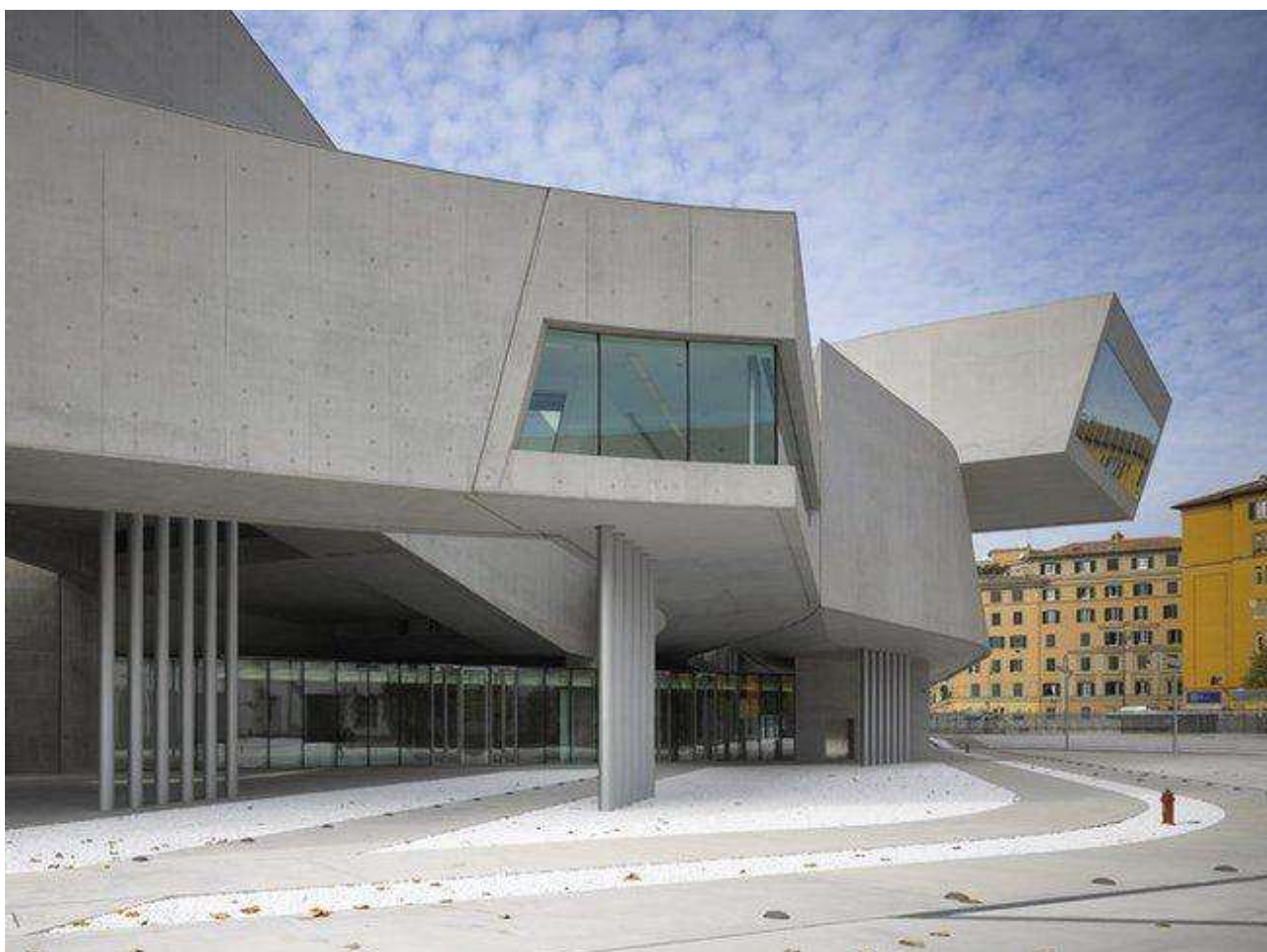
Архітектурний стиль музею Максі (Маххі) пізнаваний. Звичайно ж, це Заха Хадід (Zaha Hadid).

Велич міста не може бути заморожено в історії, інакше саме місто вмирає. І ось мистецтво інтеграції слідів нового часу до культурної спадщини минулих епох - це є та сама найвища ступінь майстерності, шалено затребувана в сучасності.

Сама будівля відкрилося вчора, 14 листопада. Галереї будуть заповнені тільки навесні, до тих пір будівля буде функціонувати як відкрита експозиція сучасної архітектури (ймовірно). Сам факт появи музею в історичному центрі в Римі є дуже значущим, він показує, що у міста більше немає алергії на нове-) Музей оточують будівлі споруди 20-го століття, кондомініуму і колишні

Інтер'єр Національного музею 21-го століття у Римі (рис.) [https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%B0%D0%B9%D0%BB:MAXXI_Museum_interior_05.JPG]

Музей мистецтв XXI століття у Римі (рис.) [<https://life.pravda.com.ua/columns/2009/11/25/34174/>]

армійські бараки, Фламінію (Flaminio).

На перший погляд будівля виглядає напрочуд спокійним. У південній частині м'які, майже шовковисті бетонні форми ховаються за старої фабрикою, приміщення якої було трансформовано в галерею для тимчасових експозицій. У північному крилі огляду відкриваються округлі лінії стін основних галерей.

Енергія накопичується в міру того, як ви підходите до будівлі - найкраще це робити по вулиці Віа Луїджі Полетті (Via Luigi Poletti), яка знаходиться в північно-західному напрямку від об'єкта, під кутом. Біля входу, просто над вашою головою буде кілька загрозливо нависати бетонна коробка.

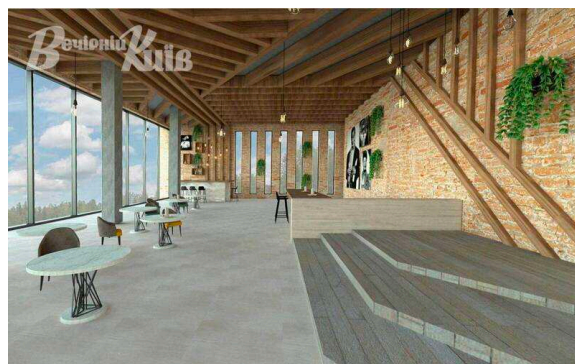
Подібні ідеї Заха Хадід (Zaha Hadid) використовувала і раніше, наприклад, для фабрики БМВ (BMW) в Лейпцігу. У Римі ця стратегія досягає свого апогею. Книжковий магазин, кафе, інформаційні стійки неформально розкидані в просторому лобі, з якого звивистими доріжками зміїними розходяться в різні боки коридори. Крізь простір пробирається монументальна чорний хід, зникаюча у вузькій ущелині. Звивисті форми інтер'єру втягують тебе в своєрідну гру, де ти чекаєш те, що буде за наступним поворотом ...

Відчуття посилюються завдяки системі освітлення: скло, розбите тонкими лезами металу має розмір, захищаючи від сонячного світла твори мистецтва і, одночасно, дозволяючи проникнути всередину відтінкам неба.

Поки що важко оцінити, наскільки функціонально запропоноване рішення, чи зручно буде розподіляти сотні відвідувачів, які, напевно, будуть притягнуті новим культурним центром, зберігаючи необхідну для перегляду тишу і спокій. Заха Хадід (Zaha Hadid) придумала гнучку систему підвісних частин, за допомогою яких можна розділяти незбиране простір на невеликі галереї. Успішність, в даному відношенні, проекту стане зрозуміла тільки через кілька років; щоб відчутти простір, всі його можливості і особливості, галеристам необхідний досить інтенсивний практичний досвід.

<https://vechirniy.kyiv.ua/news/45233/>

<https://vechirniy.kyiv.ua/news/45231/>

https://img.the-village.com.ua/the-village.com.ua/post_image-image/Q7Wlq3Yptzd000YFqLUYug.jpg

https://img.the-village.com.ua/the-village.com.ua/post_image-image/8t7E8V6RE4yChgGpiElqHg.jpg

Візуалізація проектної пропозиції (рис. 2.2.1.) [https://t.me/FormatA1_UUA/22611]

Музей мистецтв ХХІ століття у Римі, зовнішній вигляд (рис.) [<https://life.pravda.com.ua/columns/2009/11/25/34174/>]

На русанівці відкриють Культурний центр «Краків» до Дня Незалежності України. Про це повідомив голова комітету з культури Громадської ради при КМДА Іван Степурін.

У культурному центрі буде:

- кінозал
- театральна студія
- музичні сцени
- студія звукозапису
- коворкінг
- репетиційна база для творчих колективів

Культурний центр «Краків» розташовується в будівлі колишнього кінотеатру «Краків», побудований ще в 1968 році на Русанівській набережній. Оновлений центр планували відкрити в 2021 році.

«Краків» належить до київської мережі муніципальних кінотеатрів «Київкінофільм», які перетворюють на «багатофункціональні культурні центри»..» [https://t.me/FormatA1_UUA/22611

«Концерт-хол Рошен, або Roshen hall — проєкт створення в Києві концертного залу міжнародного рівня, який реалізується за кошти компанії Рошен і Фонду Петра Порошенка. Презентація проєкту відбулася в столичному мікрорайоні Відрадний 19 жовтня 2020 року. Згідно плану, «Концерт-хол Рошен» відкриється у вересні 2025 року. Головний менеджер проєкту Євген Полтавцев. Проєктом планується створення великої зали на 1800 глядачів та камерної зали на 400.

В травні 2021 року стало відомо, що концертну залу проєктуватиме норвезьке архітектурне бюро Snøhetta, чий проєкт переміг на міжнародному архітектурному конкурсі. Повідомляється, що планується зміна ландшафту і дизайну будівлі, створення спеціальної концертної акустики й інфраструктури для репетицій музичних колективів. Технічні аспекти розробляли у згоді з британською компанією Theatre projects, яка спеціалізується на театральній акустиці. Іноземці здійснюватимуть нагляд від початку робіт і до введення концертного залу в експлуатацію.» [https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%86%D0%B5%D1%80%D1%82-%D1%85%D0%BE%D0%BB_%D0%A0%D0%BE%D1%88%D0%B5%D0%BD]

«На початку травня був проведений міжнародний архітектурний конкурс на розробку концептуального проекту Концертної зали «Roshen Concert Hall» і наразі за результатами конкурсу підписаний офіційний протокол. В міжнародному конкурсі приймали участь чотири архітектурних бюро зі світовим ім'ям.

Члени журі одноголосно надали перевагу і відзначили першою премією проект під назвою «The Grand Stave». (перекл. “Подвійний нотний стан”, два нотних стани для скрипкового та басового ключів, об'єднані акколадаю).

Ідея концепції, як описують її архітектори, полягає в наступному: «Нова концертна зала об'єднує два рівні: рівень вулиці та рівень парку у гармонійну композицію, так само, як скрипковий та басовий ключі поєднуються у подвійному нотному стані.

Об'єкт інтегровано в природній рух ландшафту ділянки. Монолітний та раціональний об'єм допомагає втілити ідею проекту будівлі з прозорими відкритими зонами, які проходять горизонтальними лініями, що формуються кам'яними фасадами.

Зовнішній амфітеатр, що позначає новий головний вхід в парк, стає зовнішнім простором для збору гостей, що дозволяє проводити тут неформальні виступи. Головне фойє, що проходить через рівні вулиці та парку, стає природним продовженням зовнішнього ландшафту, забезпечуючи доступ глядачів до майданчиків на різних висотах. Відкриті зони на даху забезпечують відвідувачам простір на свіжому повітрі та спрямовують денне світло у внутрішні приміщення, розташовані всередині будівлі».

Ділянка під забудову Концертної зали займає 1,7 Га. Проектом передбачено дві зали: велика акустична концертна зала на 1800 глядачів з класичною посадкою глядачів, яка при трансформації партеру в майданчик без сидінь може містити 2700 глядачів, та камерної зали на 450 глядачів.

Буде створена сучасна інфраструктура приміщень для репетицій музикантів і хорових колективів, передбачено повне відповідне технічне оснащення.

Наступний етап – проектування, де буде враховано всі конструктивні та технологічні особливості.

Переможець кункурсу буде запрошений для подальшої роботи над проектом.

Будівництво Концертої зали;Roshen Concert Hall; планується завершити восени 2025 року.»

Фотозйомка місцевості (рис.)

Візуалізація майбутнього концертного холу (рис.) [<https://roshen.com/ua/ua/vyznachenyj-proekt-peremozhec-arhitekturnogo-konkursu-roshen-concert-hall>]

Інт'ер'єр вестибюлю (рис.) [<https://roshen.com/ua/ua/vyznachenyj-proekt-peremozhec-arhitekturnogo-konkursu-roshen-concert-hall>]

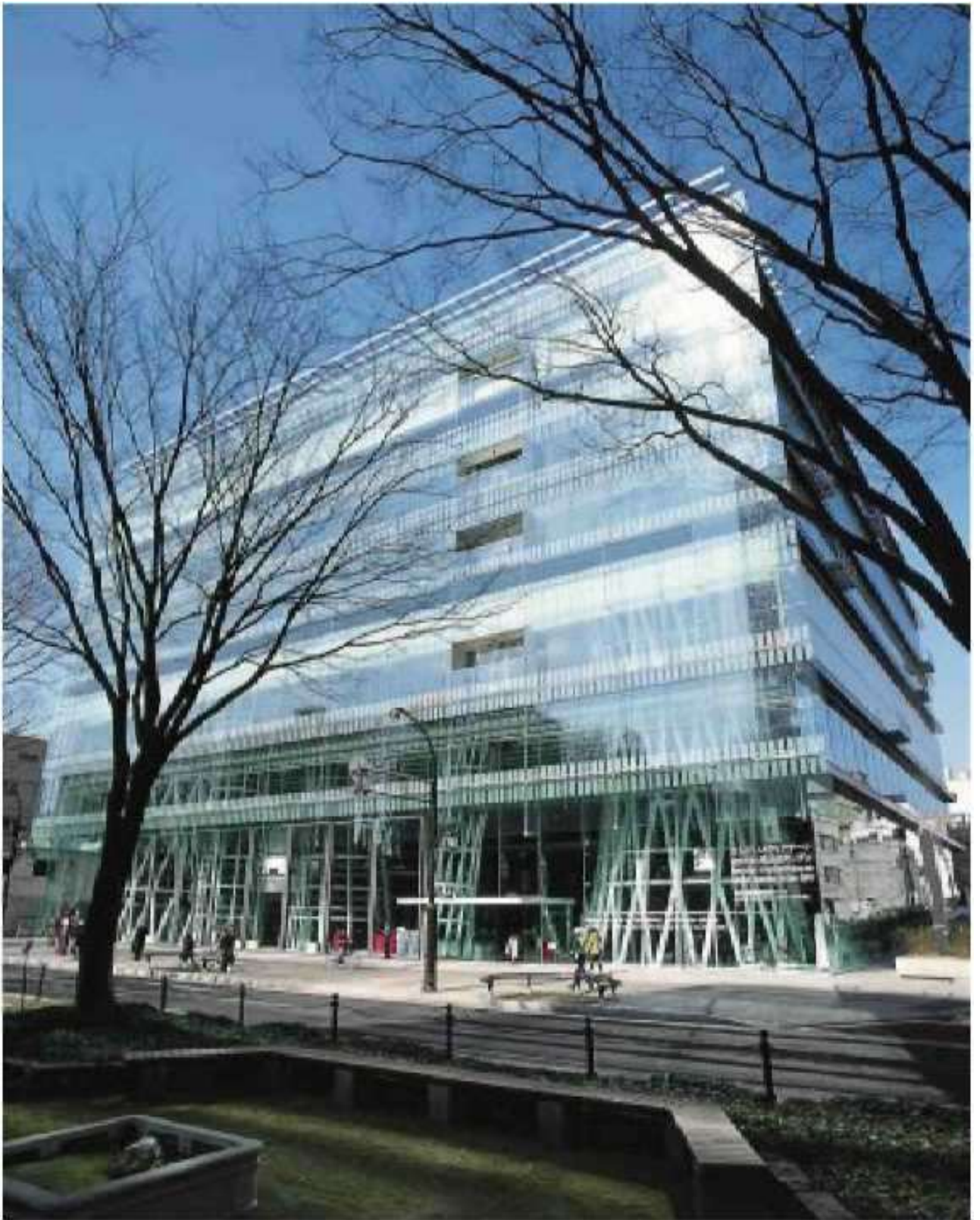

Рис. 1. Культурний центр в Сендаї, Японія. Скляний фасад віддзеркалює оточення медіа центру. (Архітектор Тойо Іто).

Рис. 2-3. Культурний центр в Сендаї, Японія. Вирішення інтер'єрного простору медіацентру (Архітектор Тойо Іто).

Культурний центр Сендаї втілює у собі пропозиції зовсім нової концепції архітектури. Проект почався з відкритого конкурсу, організованого містом Сендаї, і в процесі був підготований базовий проект і зроблені ескізи. Комплекс містить у собі медіатеку, картинну галерею, бібліотеку, інформаційний центр для людей з дефектами зору й слуху й візуальний медіацентр. Під час ескізування й на ранній стадії проробки проекту зусилля були головним чином спрямовані на руйнування архаїчних уявлень про бібліотеку й музей, - була мета створити нову архітектурну ідею за назвою "медіацентр", що використовує різні арт-медіа форми виразності. Тому ще на ранній стадії було організовано цикл публічних дискусій і слухань із залученням експертів, що належали до різних кіл суспільства.

Пропозиція із самого початку була не стільки формалістичною, скільки прототиповою і концептуальною. Концептуальні "площадки" - це 6 квадратних панелей (сталеві соти глибиною 400 мм, кроком 1 м і плити товщиною 70 мм з полегшеного бетону), де відбуваються різні взаємодії між людьми, які можуть варіюватися залежно від типу використовуваних ними медіа. "Труби" - це 13 деревоподібних вертикальних елементів, що перетинають площадки, щоб їх організувати й інтегрувати. Вони - гнучкі "учасники" проекту й використовуються одночасно й для вертикального трафіка, і як простір, у якому "течуть" різні ресурси (світло, повітря, вода, звук), а також - інформаційні потоки. Присутність труб створює рух природних і електронних елементів у гомогенних просторах, сформованих панелями. І хоча під "шкірою" ми маємо на увазі елементи, що розділяють "внутрішність" і "зовнішність" будинку, у цьому випадку цей термін стосується й оболонки, що оточує "машинні

відділення" нагорі й унизу будинку, і до подвійного фасаду, зверненому на головну вулицю.

За допомогою цих трьох простих елементів медіацентр перетворюється в простір, у якому віртуальне й пов'язане із природою первинне тіло інтегровані. Сучасні архітектурні й дизайнерські рішення усе більше орієнтовані на гнучке чергування різних видів культурно-пізнавальної діяльності в структурі одного об'єкта. При цьому саме поняття «бібліотека» інтерпретується як інтелектуальний простір. Тепер бібліотечний простір все частіше являє собою не систему ізольованих приміщень, а функціональні зони, що перетікають одна в одну і сполучають пізнання й розваги.

Рис. 4. Культурний центр в Сендаї, Японія. Плани поверхів. (арх. Тойо Іто).

Наприклад, прагнення фінських архітекторів до оптимізації інформаційного простору диктує лаконічність і простоту обсягів і форм. При цьому кожне їхнє дизайнерське рішення наповнене винятково функціональним змістом. Зручний і вільний доступ до всього масиву інформації й простота роботи з будь-якими носіями досягається за рахунок продуманого компонування устаткування, що враховує основні траєкторії пересування читачів по будинку. Широке використання скляних перегородок дозволяє зробити інтер'єри візуально легкими, розчиненими в повітрі. Своєрідний дизайн спецобладнання, меблів, оригінальні колірні рішення, знахідки в організації висвітлення створюють індивідуальний образ бібліотеки, його неповторну атмосферу.

Так само важлива гармонія внутрішнього й зовнішнього просторів бібліотеки. Один з найбільш яскравих прикладів такої гармонії - просторове рішення читального залу в міській бібліотеці фінського міста Лахті. У його основу покладений досить важливий принцип зміни зорових вражень від сприйняття інтер'єра й найближчого оточення будинку. Тут зона для читання комфортно розташувалася уздовж хвилеподібної скляної стіни, за якою - каскад декоративних рослин.

Подібний прийом наповнений цілком певним психологічним змістом і допомагає хоча б частково позбавити читача від розумового й психологічного навантаження. Досить цікаво, що задіється й ландшафт. Щоб зв'язок з ним не губився, доводиться, зокрема, робити скляними стіни. Коли такий відкритий інтер'єр наповнюється меблями із світлого дерева й відповідним освітленням, створюється неповторне відчуття легкості й відкритості, інтер'єр стає «живим» інформаційним простором, що спростовує стереотипні уявлення про бібліотеки як нудні і одноманітні приміщення.

П'ятиповерховий будинок медіатеки розташований у центрі міста на схід від вокзалу. Воно виходить фасадом на широкий бульвар, що розмежовує історичне ядро міста з його щільною мережею стародавніх вулиць від сучасного міста, в основному забудованого досить безликими будинками. У такому контексті проект дю Бессе й Ліона покликаний був «облагородити» місце,

зігравши роль архітектурної домінанти, що фіксує перетинання містобудівних осей і перемикає увагу з невиразного оточення на себе.

Зовні будинок «упакований» у хвилясту оболонку зі складок-сонцерізів, артикульовану декількома скляними зрізами-еркерами, які врівноважують композицію фасадів і «обрамляють» зсередини найбільш вирашені міські види. Центром композиції головного фасаду служить винесене вперед скління головного читального залу.

Цілісність об'єму оманлива: у плані будинок є складним поєднанням різних груп приміщень. Авторам довелося вирішувати складні просторові завдання. Наприклад, вписати в один об'єм дві аудиторії, розділені за віковими групами і тематикою, читальні зали, зал аудіовізуальної інформації, офіси, кафе й інші приміщення, а також продумати схему пересування відвідувачів усередині будинку. Внутрішні простори медіатеки поживає гра фарб і текстур, причому кожне приміщення має неповторне колірне рішення й облицювання. Все це вкупі із грамотним меблюванням, вишуканим дизайном інтер'єрів і точно прорахованим освітленням створює комфортну атмосферу.

СУЧАСНИЙ ДОСВІД ПРОЕКТУВАННЯ БІБЛІОТЕК У ФІНЛЯНДІЇ.

Дуже цікавий досвід просування сучасної архітектури й дизайну бібліотечних будинків у Фінляндії. Тут якість і доступність інформації на всіх можливих видах носіїв, так само як і архітектура бібліотечних будинків, практично не залежать від ступеня далекості від головних культурно-інформаційних центрів.

Часто в невеличких містах у сотнях кілометрів від фінської столиці можна зустріти сучасні, навіть авангардні будівлі, що не поступаються за рівнем дизайну столичним спорудам. Прагнення фінських архітекторів до оптимізації інформаційного простору диктує лаконічність і простоту обсягів і форм. При цьому кожне дизайнерське рішення максимально наповнене функціональним змістом. І це стосується не тільки архітектури, але й внутрішньої організації бібліотечного простору. Зручний і досить вільний доступ до всього обсягу інформації, простота роботи з будь-якими носіями забезпечуються завдяки продуманому і дуже раціональному компонуванню устаткування з урахуванням найбільш зручного пересування читачів усередині будинку. Широке використання для зонування простору скляних перегородок дозволяє візуально розвантажити його, наповнює інтер'єри легкістю й повітрям. Досить цікава із цього погляду муніципальна бібліотека в місті Сомеро. Тут завдяки оригінальному погляду на звичайні елементи бібліотечного інтер'єра: звично одноманітні стелажі, сходові площадки, контури несучих конструкцій і т. ін., - авторам вдалося відійти від відомих стереотипів. *Звертання до різноманітних геометричних форм дозволяє не тільки досягти певного естетичного ефекту, але й використовувати нестандартне устаткування й конструкції, щоб зробити простір більш функціональним.*

СПОРУДА БІБЛІОТЕКА В МІСТЕЧКУ ВІХТІ, ФІНЛЯНДІЯ. Розповідь про оригінальні підходи до проектування бібліотечних будинків у Фінляндії була б неповною без згадування такого примітного об'єкта, як бібліотека в містечку Віхті. Його зовнішній вигляд створюється завдяки органічному

сполученню архітектурних форм, характерних для періоду конструктивізму, з новітніми досягненнями стилю хай-тек. До числа очевидних архітектурних досягнень можна віднести вдале взаємне розташування приміщень для обслуговування відвідувачів, зберігання книг і перебування персоналу з використанням можливостей вертикального зонування. У дизайнерських рішеннях всіх компонентів бібліотеки у Віхті простежується прагнення авторів додати їм найбільш виразний, сучасний характер.

Симптоматично, що в закордонній практиці спеціальні дитячі бібліотеки не одержали широкого поширення. Саме тому при розробці внутрішнього дизайну бібліотечних будівель і споруд особлива увага приділяється просторовому й естетичному оформленню дитячої та комунікативної зон. У цьому випадку рішення дитячого простору досить оригінальне, являючи собою висунуте з основного обсягу приміщення, що має форму усіченої тригранної призми.

Рис. 5. Проект Медіатеки в Нанті, Франція

ПРОЕКТ МЕДІАТЕКИ В МІСТІ НАНТІ, ФРАНЦІЯ. Контрастним прикладом об'ємно-просторової організації є медіатека в Нанті. В основу її композиції покладене розміщення в одному рівні по горизонталі різних функціональних зон, що відповідають найбільш популярним формам одержання інформації за допомогою різних носіїв. По обидва боки від основного транзитного простору розташовуються кінозал, відеозал, зал для прослуховування музичних записів і бібліотека. Дизайн бібліотечного простору в цьому випадку відрізняється оригінальністю задуму, як з погляду світлового рішення, так і в частині інтегрованого підходу до трактування устаткування, що знаходить вагоме композиційне значення. Читальний зал, що має в плані форму сегмента, освітлюється верхнім світлом через проріз уздовж криволінійної стіни із стелажми й "розсіюється" у природне оточення крізь бічну зашклену поверхню. Перевага світлих тонів меблів, виконаних з дерева, у сполученні з м'якими обрисами контуру стелі і яскравим світловим периметром створює відчуття легкості інтер'єру медіатеки. Простір вдало масштабований за рахунок функціонально продуманого й у той же час композиційно цікавого розміщення

стелажів, довідкових модулів з комп'ютерами й столами. Інтер'єр сприймається, як "живий" інформаційний простір.

Такий приклад із сучасної закордонної практики демонструє діапазон можливостей для розвитку архітектури й дизайну в цій новій для нас галузі проектування. Еволюція форми й функції подібних об'єктів підтверджує намір розвинених країн вкладати кошти в естетичне й функціональне відновлення культурно-інформаційного простору та об'єктів відповідного призначення.

ПУБЛІЧНА БІБЛІОТЕКА В МІСТІ СІЕТЛ, США. Нова публічна бібліотека в Сіетлі, спроектована бюро ОМА, під керівництвом Рема Кулхааса, є результатом осмислення архітекторами проблеми створення медіатеки. В основі концепції - ідея створення простору, у якому всі існуючі на сьогоднішній день види інформації представлені рівномірно, а відвідувач має можливість застосовувати будь-які способи роботи з нею. Особливою рисою цього об'єкта є гнучке планування, принципи якого Кулхаасом використані не зовсім традиційно. У процесі роботи бюро ОМА з'ясувало, що, навіть коли архітектори намагаються створити універсальний простір з можливістю трансформуватися під впливом нових вимог до будинку, рано чи пізно книжкові стелажі поглинають публічні зони. Тоді вони придумали й реалізували проект Бібліотеки в Сіетлі, що складається з 5 функціональних відсіків (платформ), між якими перебувають проміжні рівні, призначені для комунікацій, як між відвідувачами, так і між споживачами й обслуговуючим персоналом (бібліотекарями, співробітниками сфери розваг і т.д.).

Зовнішній вигляд будинку являє приклад нелінійної архітектури, а його фасадні площини контекстуально вписуються в міське середовище міста Сіетла. Таким чином, перед нами нове прочитання медіатеки, як об'єкта, що зв'язує людину й інформаційний світ, як символу демократизму інформації і її відкритості будь-кому, охочому її одержувати, передавати або працювати з нею, створюючи власне медіа-середовище.

Рис. 6-8. Публічна бібліотека в м. Сіетлі, США

Може саме ідеєю творення можна пояснити деструктивний характер зовнішньої форми, яка, начебто, сама знаходиться в процесі доопрацювання. Внутрішній простір створений за умов наскрізного сприйняття, а брутальні конструкції роблять споруду виразною й динамічною.

16 липня 2001 року розпочалося будівництво нового будинку університетської бібліотеки в самому центрі Уїтхофа, а 1 вересня 2004 р. бібліотека відкрила свої двері відвідувачам. Автором проекту став відомий архітектор Віль Аретс, що побудував значну кількість об'єктів як у самій Голландії, так і за її межами. Одночасно з архітектурною практикою, Віль Аретс викладає на архітектурному факультеті в Дельфтському Технічному Університеті і є членом декількох міжнародних архітектурних союзів.

Багато хто називає цей будинок антитезою бібліотеки в Сіетлі, спроектованої іншим голландським архітектором, Ремом Кулхасом. На відміну

від витвору Кулхаса, цей будинок виглядає не занадто привітно, але за його мрачною елегантністю ховається принципово нова концепція організації простору.

Бібліотеки сьогодні перебувають у двоїстому ставленні. З одного боку, книг ніхто не скасовував, але з іншого боку - у повсякденному житті інформацію усе частіше одержують із Інтернету або телевізійних передач. Проте, будинки новітніх „книгосховищ" з'являються із завидною сталістю. Університетська бібліотека в Котбусі Херцога й де Мерона, нова публічна бібліотека в Сіетлі Рема Кулхаса, нова бібліотека МГУ в Москві - і все це тільки за два останніх роки. Відомі архітектори переосмислюють функції будинку такого призначення, створюють концептуальні рішення, покликані підвищити зручність користування книгами, та - в остаточному підсумку - збільшити відвідуваність бібліотеки.

Рис. 9-10. Бібліотека в Утрехті, Голландія

Бібліотека Віла Аретса в новому університетському кампусі в Утрехті відразу обертає на себе увагу. Вона побудована як безсумнівний, непорушний центр композиції кампуса й всього університетського життя. Утрехтський університет був заснований у 1636 році. На сьогодні це найбільший навчальний заклад у Голландії. Кампус Уйтхоф, частиною якого є бібліотека, був побудований в 1960-ті роки на східній окраїні міста. На відкритому просторі спроектували регулярну мережу вулиць із центральною авеню Хейдельберглаан. З того часу, як 15 років тому Ремові Кулхасу запропонували розробити проект розвитку й відновлення кампуса, він став заповнюватися здобутками кращих архітекторів, і зараз по праву може вважатися музеєм

сучасної голландської архітектури. Тут є навчальний будинок від Нойтелінгса й Рідайка, учительський корпус від ОМА, лабораторний корпус - від інших проектних груп. Кілька років тому студентське кафе в було перетворене в багатофункціональний будинок із площадкою для скейтів і баскетболу на даху. Бібліотека довше всіх інших університетських утворень залишалася в центрі міста. Її новий будинок став фінальною крапкою в будівництві кампуса, зайнявши ключове положення в ансамблі.

Автор затверджує, що почав із проектування внутрішньої структури, фасади ж вийшли самі собою. Тому й ми в аналізі форми будемо керуватися його логікою - від внутрішнього до зовнішнього. Відповідно до проектної програми, площа бібліотеки повинна була становити 25 000 кв. м. Було потрібно розмістити 4,2 млн. книг, 300 робочих місць, лекційний зал, бар, магазини й паркінг на 450 машин. На одну з перших зустрічей із клієнтом Аретс приніс замість ескізів будинку репродукцію картини Піта Мондріана «Бугі-вугі на Бродвеї». За допомогою різнобарвних ліній художник розкреслив квадратне полотно на багато різноформатних білих і кольорових прямокутників. Архітектор запропонував директорів бібліотеки Басові Савеньє побачити в цій картині концепцію планування. В результаті цього вийшло, що прямокутні об'єми декількох сховищ, читальних залів і суспільних просторів перемішалися, а між ними утворилося безліч зв'язків, що заплутують сприйняття структури. Майже всі панелі фасадів покриті малюнком очеретяних заростей (що утворює своєрідний образ).

Для зберігання книг і інших матеріалів, яким шкідливе сонячне світло, були спроектовані два бетонних закритих прямокутних об'єми, позначені чорним кольором фасадів, за склом же розмістили читальні зали різних розмірів, суспільні простори й гараж-паркінг. Потрапити в бібліотеку можна декількома шляхами: через невеликі двері на рівні землі, із сусіднього професорського корпусу по переходу або з даху гаража-паркінга на рівні третього поверху. У кожному разі, увійшовши, відвідувач опиняється перед сходами, що ведуть у центральний атриум, а на першому поверсі він проходить кафе й більшу прямокутну застлану терасу, що розділяє паркінг та інші приміщення бібліотеки. В деяких місцях фасаду поверх основного скління встановлені додаткові скляні панелі, за допомогою яких можна регулювати освітленість в окремих зонах бібліотеки.

У бібліотеці кампуса немає центрального комунікаційного вузла: сходи й ліфти рівномірно розподілені по всьому будинку. Проте, орієнтуватися в ньому не так складно, як може здатися при погляді на плани. Однією з найважливіших вимог клієнта була доступність будь-яких розділів сховища, у зв'язку із чим Аретсу довелося зайнятися й проектуванням розміщення видань, включаючи розробку спеціальних стелажів. Була застосована система пневматичної доставки, що забезпечує виконання замовлення максимум за 20 хвилин. Книги переміщуються по серії пневматичних труб, які з'єднані на рівні підвалу й мають доступ із сервісних стійок. Сьогодні багато архітекторів зосереджуються на концептуальному дизайні, передаючи технічні питання на

субпідряді. Але Аретс вирішив брати участь у всьому процесі, для чого створив команду, що вивчила кожний аспект реалізації до дрібних деталей.

Бібліотека Утрехтського Університету на сьогоднішній день - одна з останніх бібліотек серед реалізованих новинок сучасної архітектури. Порівнюючи її відмінні риси із проектами 30-літньої давнини, можна із упевненістю відзначити зсув акцентів по ряду багатьох характерних ознак. Будинок націлений на новий рівень організації робочого процесу, в основі якого закладене використання електронних технологій. Аскетизм архітектури лише підкреслює цю ідеологічну лінію - це два лаконічних паралелепіеди бібліотеки й паркінга із скла й монолітного чорного бетону, зчленовані в рівні землі.

Площини фасадів складаються з комбінації монолітних бетонних ділянок, текстурованих барельєфами органічної тематики, і блоків безкаркасного вітража з нанесеною на скло тією ж органічною темою. На цьому прикладі можна спостерігати спробу створення простору нового характеру, який би втілював у матеріалі безліч концептів останніх років, присвячених темі «антропоморфного простору для цифрових технологій». Завдяки потужним електронним базам даних, внутрішній простір мінімально зайнятий матеріальним фондом і звільнений для розміщення індивідуальних робочих місць. Цифрове зберігання інформації надає необмежений доступ до бібліотечних архівів, завдяки чому реалізована головна умова діяльності університетської бібліотеки.

Цікавим прикладом будинку бібліотеки є Бібліотека Дельфтського Технічного Університету. Будинок ілюструє перехідний етап еволюції між бібліотеками ХХ сторіччя, проекти яких зорієнтовані на використання традиційних інформаційних носіїв, і новою формою реалізації - бібліотечним будинком Утрехтського університету. Необхідно відзначити характерний зсув акцентів проекту на новітні інформаційні технології й передбачуваний їхній подальший розвиток. Будинок реалізує безліч інноваційних прийомів проектування, наприклад, принципи екологічної енергозберігаючої архітектури, які вплинули на багато характеристик проекту. Зокрема, концепція зовнішнього вигляду й ситуаційного розміщення будинку на ділянці. Автори тактовно «заглибили» більшу частину корпусу бібліотеки «під землю», зробивши його частиною навколишнього пейзажу. Трапеція покрівлі починається від рівня землі й плавно підвищується в глибину ділянки забудови, приймаючи на себе зелень газону й стаючи частиною ландшафту. Вигнутий обріз покрівлі східного фасаду зі світловими вікнами, підтриманий сталевими похилими колонами. Поверхню покрівлі простромлює бетонний конус, що нагадує маяк. Внутрішня планувальна структура сформована обсягом центрального залу, вона має відкритий вільний характер. Завдяки цьому бібліотека має можливості диференційовано реагувати на зміни споживчих вимог і надавати широкий доступ користувачам до інформаційних матеріалів університетського сховища, а також реалізувати функцію «форум ідей» у рамках університету.

Образ комунікативного нескінченного й в той же час ритмічного простору проявлено в споруді Британської бібліотеки в Лондоні, Англія

(арх.Колін Вілсон і партнери). Активна кольорова гама домінує у зовнішньому просторі, стає засобом акцентування оригінальної за плануванням й організацією комунікативного простору будівлі (рис. 11-14). Цей образ повторюється в ряді бібліотек – у вигляді пластичної дуги – в Олександрійській бібліотеці в Єгипті (рис. 18-20, 23), призматичного об'єму – в медіа-бібліотеки в Ліоні у Франції (рис. 15), Муніципальній бібліотеці в Дортмунді в Германії (рис. 16-17). Ідея насрізного простору й прозорості форми знайшла своє відбиття в ряді бібліотек та медіатек як культосвітніх споруд: у Ліоні (рис. 15), Олександрії (рис. 24), Канзахані 25-27), Лондоні (рис.28-30),

Рис. 11-14. Британська бібліотека в Лондоні, Англія (арх.Колін Вілсон і партнери)

Рис. 15. Центральна медіа-бібліотека в Ліоні, Франція (арх. Домінік Перро)

Рис. 16-17. Муниципальна бібліотека в Дортмуді, Германія. Аксонометрія та зовнішній вигляд (арх. Маріо Ботта).

Дрездені (рис. 32-33). Скляні стіни роблять образ бібліотеки більш доступним й відкритим для відвідувачів, формуючи демократичність засад сучасного отримання інформації.

Не випадковим доцільно вважати й використання підземного простору (в частковому вигляді – рис. 20, 25, 35. Цей прийом може трактуватись як нестримний рух, пійом, розвиток в формуванні знань, накопиченні інформації тощо.

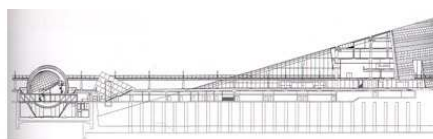
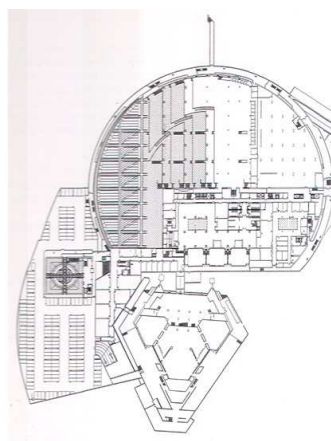

Рис. 18-20. Бібліотека в Олександрії, Єгипет (2002 р.)

Рис. 21. Бібліотека в Олександрії, Єгипет. План I-го поверху (2002 р.)

Використання такого прийому як свічіння в вечірній та нічній періоди доби є досить тривіальним, бо вперше й активно використовувався на зорі функціоналізму/продуктивізму – в декларативному плакаті Баухаузу худ. Фейнінгера «Архітектура, що світиться» - як символ освітлення та озаріння суспільного простору новим архітектурно-мистецьким рухом. Цей прийом достатньо виразно представлений в прикладах на рис. 6-8, 25, 28, 29, і, за думкою

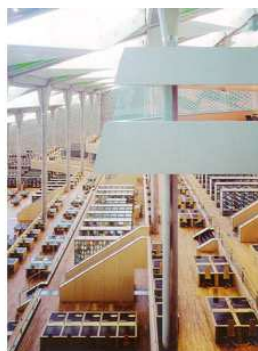

Рис. 22-24. Бібліотека в Олександрії, Єгипет. Організація зовнішнього та внутрішнього простору (2002 р.)

автора проекту, може бути активно використаний ним в своїй в бакалаврській роботі.

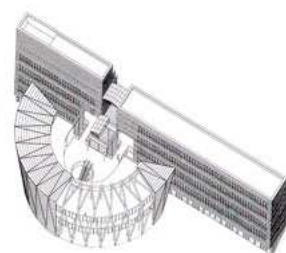
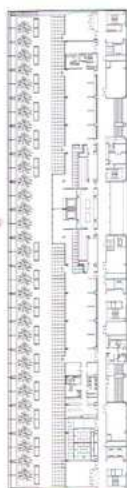

Рис. 25-27. Національна бібліотека в Канзахані. Організація зовнішнього та внутрішнього простору (проект «Фуміо Токи Асоціаційн», 2002 р.)

Рис. 28-29. Пекхем-лейброари и Медіа-центр в Лондоні, Англія. Вирішення зовнішнього простору та вечірнього оформлення (проект «Елсор-акитектс»)

Рис. 30. Пекхем-лейброари и Медіа-центр в Лондоні, Англія. Вирішення зовнішнього простору та вечірнього оформлення (проект «Елсор-акитектс»)

Рис. 31. Саксонська Федеральна бібліотека в Дрездені, Германія. Вирішення фасадного оформлення (проект фірми «Ортер і Ортер»)

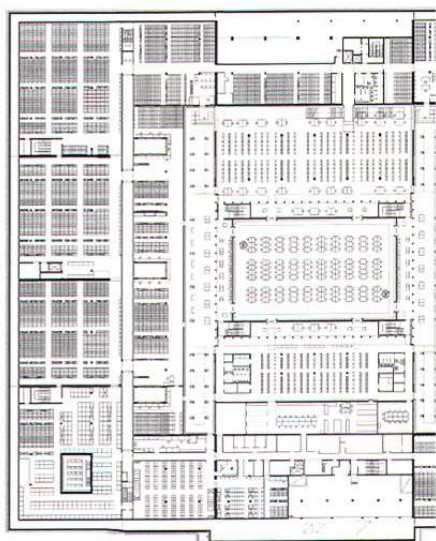
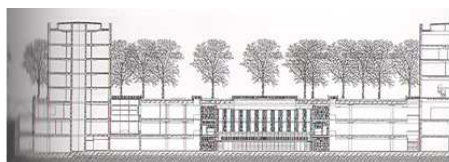

Рис. 32-35. Саксонська Федеральна бібліотека в Дрездені, Германія. Вирішення внутрішнього та зовнішнього простору (проект фірми «Ортер і Ортер»)

Рис. 36. Саксонська Федеральна бібліотека в Дрездені, Германія. План підземних поверхів (проект фірми «Ортер і Ортер»)

При вирішенні загального об'єму бібліотеки/медіатеки тяжіють до лапідарності. Прості за геометрією, логічні за внутрішньою організацією, вони стають своєрідними кристалізуючими елементами простору й наче кристали притягують до себе увагу й відвідувачів. Хоча Королівська бібліотека в Данії має розчленований об'єм, пов'язаний з різними за функціональним призначенням складовими. В об'ємі присутній рух, неврівноваженість загальної композиції, що відповідає ідеї комунікацій та пориву в знання та комунікативний простір.

Рис. 37. Саксонська Федеральна бібліотека в Дрездені, Германія. Інтер'єр підземного читального залу (проект фірми «Ортер і Ортер»)

Рис. 38. Королівська бібліотека в Данії. Зовнішній вигляд (проект фірми «Шмітц, Хаммер і Лассен»)

СТУДЕНТСЬКІ РОЗРОБКИ ТА ДИПЛОМНІ ПРОЕКТИ. Протягом останніх двох-трьох років на факультетах архітектури ВНЗ України видається завдання на проектування Державної архітектурної бібліотека (як антитеза сучасному використанню Бібліотекою ім. В.Заболотного існуючої споруди

Торговельних рядів на Подолі в Києві) та будівлі медіатеки в забудові міста. Ці теми винесені

Рис. 39. Проект медіатеки на Дніпровській набережній в районі Видубицького монастиря в м.Києві. (Дипломант 2009 р. НАОМА Левандовський).

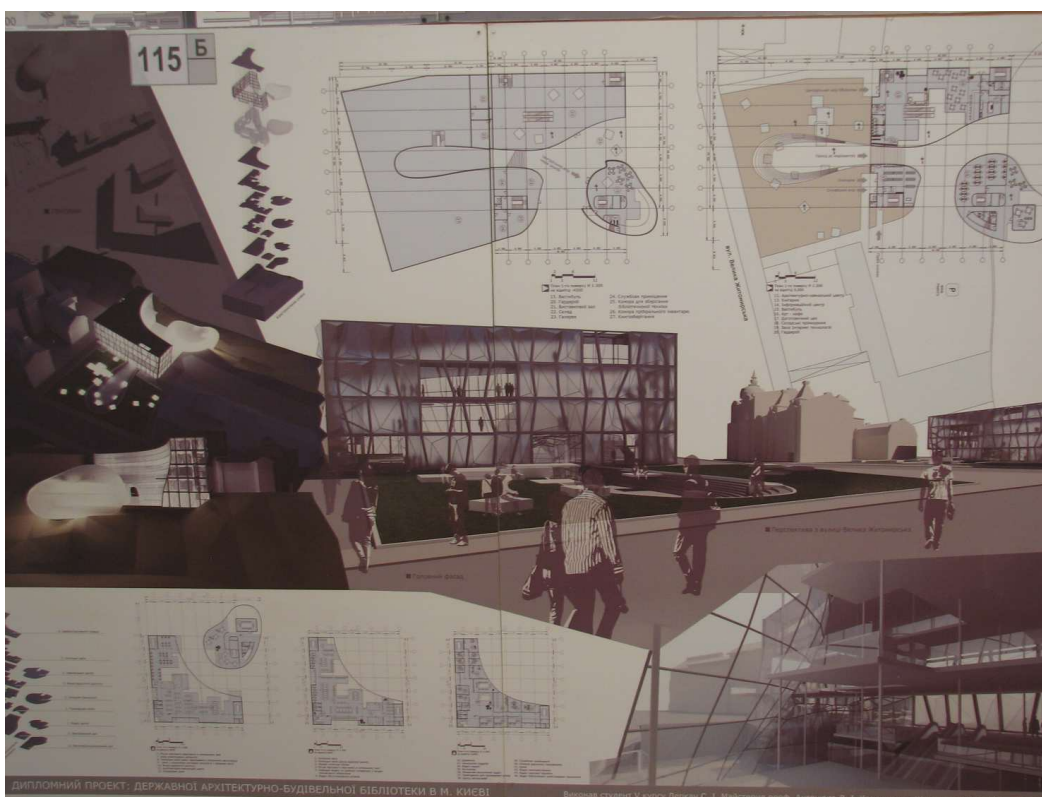

Рис. 40. Архітектурна бібліотека в Києві. (Дипломна робота НАОМА, 2008 р.).

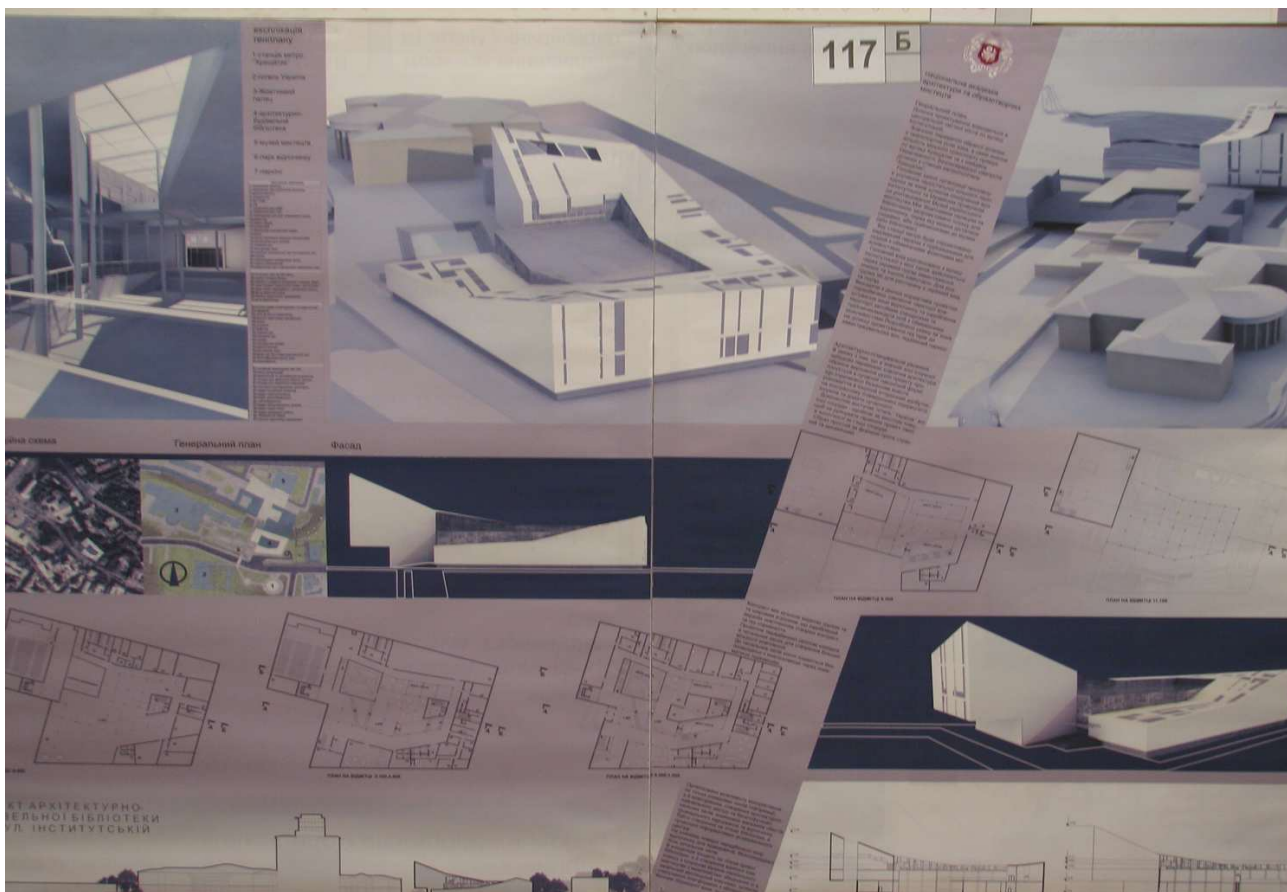

Рис. 41. Архітектурна бібліотека в Києві. (Дипломна робота НАОМА, 2008 р.)

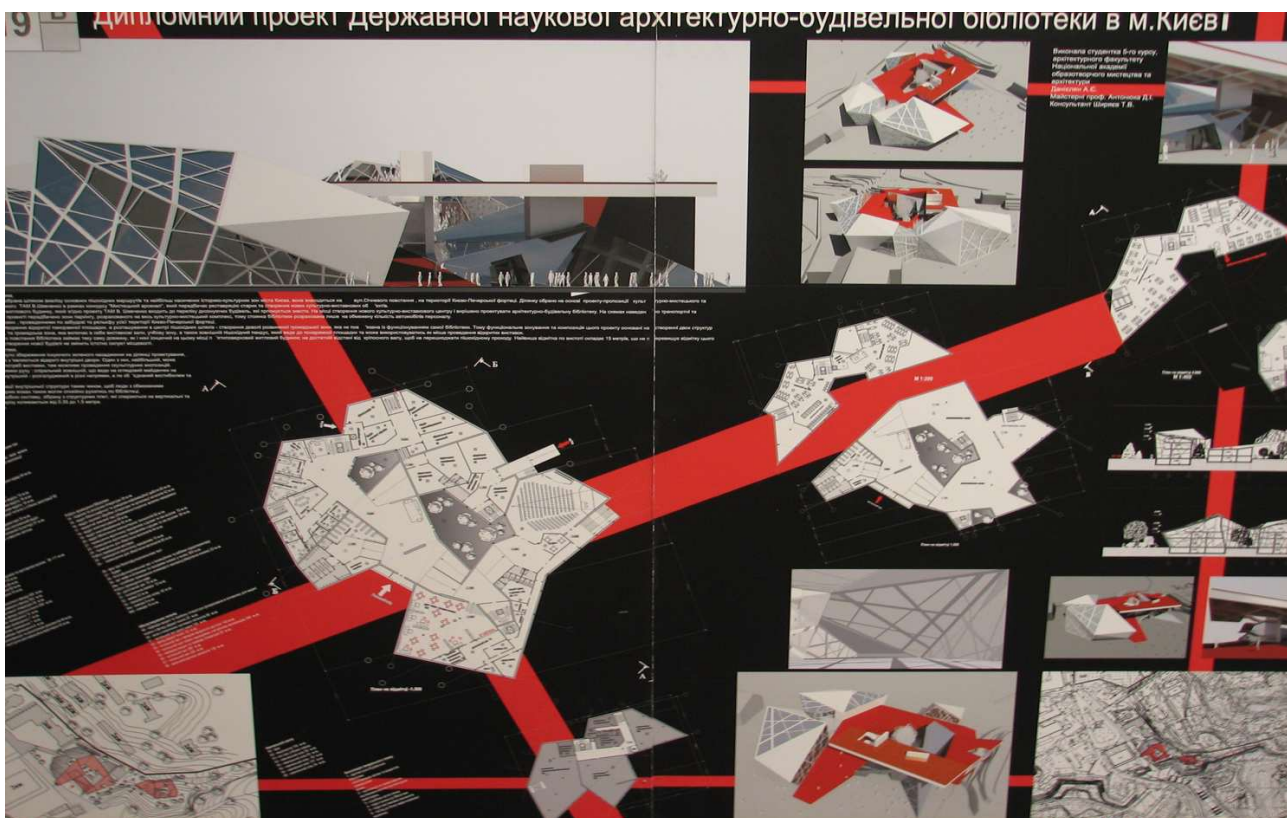

Рис. 42. Проект Державної наукової архітектурно-будівельної бібліотеки в Києві. (Дипломна робота НАОМА, 2008 р.)

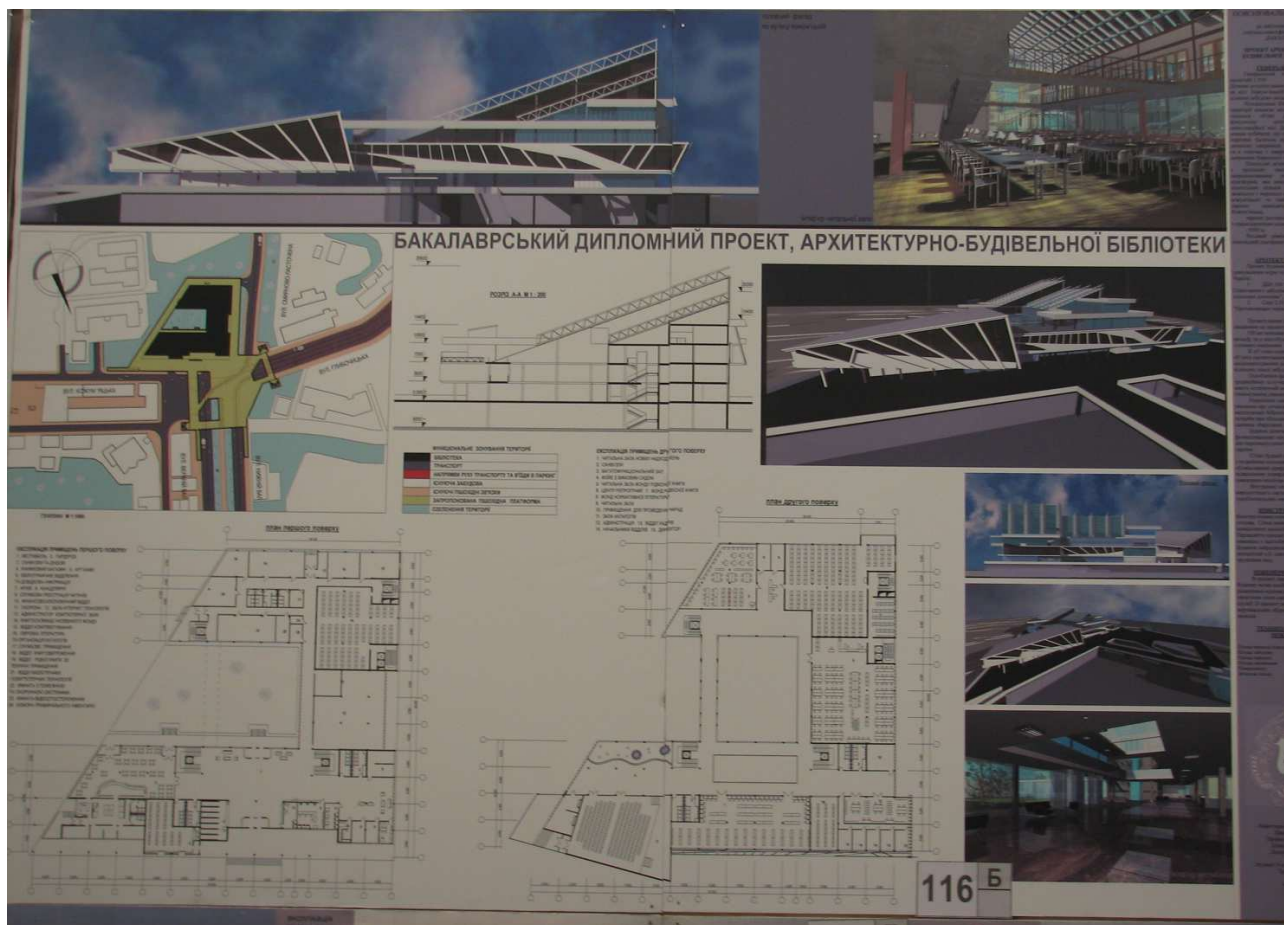

Рис. 43. Проект Державної наукової архітектурно-будівельної бібліотеки в Києві. (Дипломна бакалаврська робота КНУБА, 2008 р.)

не лише в коло завдань випускних та дипломних робіт КНУБА, НАУ та НАОМА, але й запропоновані для розробки як магістерські дослідження. Аналіз студентських розробок попередніх років свідочує, що при вирішенні архітектури медіатек/бібліотек їх автори опираються на досвід проектування багатозальних споруд (до яких саме й належать бібліотеки), але вирішення образу, нажаль, не стає першочерговим завданням проектування. На рис. 39 автор надто захопився ідеєю адаптації споруди в ландшафті, враховуючи її місцеположення – наближеність до Вибулицького монастиря, що втратив образ інформаційно-освітнянської будівлі. На рис. 40 й 41 автори намагалися створити архітектурну форму на основі прозорості й наскріжного простору або сформувати лінійною структурою ритмічну основу комунікативної споруди.

Дипломна робота на рис. 42 своїм образним вирішенням та плануванням відповідає більше виставковій функції, має розчленований характер, а форми – хаотичну організацію.

Бакалаврський диплом на рис. 43, напружений на розробку Державної наукової архітектурно-будівельної бібліотеки в Києві сформований як крупнозальна споруда, більше схожа своїми гострими формами на спортивний комплекс.

Відповідно з наведеними студентськими розробками, як і реальне проектування доки не вийшли на структурованість приміщень медіаспоруд, не знайшли відповідного художнього образу й переконливої логічної планувальної схеми.

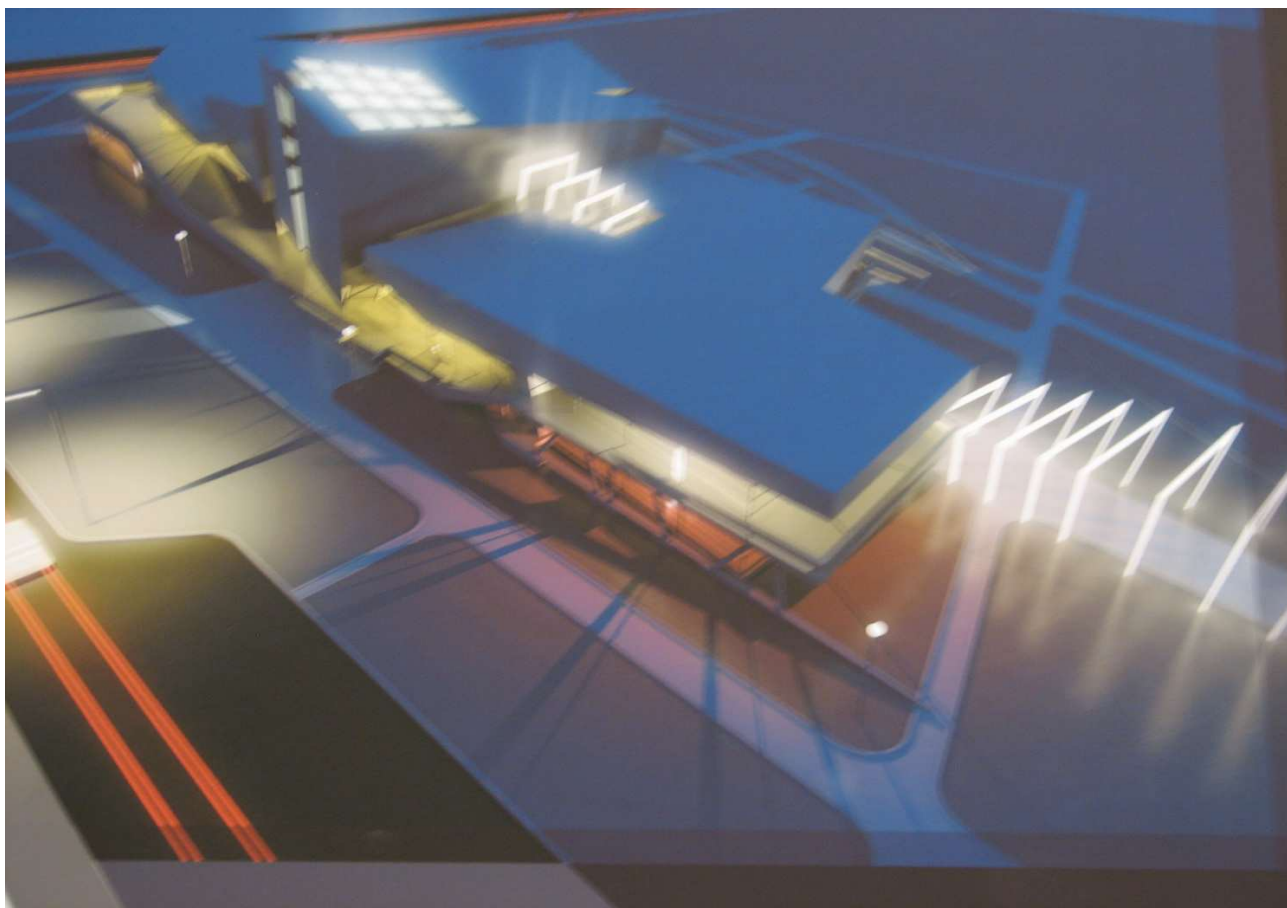

Рис. 44. Проект Медіатеки в Києві. (Дипломна бакалаврська робота КНУБА, 2008 р.)

Прийоми, які використовуються при проектуванні бібліотек/медіатек майже не відрізняються один від одного, бо медіапростір є розвитком (удосконаленням) простору бібліотечного. Хоча в формах медіа-споруд можна прослідити більшу динаміку, напор, навіть агресію. Лінійність композиції є істотною, бо зорієтована на вираження комунікативного руху, хоча ті ж самі прийоми можуть виникати й при вирішенні об'єктів зовсім іншого функціонального призначення – як, наприклад, в споруді медцентру (рис. 45).

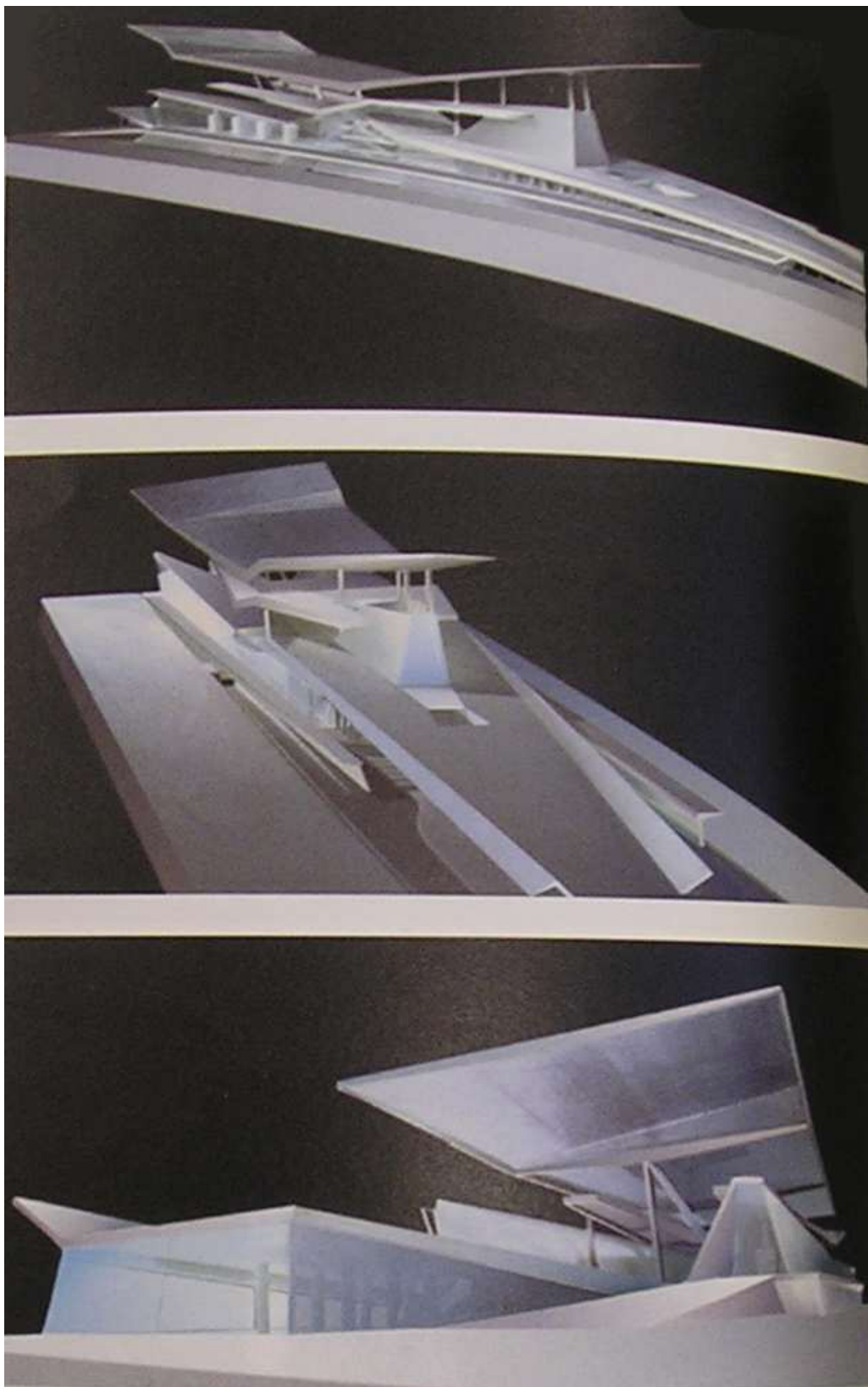

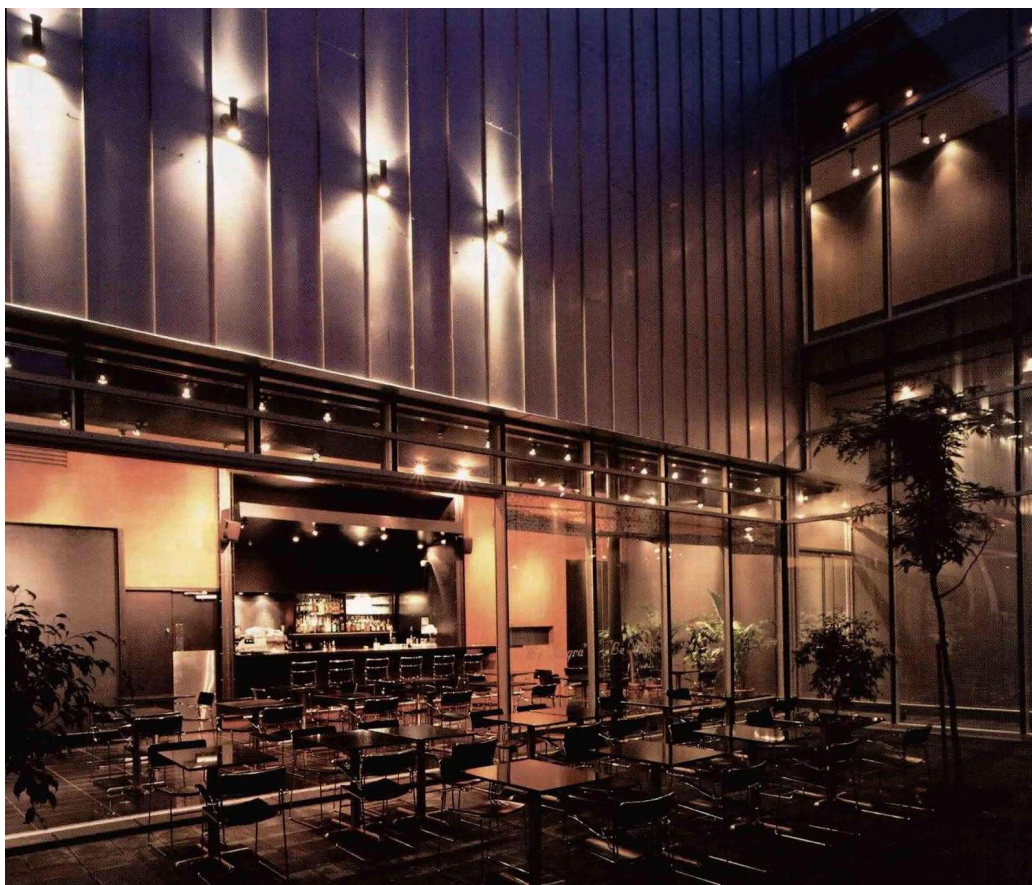
Рис. 46. Историчний музей в Тохоку в Японії (1995 р.) – своєю динамікою відповідає знаковості інформаційно-технологічного об'єкту – рух, прорив, швидкоплинність форми.

Центр кіномистецтв в Монреалі

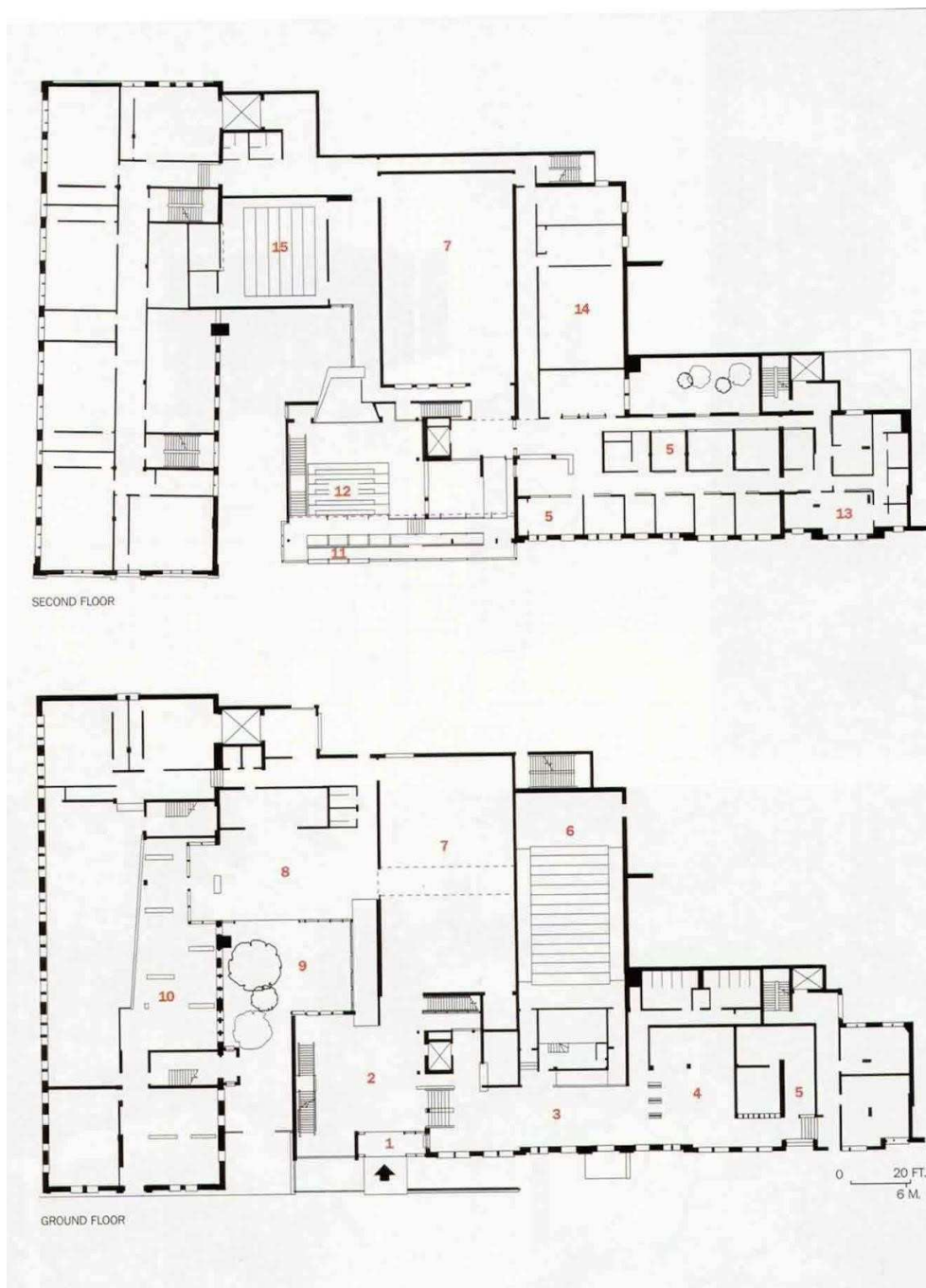
Розроблений Saucier+Perrotte Architectes. Має загальну площу в 81.000 фут². Комплекс займає два існуючих будинка, нова частина має площу 26.000 футів² та об'єднує та трансформує стару. Будівля сама по собі стає кіноекраном, так як має зображення на напівпрозорих панелях фасаду Boulevard de Maisson, яке проєкціюється з 9-ти різних источников. В головному вестибюлі знаходиться консольний майданчик чи “агора”, який начебто плаває над входом. Завдяки скляній конструкції вестибюль, кафе та інші приміщення отримують достатньо денного світла. Східна стара частина комплексу – колишня школа, перероблена в кінотеатр, виставкову галерею, магазин і адміністративні офіси. Третій поверх цього крила здається в аренду мульти-медійним компаніям. Західна частина комплексу на цокольному поверсі вміщає кіношколу.

Дизайн споруди виконаний як ряд епізодів, монохромних проб в текстурі та матеріалі, які оживають коли відвідувачі проходять скрізь неї. Найбільш чарівна оболонка комплексу фасад якого виходить на Boulevard de Maisson, який поєднує напівпрозорі панелі зі скла і пандус всередині будинку, який веде на другий поверх. Оскільки пандус проходить між прожекторами, силуети відвідувачів з являються на скляному фасаді як тільки вони заходять всередину.

Нова частина комплексу побудована зі сталюого каркасу і вставлена між старою будівлею школи із бетонної конструкції і існуючою цегляною будівлею із заходу. Архітектори відновили колишній кам'яний інтер'єр школи і оголили бетонну конструкцію. Архітектори застосували монохромну палітру матеріалів в інтер'єрі, яка включає чорний граніт на підлозі вестибюля, чорні сталюні поручні, полірований сірий лінолеум, також в проєкті була використана гарячекатана, холоднокатана, оцинкована, піскоструйна нержавіюча сталь. У вестибюлі пофарбовані металеві панелі контрастують з біло-чорно-сірим оточенням. Також застосовані такі матеріали, як темне червоне дерево на панелях проєкційної стіни у вестибюлі і сталь, стилізовані під ржаву, в кафе

- 1 – вхід;
- 2 – вестибуль;
- 3 – виставкова галерея;
- 4 – магазин;
- 5 – офіси;
- 6 – театр;
- 7 – виставка;
- 8 – кафе;
- 9 – сад;
- 10 – мультимедійні виставкові стенди ;
- 11 – міст (пандус);
- 12 – місце для зборів
- 13 – хол;
- 14 – кімната для зберігання матеріалів;
- 15 – відео проекційна

Науковий центр в Глазго з IMAX-кінотеатром, Шотландія
Проект: Building Design Partnership

Скорлупа кінотеатра зроблена із алюмінію, титана і граніта. Комплекс містить три частини: Science Mall, IMAX, Theatre, Tower.

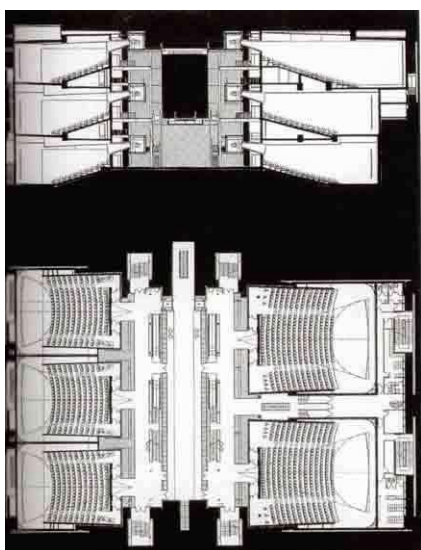
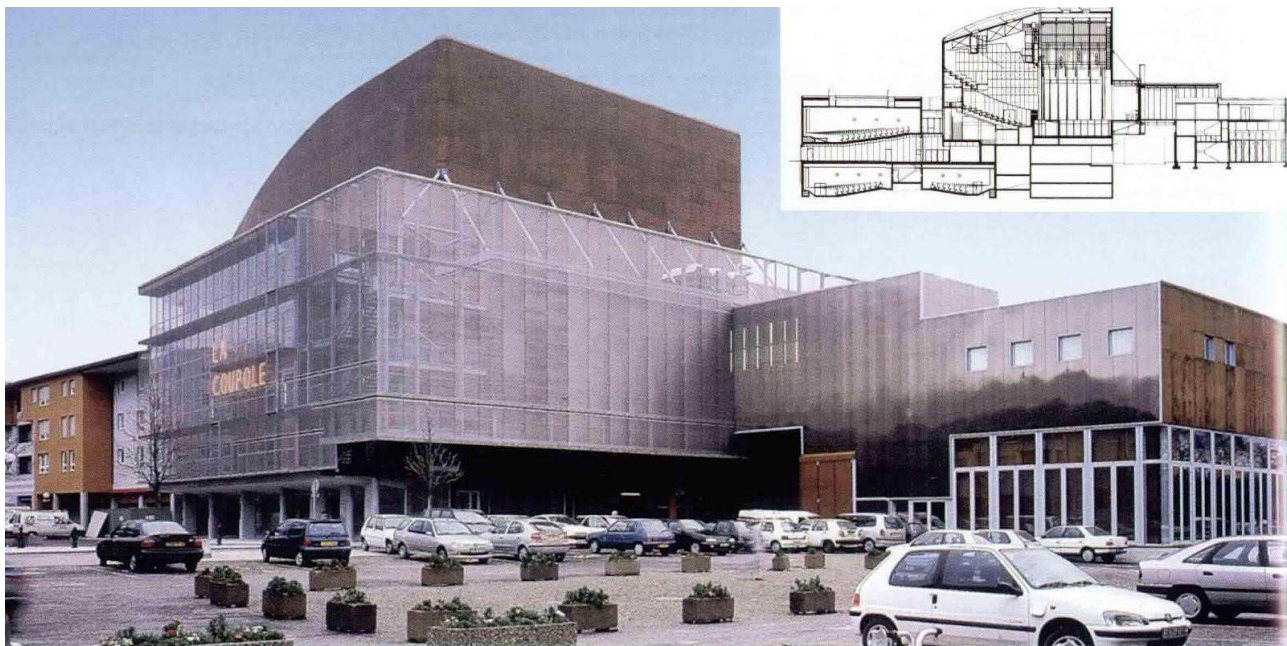
Науковий центр в Глазго

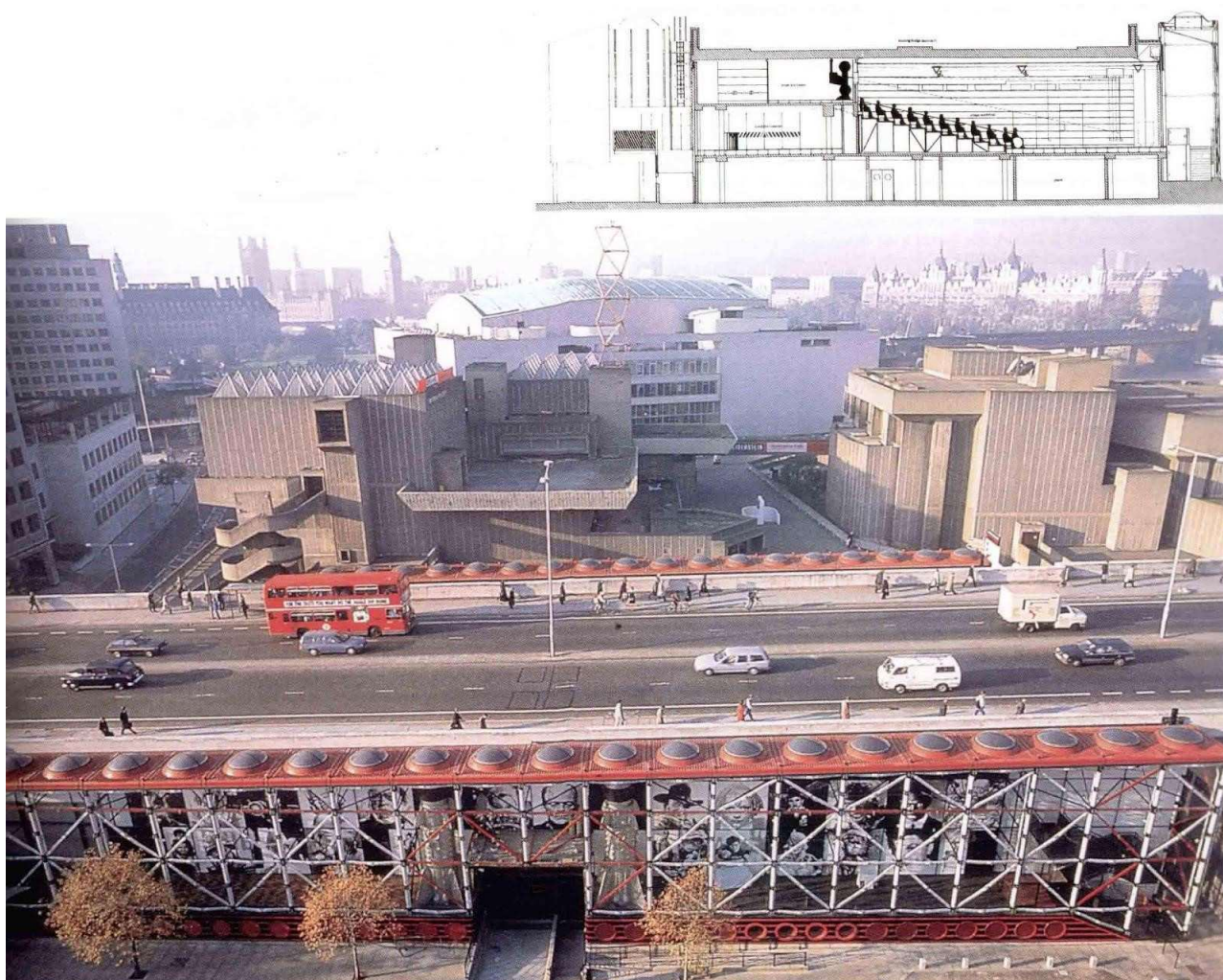
Культурний центр La Courtole, в Сент-Луїсі, Ельзас, Франція, з трьома кінозалами на 500 місць. Автори: Manuelle Gautrand Architects, будівництво – 20001.

UGC Cine Cite – кінокомплекс в Парижі, один з найбільших мультиекранних кінотеатрів. Розрахований на 4500 глядачів,

розташованих у 18 залах. Автори: Alberto Cattani, Pierre Chican, будівництво – 2000.

Музей образів в Лондоні, що рухаються побудований прямо під дорогою на продовженні Моста Ватерлоо. Проект – Avery Associated Architects, будівництво – 1997.

UFA cinema center

У 1993 році австрійське бюро Соор Ниммелблау виграло конкурс, організований адміністрацією Дрездена, на реконструкцію північної частини Прагерштрассе. Вони запропонували розмістити тут поліекранний кінотеатр. Та одна справа розробити проект, а інша – його реалізація. Головна проблема при реконструкції європейських міст – знаходження компромісу між суспільними потребами і бажаннями часних інвесторів.

Ідея авторів була в об'єднанні містобудування і архітектури, громадських просторів з новими комерційними будівлями. Кінокомплекс був запроектований як міст, який пов'язує два соціальні простори – Санктпетербургерштрассе і Прагерплац. Структура будівлі

включє два блоки: Cinema Block і Crystal, які різні за суттю і зовнішнім виглядом.

Cinema Block має 8 глядацьких залів і розрахований на 2600 чоловік – це багатофункціональна частина комплексу, з іншого боку, повітряний Crystal, що світиться трактований як громадський простір, як глядацьке відкрите міцце на шляху транзиту через Прагерплац і Санктпетербургерштрассе.

Відмінність між двома частинами комплексу особливо помітна вночі, коли в Cinema Block підсвічуються лише одні сходи, а Crystal сяє, оправдовуючи свою назву.

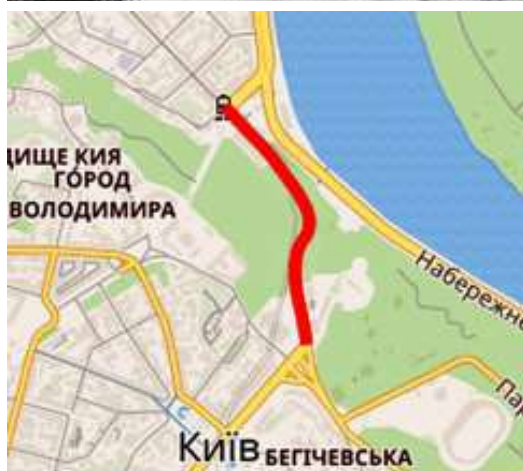
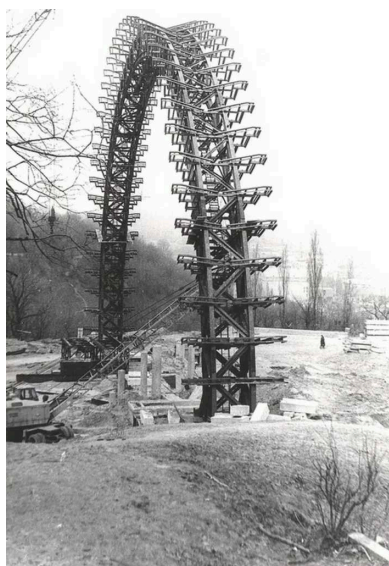
На першому поверсі Crystal а знаходиться вхідна площа-фойє. Конструкції тут – це частина декору. Чисті лінії сходи, що пронизують простір, троси і даталі кріплень відіграють, крім функціональної, естетичну роль. Бар на першому поверсі виглядає висячим в повітрі на сталевих тросах. Деконструктивний розвал ліній врівноважується строгою вертикаллю ліфтової шахти.

3. МІСТОБУДІВНЕ ОБГРУНТУВАННЯ

3.1. Історична довідка по території забудови

1. Історична довідка по території забудови.

[<https://kyivpastfuture.com.ua/arka-druzhby-narodiv-istoriya/>]

Інформацію з виникнення та формування вулиці Володимирський узвіз, її забудови було знайдено в історико-архітектурних дослідках сучасних науковців [] та Вікіпедії [Володимирський узвіз. - URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Володимирський_узвіз]. Володимирський узвіз - є вулицею, що належить як Печерському, так і Шевченківському районам стролиці, пролягає від Європейської до Поштової площі. До нього прилучаються вулиці Петра Сагайдачного, Хрещатик і Михайла Грушевського. Узвіз виник на поч. XVIII ст. коли його розпочали прокладати з 1711 шляхом прорізання Михайлівської гори), на місці так званого Старого Печерського шляху, що сполучав два старовинних райони Києва – Поділ та Печерськ. Первісна назва Володимирського узвозу -

Хрещатицький проїзд. Другою його назвою була Мостова вулиця, бо Володимирський узвоз був першою вулицею міста з брукованим покриттям (сучасна бруківка вулиці начебто нагадує попередню і кольором й фактурою, утворюючи ефект машини часу). З сер. 1810-х років узвіз становив частину Олександрівської вулиці, яка пролягала від Арсенальної пл. до площі Контрактової. Саме тому додатково використовувалось ще одне його означення як узвоз Олександрівський.

Для спорудження узвозу вимагалось не лише провести вулицю, але й укріпити схили Михайлівської гори. Роботи тривали понад десять років й завершилися у 1844 році, їх кошторис складав декілька мільйонів рублів, при яких схили і тераси Михайлівської гори спланували, насипавши майже 1,5 тис. кубічних саженой ґрунту. У березні 1919 року узвіз отримав назву вулиці Революції, з грудня 1934 р. - вулиці Кірова, з 1944 р. - сучасну назву від розташованого над Володимирським узвозом пам'ятника київському князю Володимирі Святому. Вулиця простягалася від пл. Сталіна (пізніша назва пл. Калініна, сучасна назва – Європейська площа) до Контрактової площі. Сьогодні габарити вулиці-узвозу закріпилися у 1955 році, коли від неї було відділена вулиця Жданова (сучасна назва - вул. Сагайдачного). З 1 (13) червня 1892 р. по узвозу був відкритий пасажирський рух першої в Києві і в усій Російській імперії лінії електричного трамваю (трамвайну лінію закрито та демонтовано у 1978 р.). Про цей факт свідчить пам'ятник першому київському трамваю, що був встановлений у 1992 році, що стоїть у нижній частині вулиці.

На вулиці розташована низка історичних будівель і споруд, що є пам'ятками історії та інженірингу. До них належать споруди першої черги київського централізованого водогону: так званий «Палестинський фільтр» 1887 р. - найстаріша діюча споруда Київського водогону (буд. № 1); колишній двоповерховий, дерев'яний житловий будинок працівників водогону з будівлею мурованого складу 1871-72 рр. (буд. №№ 4-6). У квітні 2023 року забудовник почав розбирати дахи названих пам'яток з наміром спорудження на цьому місці торговельно-розважальний центр та станцію канатної дороги на Труханів острів - свідомо громадянських активістів, що оприлюднили інформацію про ТРЦ й канатну дорогу. Вулиця починається будівлею колишнього Купецького зібрання (буд. № 2), у якій сьогодні міститься Національна філармонія. У 1860-80-х роках на місці філармонії розташовувався популярний у тогочасному Києві «заклад мінеральних вод», **що** в одному з павільйонів цього закладу виступали перші професійні українські театральні колективи П.К. Саксаганського та М.К. Садовського. Дещо нижче філармонічної споруди від Володимирського узвозу до Набережного шосе Хрещатим яром ведуть сходи, що були споруджені у 1930-ті роки, які закінчуються біля пам'ятника Магдебурзькому праву.

Александровскій Спускъ — Alexandrinsky-Spouzk.

Александровскій спускъ — Pente Alexandrowski.

Олександрівський узвіз в різні роки к. XIX та поч. XX ст..

Олександрівський узвіз з'єднує центр міста, вулицю Хрещатик, з Подолом, який простягається від Європейської до Поштової площі. У

1707-11 роках на схилі гори, біля Хрещатицького яру, де проходила так звана Стара (Печерська) дорога з Подолу на Печерськ, і був споруджений Олександрівський узвіз

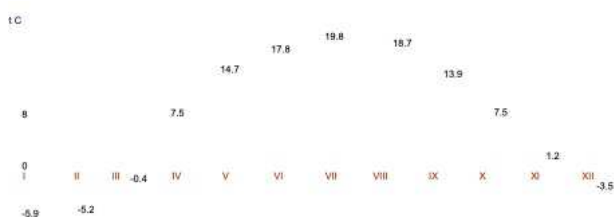
3.2. Містобудівна ситуація по території забудови

Природно-кліматичні особливості ділянки забудови. Об'єкт, що проектується передбачено розмістити в м. Києві, на ділянці вулиці Володимирський узвіз неподалік від Європейської площі. Район належить до другої будівельно-кліматичної зони й характеризується наступними кліматичними параметрами:

- середньорічна температура становить плюс 7,2° С;
- абсолютна мінімальна температура - мінус 32° С;
- абсолютна максимальна температура - плюс 36° С;
- відносна вологість на 13 годину в січні - 82 %, липні - 52 %

Характерні кліматичні показники наведені в таблиці 1.1.

Таблиця 1.1 Характерні кліматичні показники по м. Ірпіню.

Загальна характеристика температурного району будівництва дозволяє визначити умови експлуатації споруди (рис. 1.1).

Рис. 1. Графік зміни показників середніх температур по м. Ірпіню.

Горизонтальна межа на позначці 8°С означає період опалення приміщень споруди нижче межі, період вимкненого опалення вище межі. Графік річного ходу середніх температур визначає строки ведення певних будівельних процесів. Всі роботи з зовнішнього оздоблення споруди найкраще проводити у період з квітня по жовтень, тобто в неопалювальний сезон, що створить сприятливі умови праці для будівельників та не викличе проблем у використанні певних будівельних матеріалів при низьких температурах. Внутрішні оздоблювальні роботи варто починати або в цей самий період, або в будь-який час за умови ввімкненого опалення в період опалювального сезону.

Температурні характеристики району будівництва надані нижче:

- абсолютна мінімальна температура - 32°С;

- середня температура найбільш холодної доби - 26(24)°С;
- середня температура найбільш холодної п'ятиденки - 21(19)°С.

Дані характеристики, в першу чергу, впливають на визначення параметрів огорожуючих конструкцій для забезпечення відповідних умов експлуатації споруди. Характеристика вітрового режиму району будівництва надана у зимових та літніх розах вітрів на рис 1.2.

за частотою повторюваності
за швидкістю вітру

Рис.1.2 Характеристика вітрового режиму району будівництва у зимових та літніх «розах» вітрів по м. Ірпінь.

Максимальна швидкість вітру становитиме 4,3 м/с у зимовий період в західному напрямку. В середньому швидкість вітру варіює від 2 до 4 м/с.

ОСНОВНА КОНЦЕПТУАЛЬНА ІДЕЯ ПРОЕКТУ

Під час збору та при опрацюванні передпроектної інформації у вигляді нормативної бази, проектних аналогів, осмислення місця проектування та існуючої містобудівної ситуації - перед авторкою дипломного проекту постала найголовніша проблема, що виникає в процесі творчого пошуку: визначення проектної концепції. Основною ідеєю проекту стало бажання створення центру, який зорієнтований не на локальну, обмежену спільноту, а міське середовище, загал, що здатне зближувати людей та розвивати їх культуру, сприяючи їх відпочинку в зручному та естетичному просторі. Тому за авторським задумом Культурний центр має отримати яскраву, сучасну зовнішність, що мусить відобразити його ціннісність та згармонізованість із природним середовищем Дніпровських схилів; утворити комфортну атмосферу для усіх відвідувачів, стати означенням сучасного часу. Культурний центр ім. Флоріана Юр'єва має стати символом розвитку культурного життя міста та приваблювати висококласних викладачів, митців та спеціалістів у

аніж прогулятися від одного об'єкту до іншого. Щоб перейти на іншу сторону людині потрібно спускатися у підземний перехід, що нагадує катакомби. Того року навіть зібралися активісти під гаслом «Арт-мобілізація» і розфарбували його, що яскраво вказує на актуальність створення якісного середовища, що буде відповідати вимогам культурного центру названої європейської столиці. Отже, культурні елементи цього культурного вузла, що складається з Європейської площі та Володимирського узвозу наступні:

- *Палац культури і мистецтв «Український дім»* – громадська споруда, що призначена для різних виставок, конференцій, культурно-ділових заходів, володіє виставковими площами і залом для проведення лекцій й концертів. Сучасний «Український дім» був збудований як музей Леніна у 1978 р. минулого століття за проектом колективу архітекторів «Київпроект» під керівництвом В.І. Гопкала, коли була зрізана частина Володимирської гірки, й при проектуванні якого ставилося завдання створити «храм» ленінських ідей.
- *Парк «Володимирська гірка»* - унікальний ландшафтний шедевр садово-паркового мистецтва площею 10,6 га, що розташований на Михайлівській горі, був закладений в сер. ХІХ століття. Парк знаходиться на верхній і середній терасах Михайлівської гори. Верхня частина цієї гори була зайнята спорудами міста Ізяслава та Михайлівського Золотоверхого монастиря. Освоєння і планування схилів почалися в 1830-х роках. У 1853 році на західній частині гори був споруджений Пам'ятник Володимиру Великому, завдяки якому гірці почали називати Володимирською. Те ж назву отримав і розбитий на ній парк. Серед основних визначних пам'яток можна виділити оглядовий майданчик біля великої альтанки, *пам'ятник хрестителю Русі - князю Володимиру*. В сад можна пройти, обігнувши Український Дім з правого або лівого боку. Окрім пам'ятника в парку існують менші скульптури, творіння київських майстрів 1980-1990-х років. У 1970-1980-х роках на Володимирській гірці проводилися загальноміські виставки квітів.
- *Пам'ятник Володимиру Хрестителю* є найстарішим скульптурним пам'ятником Києва, який був споруджений у 1853 році. Один з неофіційних символів міста. Височіє на крутому березі Дніпра в парку Володимирська гірка. Скульптори і архітектори Петро Клодт (статуя Володимира), Олександр Тон (п'єдестал) і Василь Демут-Малиновський (барельєфи). Пам'ятник був відкритий 28 вересня (10 жовтня - за новим стилем) 1853 року. Нічне підсвічування хреста Святого Володимира, вперше організована в 1895 році. У радянські часи пам'ятник став одним з небагатьох монументів Києва, споруджених до 1917 року, якому вдалося вціліти. Хоча, з пам'ятника здійснювалися спроби зняття усіх прикрас релігійного

- змісту, а підсвічування хреста було прибрано, після розпаду СРСР відновлене і існує до сьогодні.
- Національний художній музей України - найбільший художній музей країни. Розташовується в будівлі на вулиці Грушевського, спеціально побудованому для цієї мети архітектором В. Городецьким за проектом П. Бойцова (неокласицизм), скульптурне оформлення Е. Саля. Заснований в Києві в 1899 році як "Міський музей антикваріату і мистецтв". Спочатку в приміщеннях першого поверху експонувалася колекція археологічних знахідок Вікентія Хвойки. Офіційне відкриття та освячення музею відбулося 23 грудня 1904 року, він отримав найменування "Київський художньо-промисловий і науковий музей імператора Миколи Олександровича". Також неофіційно іменувався як "Музей старожитностей і мистецтв".
 - *Готель «Дніпро»* - 4-зірковий готель, побудований у 1964 році (автор – арх. Н.Б.Чмутіна), що славиться номерами з панорамним видом та люксовим рестораном з терасою.
 - *Національна філармонія України* (друга назва - Колонний зал ім. М.В. Лисенка) - дивовижної краси будівля, вціліла після військових дій доби Великої Вітчизняної війни, нещодавно реконструйована. У репертуарі філармонії в основному концерти класичної музики. Тут можна послухати орган, фортепіано, симфонічний оркестр.
 - *Національна парламентська бібліотека України* - державний культурно-освітній та науково-інформаційна установа України. Загальнодоступна велика колекція книг і різних друкованих матеріалів. Будівля знаходиться в списку пам'яток архітектури першої половини ХХ століття.
 - *Парк «Хрещатий»* - одна з кращих паркових зон міста, займає площу майже 12 гектарів. Сад добре облаштований. Затишні алеї, лавки, фонтани, рослинність створюють дуже приємне враження. На території розташований водно-інформаційний центр (у старій відновленій водонапірній башті), званий «музей води». Поруч знаходиться бювет.
 - *Арка Дружби народів* - незвичайна споруда здалеку нагадує веселку, яка виконана з металу. Увечері на об'єкті включається гарне підсвічування. Поруч знаходиться одна з кращих майданчиків для огляду панорами Києва. Поблизу арки розташовані різні атракціони і канатна дорога, по якій можна покататися на висоті пташиного польоту через річку Дніпро на Труханів острів.
 - *Київський академічний театр ляльок* (знаходиться за адресою вул. Грушевського, 1А) розташовується на схилі пагорба Хрещатого парку. Дуже красива будівля, побудована в замковому стилі, з облагородженої території. Ця пам'ятка ідеально підходить для

дітей. Годинники з музичним супроводом і скульптури казкових героїв доповнюють архітектурний ансамбль.

- Стадіон «Динамо» (ім. В.В. Лобановського) - спортивна споруда, яка побудована у 1932 році, неодноразово була реконструйована. Зараз матчі основного складу футбольної команди «Динамо»-Київ тут не проходять. Команда грає на стадіоні НСК «Олімпійський». Поблизу стадіону знаходиться пам'ятник легендарному тренеру цієї команди - Валерію Васильовичу Лобановському.

До революції 1917 року в цьому культурному вузлі знаходились також:

- Панорама "Голгофа" – побудована на гірці близько 1900 року, яка до нашого часу не збереглася, оскільки була зруйнована в 1920-х роках. Композиційний центр парку - пам'ятник князю Володимирі, якого кидаються алеї середньої тераси, сходи з верхньої тераси і сходи з Володимирського узвозу. У північній частині парку розташований фунікулер, у південній - Український дім;
- *Фонтан «Іван»* в центрі тоді ще Театральної площі (сучасної Європейської) в 1843 році, за ініціативи міського голови Івана Фундукля, був збудований фонтан – на той час центральна композиція площі, - який забезпечував жителів навколишніх будинків питною ключовою водою з Печерських пагорбів. Вдячні кияни назвали фонтан «Іваном». Декілька разів його оновлювали, проте в 1871 році розібрали і побудували новий чавунний фонтан, який з'єднали з міським водогоном. Навколо останнього в 1981 році влаштували клумбу. Перший застарілий фонтан був оновлений у зв'язку із закладкою біля входу в Царський сад Залізну каплицю «в пам'ять порятунку життя імператора Олександра II 4 квітня 1866», після замаху на життя імператора революціонером Дм. Каракозовим. Відповідно у 1869 році з дозволу самого самодержця площу перейменували в Царську, як і частина інших вулиць і площ міста.
- *Споруда Міського театру.* На поч. 1804 р., відбулася знаменна подія - Магістратом було прийняте рішення побудувати перший у місті театр, який дозволив гастроліюючим трупам давати свої вистави для київської публіки в спеціальному приміщенні, а до цього артистам доводилося виступати на відкритому повітрі, незважаючи на погодні умови. Стало питання фінансування будівництва та утримання споруди. Суспільство шанованих громадян міста запропонувало взяти на себе усі витрати на будівництво та подальшу експлуатацію дерев'яного міського театру. 26 серпня того ж року військовий губернатор А.П. Тормасов наказав міському архітектору Андрію Меленському відвести під будівлю «місце, яке лежить між Печерськом, поблизу гори, прилеглої до старого Києва, суміжно площі, яку називають Кінною, - зліва шляху, що веде від Печерська на Поділ» (на перетині сучасних вулиць Трьохсвятительської та Хрещатика).

Надвірний радник А. Меленський, не наважившись послухатися наказу губернатора, виділив місце між Трьохсвятительською вулицею й Володимирським узвозом, де сам спочатку планував побудувати будинок для своєї родини. Дерев'яна, двоповерхова будівля театру була зведена усього за два роки: театр був побудований вже в наступному 1805 році за проектом А. Меленського. Тоді ж Кінна площа, яку іноді називали також Хрещатицькою, стала називатися Театральною, як і головна вулиця міста. Двоповерховий будинок мав форму прямокутника і був орієнтований торцем на площу. Тут був вхід, прикрашений трикутним портиком з колонами в ампірному стилі. Глядацька зала налічувала 470 місць і мала прекрасну акустику. У першому міському театрі грали драми, комедії, трагедії, опери, балети, виступали польські, італійські, українські, російські, французькі трупи, гастролювали Михайло Друзкі, Павло Мочалов та інші майстри сцени. Театр був улюбленим місцем киян, майже 45 років. У 1851 році споруда застаріла і міська дума прийняла рішення про її знесення, що спішно і було зроблено всупереч протестам жителів Києва. Однак тільки через три роки це місце віддали відставному ротмістрові А.М. Гудим-Левковичу. За проектом архітектора Олександра Беретті на звільненому місці було побудовано триповерховий готель «Європа», за адресою вул. Хрещатик, буд. 2. З плином часу назва готелю трансформувалася в «Європейський», як і площа перед ним. На той час триповерховий готель Європейський був елітним. Один той факт, що в місті не було ні каналізації, ні водопроводу, ні електрики, а в готелі всі ці блага цивілізації були в наявності, свідчить про те, що вона вважалася найкращою не тільки в місті, а й в усіх довколишніх районах. Через деякий час, в номерах з'явилися навіть телефони, що було невимовної розкішшю для того часу. За своїм призначенням заклад проіснував майже 60 років до націоналізації у 1918 році. За цей час змінювалися власники, але готель вважався одним з найкращих у місті.

Простір під Європейською площею. За рішеннями міських архітекторів та влади покликаний об'єднати існуючі об'єкти культури за рахунок виділення та підкреслення головної функції площі, а також створити на історичному місці площу, яку ніби сховали під себе шари сучасності, як шари землі трипільську культуру, також доповнити музеями та громадським простором місце, де поки панують автомобілі. Тут передбачається розмістити 5 музеїв країн Європи: Західної, Східної, Центральної, Північної та Південної її частин.

З 2010 р. на Європейській площі планувалося розпочати будівництво 160-метрового (у 48 поверхів) офісно-готельного

комплексу «European Plaza Kiev». Відкрити комплекс намічали до 2012 року. Передпроектні пропозиції щодо будівництва 160-метрової будівлі на Європейській площі містобудівна рада Києва затвердила ще в січні 2008 року. У запроектованій споруді площею 180 000 кв. м хочуть розмістити офіси люкс-класу, п'ятизірковий готель на 200 номерів й більше 40 апартаментів. Будівельний майданчик під цей комплекс вибраний за нині діючим готелем «Дніпро».

Наступний конкурс проектів з реконструкції Європейської площі влітку 2014 року отримав свою нову історію. На суд членів журі було представлено усього 4 проекти. За словами організаторів конкурсу, жодному з проектів не вистачило цілісності концепції, а також грамотних ідей щодо вирішення транспортної проблеми по площі.

Особливості формування ансамблю. Сьогодні забудова Європейської площі та прилеглих до неї вулиць, в тому числі Володимирського узвозу не має композиційної завершеності, вона ніби “розпадається” і створює відчуття неорганізованості, що руйнує поняття площі як такої. За рахунок надземної пішохідної естакади, так званого міста Кличка зроблена спроба візуально з'єднати ландшафтні простори Володимирської гірки та схилів Дніпра, а також утворити певні просторові межі між кордонною забудовою київських районів Печерськ та Поділ.

Багатостраждальна площа з прилеглими до неї вулицями протягом свого історичного існування так і не сформувалася у єдиний архітектурно-містобудівний ансамбль. Заважали цьому як ідеологічні мотиви (згадаймо, скільки пам'ятників тут встигло і не встигло відбутися, а також постійна зміна її назв-топонімів), так і економічні причини. Місто, поступово перетворюючись на “європейський”, спочатку відмовилося від ампірних творів архітектури, народжених площею. Пізніше, здавалося б, ансамбль площі вималювався в загальних рисах, чекаючи нових тактовно збудованих поруч будівель. Особливо, коли на місці нинішнього готелю “Дніпро” свого часу виріс величезний красивий комплекс так званого Будинку Слов'янського, згорілого у роки II-ої світової війни, але події 50-80-х років XX століття зруйнували навіть і ту небагату спадщину (окрім будівлі купецького зібрання), що ще хоч якось нагадувало про заплановану архітектурну єдність площі.

Тому основним елементом концепції створення Культурного центру ім. Флоріана Юр'єва стає ремінісценція ідеї будівлі «Літаючої Тарілки» по вул. Червоноармійській, в розробці якої брав участь Флоріан Юр'єв, що має футуристичний вигляд, унікальні акустичні властивості і поліграфічно-музичних здобутків цього автора. Оточення культурного центру проектується гармонійним, зберігаючим баланс між індустріальним життям, природою, розташуванням безпосередньо в центрі міста. Архітектурне рішення включає у себе використання природних матеріалів та екологічної техніки, щоб створити

зручне і приємне середовище в якому будь-який відвідувач може насолоджуватися передовими та інтерактивними технологіями, а також простіром, що сприяє творчості, комунікації та взаємодії з культурою. Перспективою створення культурного центру в місті Київ є набуття статусу об'єднаного центру для місцевої громади, адже Флоріан Ілліч Юр'єв був борцем за права громади та розвитку української свободи. Громадські, наукові, кольорознавчі та музичні цінності цієї людини втілені у створенні концепції центру, що поєднує історію, культуру міста та особистість згаданої у назві людини.

Передбачається, що центр буде складатися з основних експозиційно-клубних приміщень, аудиторій, бібліотеки, майстерень та прибудинкової території. Основні приміщення передбачаються високими, з великими вікнами, що трансформують простір в світлу, затишну і приємну атмосферу. Природні матеріали, такі як дерево, камінь, метал та скло, будуть використовуватися для створення об'єкта та інтер'єру, надаючи структурної та художньо-декоративної функції.

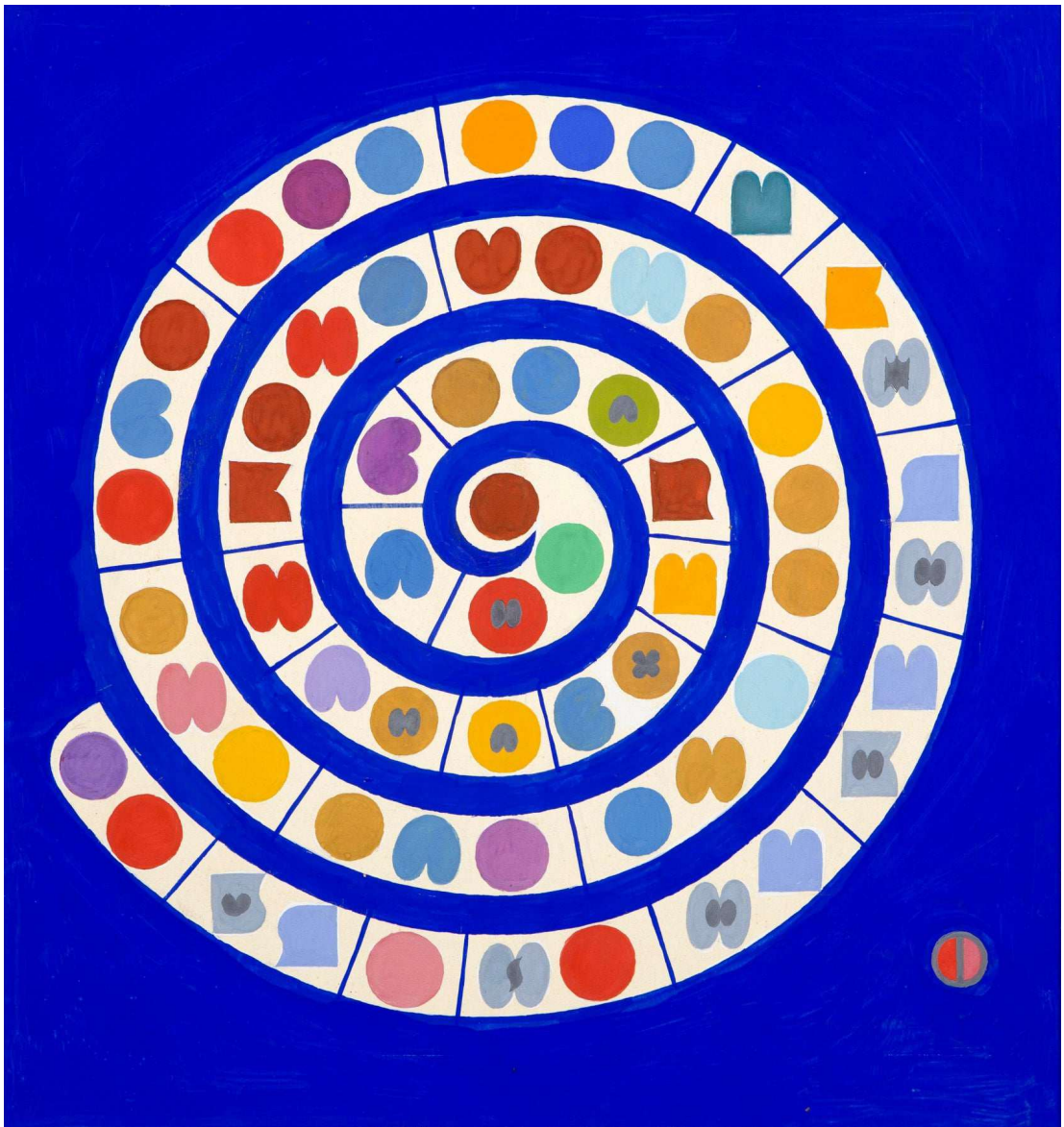
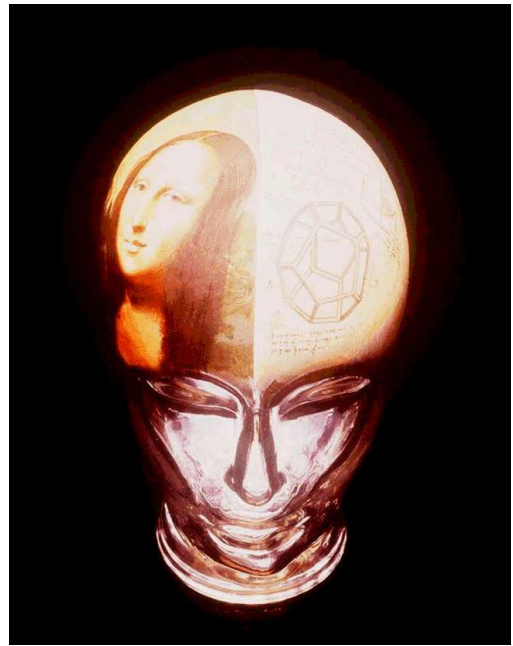
Аудиторія повинна мати велику кількість місць з великим екраном, що стане місцем для концертів, фільмів та лекцій серед місцевої громади. Книжкова бібліотека повинна стати найсвітлішим і найзатишнішим місцем для вивчення та релаксації. Прибудинкова територія повинна бути привабливою та функціональною, з облаштованим майданчиком для виставок та інших культурних заходів. Майстерні матимуть мультифункціональні зони, такі як поліграфічні та живописні, наукові та архітектурні, фото та відео майстерні, доступ до котрих будуть мати не тільки працівники центру, а й будь який охочий, кому цікава така діяльність. Також буде доцільним розміщення конференс залів, коворкінгу та невеликого лекторію для проведення громадських, наукових та бізнес зустрічей.

Таким чином, архітектурна концепція культурного центру імені Флоріана Юр'єва повинна відображати цінності і потреби місцевої громади, створювати зручний, сучасний та затишний простір для вільного часу та розвитку. На сьогоднішній час культурні центри в Україні страждають від недбалості влади, самі будівлі більшістю є в аварійному стані, проте в середині будівель на диво досі вирує життя, проходять гуртки, вистави за ініціативи жителів районів та малих містечок. Це свідчить про переспективність проекту Культурного центру нового типу у м. Києві. Метою створення даного об'єкту є бажання вшанувати української культури в цілому, як й минули так й майбутньому, за принципом центру її розвитку.

Вирішення проблеми, за якою виконується проект. Сьогодні існує одна з найголовніших тенденцій щодо вирішення проблеми адаптації існуючих центральних районів міст до сучасних потреб життєдіяльності, - створення значних за своєю структурою поліфункціональних комплексів. Це стосується не лише великих міст та агломерацій з міст, але й малих та середніх поселень. Сучасні тенденції на створення розгалуженої системи обслуговування, що

сконцентрована на невеликій за площею ділянці, проявилася у вигляді громадських центрів-кварталів чи вулиць, різного роду так званих «плаза-сіті» (більшістю за кордоном) та підземних торговельних комплексів (на пострадянському просторі). Одним із прикладів є центральні частини Києва, Чернігова, Харкова із системою своїх «глобусів», «квадратів та метроградів», що з'являються повсюди останнім часом. Таке рішення деякою мірою вирішує дану проблему – і в умовах щільної забудови та дефіциту території, але одночасно формує цілу низку інших проблем:

- *Створюють деструктивний, функціональний та економічний вплив об'єктів поліфункціональної архітектури на структуру міста, що історично склалося.* Величезна кількість нових функцій створених в мегакомплексах крупних поселень - магазинів, ресторанів, кафе, адміністративних будівель, відтягують на себе велику кількість людей. Тим самим інші, створенні багато років тому, торговельні та розважальні заклади (кафе, кінотеатри, магазини тощо) через нестачу клієнтів в умовах ринкових відносин повинні зачинятися. Так цілі вулиці можуть стати мертвими. Залишаються лише острови поліфункціональних комплексів серед мертвого моря вулиць.
- *Недостатнє поєднання міського простору із створюваними поліфункціональними комплексами.* Міський простір не включається у поліфункціональні комплекси, як невід'ємна її частина. Вулиця, площа залишаються жити окремим життям, що негативно відбивається на усьому районі чи місті в цілому.
- *Соціальна одноманітність в структурі будівель та споруд багатофункціонального призначення.* Багатофункціональні комплекси здебільшого створюють соціальну одноманітність. Це пов'язане з тим, що зосередження в міському районі однієї соціальної групи населення може призвести до занепаду усього міста. Важливо зберегти соціальний баланс міста. Поліфункціональний комплекс має сприяти збереженню розмаїття соціальної структури своїх відвідувачів та користувачів.
- *Поліфункціональні об'єкти, здебільшого не відповідають історичному та культурному контекстові середовища.* Здебільшого архітектура сучасних комплексів не виражає культуру народу, його минуле та сьогодення. Тому саме на прикладах таких об'єктів треба закладати саме історичний та культурний контекст.

Проблеми, що впливають на проектне рішення Культурного центру.

В свою чергу, розпорошення об'єктів громадського центру призводить до поступової їх деградації, що решта-решт не спроможне відповідати вимогам часу, ускладненню функціонування складових міського середовища. Поліфункціональні громадські комплекси з наведеними проблемами існують і за кордонами України – у ближньому зарубіжжі, в Європі, Америці тощо. Але більшість сучасних іноземних проектів створюються з урахуванням цих проблем. Проте на Україні із-за бажання швидкої економічної віддачі від побудованих об'єктів ці проблеми майже не враховуються. Однак з кожним днем вони стають дедалі актуальнішими і потребують негайного вирішення. Якщо узагальнити сукупність економічних, функціональних, соціально-естетичних, потреб населення то виникає гостра проблема. По-перше, в необхідності появи, частковому відродженні та доповненні поліфункціональною архітектурою існуючої структури міста. По-друге, в збереженні та гармонійному поєднанні поліфункціональної архітектури з існуючою забудовою міста. В результаті аналізу проблем, що потребують вирішення у даному проекті, можна виділити основні групи: це – композиційно-планувальні, конструктивні та маркетингові.

Шляхи та стратегія вирішення проблем. Більша частина економічних і маркетингових проблем, рішення яких знаходиться в основі конкурентоспроможності даного проекту, вирішується за допомогою архітектурно-планувальних, конструктивних і технологічних засобів, а така, але не менш актуальна і принципова маркетингова проблема як престижність, вирішується художньо-композиційними засобами. Отже, групи проблем, закладені в основу

проектних робіт, я як авторка дипломної роботи **визначаю наступними:**

Архітектурно-планувальні проблеми вирішуються шляхом формування різних за функціональним призначенням блоків-корпусів, об'єднаних загальним холлом вхідної групи на основі залучення супрематичної складової архітектурно-композиційного та планувального вирішення усього комплексу будівель і споруд, яка відповідає синтетичності змісту Культурного центру, данини поваги періоду розвитку й існування минулої клубної системи в країні, що була сучасником культури супрематизму, а також характеру особистості Флоріана Юр'єва, ім'ям якого названий центр, і який як творча захоплююча людина громадянською ідеєю творення, яка домінувала у тогочасному суспільстві, він служив усе своє життя.

Місце розташування культурного центру, що є поліфункціональним утворенням, обране у безпосередній близькості від існуючих культурно-освітніх закладів і ландшафтно-рекреаційної та паркової зони столиці з розважальними установами та наближене до його адміністративного центру, що міститься на Хрещатику й Урядовій площі.

Композиційне поєднання внутрішнього і зовнішнього простору. Передбачаються внутрішньо – рекреації та зимові сади із рослинністю з метою компенсації втрачених елементів рослинності під час будівництва культурного центру, зняття фізичної напруги працівників в офісному корпусі, гуманізації внутрішніх просторів культурної установи тощо. Зовнішньо – озеленення території (вертикальне озеленення, озеленення та благоустрій дахів) й організація внутрішнього двору-простору у вигляді виставкового форуму та зони контактів місця, з метою більшого просторового насичення змістом проєктованого Культурного центру, формування рекреаційних просторів для більш комфортного перебування відвідувачів центру та працюючих під час їх перерв. Це сприятиме формуванню єдності зовнішнього та внутрішнього просторів, підвищенню продуктивності залучення до контактів й споживання інформації, відповідно збільшуючи коефіцієнт конкурентної здатності проєкту.

Вирішення планування та транспортного обслуговування культурного центру. Сучасна планувальна структура та зростаюче збільшення індивідуального транспорту вимагає вирішити усі необхідні для споруджень комплексу під'їзди, а також місця збереження транспортних засобів - підземного паркінгу. Хоча доцільно замітити, що в умовах історичного центру, наявності великої кількості й видів громадського транспорту оптимальним рішенням має бути паркування за межами вул. Хрещатик та вул. Володимирський узвіз й використання міського транспорту для досягнення Культурного центру.

ОСОБЛИВОСТІ ВИРШЕННЯ ОБРАЗУ КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ.

Культурний центр, що проектується як випускова кваліфікаційна робота-проект має іменне означення – імені Флоріана Юр'єва. Але що ж це за людина. Інформацію міститься у статті з Вікіпедії: Флоріан Юр'єв. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%AE%D1%80%27%D1%94%D0%B2_%D0%A4%D0%BB%D0%BE_%D1%80%D1%96%D0%B0%D0%BD_%D0%86%D0%BB%D0%BB%D1%96%D1%87 -

український педагог, художник, архітектор, композитор, мистецтвознавець, науковець, колорист, майстер-художник скрипкових музичних інструментів, кандидат мистецтвознавства, поет, заслужений працівник культури України, громадський діяч – народився 11 серпня 1929 року. Він закінчив Іркутське училище мистецтв, Київський державний художній інститут в 1956 році за спеціальністю «графіка», аспірантуру Московського поліграфічного інституту в 1974 р. за спеціальністю «мистецтвознавство», докторантуру Львівського поліграфічного інституту ім. Івана Федорова в 1980 році. Захистив кандидатську дисертацію в 1974 році, у 1980 році надав до захисту докторську дисертацію, але через ідеологічні мотиви - «за намагання науково обґрунтувати абстракціонізм» - вона не була допущена до захисту. Продовжував створювати кольорові композиції й працювати над невизнаною теорією в умовах андеграунду. 20 років працював в ін-ті Київпроект – від старшого до головного архітектора (1956-1976), з 1976 по 1991 – на викладацькій роботі доцентом графічного факультету Київського відділення Українського поліграфічного інституту ім. Івана Федорова (сучасної Української академії друкарства), виховав понад 300 самобутніх, яскравих учнів. Флоріан Ілліч Юр'єв був надзвичайно творчо різносторонньо обдарованою людиною та вражав різноманітністю своєї діяльності. Був відомий своїми творчими досягненнями, в тому числі й виготовленням скрипок. Основні роботи наводяться нижче, що характеризують його митцем широкого профілю щодо самореалізації. Саме синтетичність мистецтва, культури, науки, техніки й стає основою проєктованого Культурного центру.

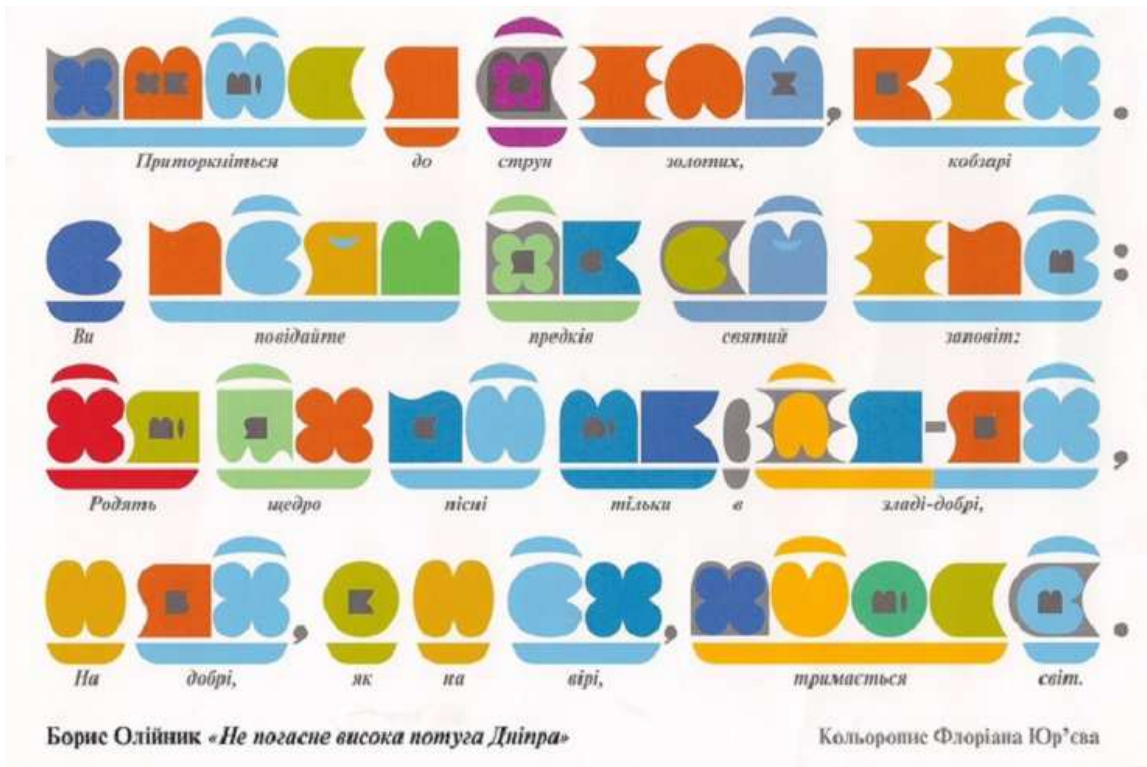
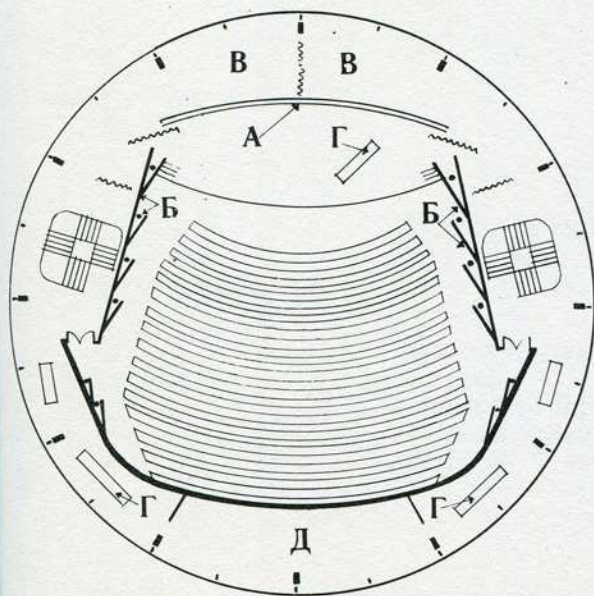
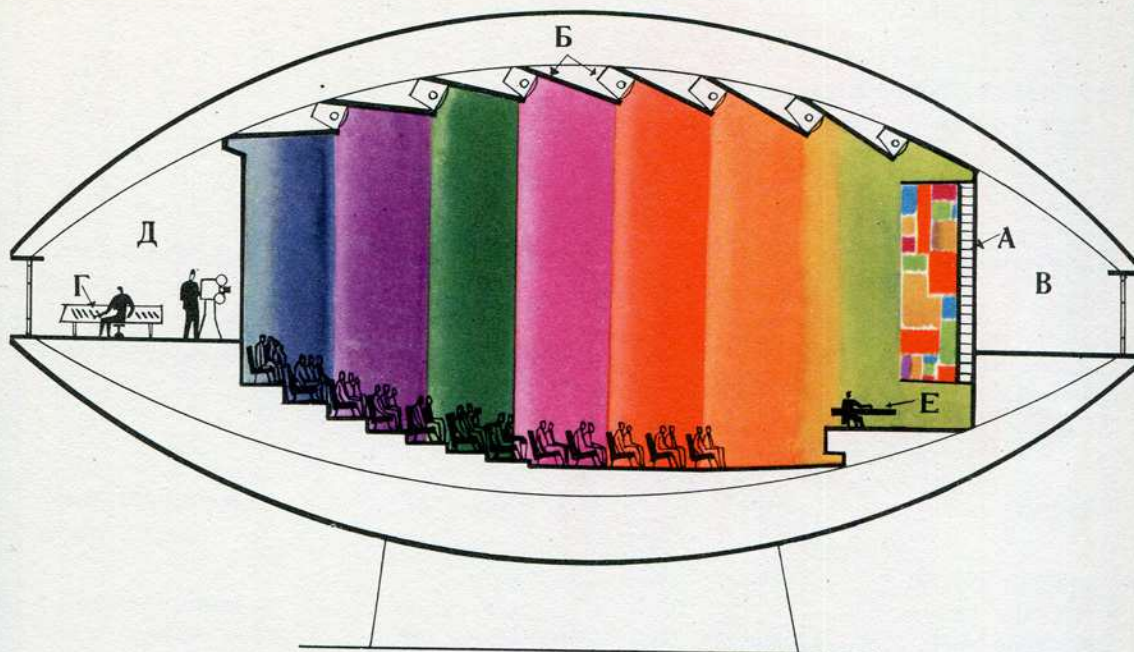

ТАБЛИЦА 13

ПРОЕКТ СВЕТТЕАТРА

А — главный цветоспроизводящий экран — „светоорган“

Б — фоновые световоспроизводящие устройства

В — артистические

Г — аппаратура автоматического управления

Д — кинопроекционная

Е — пульт сольного управления цветоспроизводящими системами

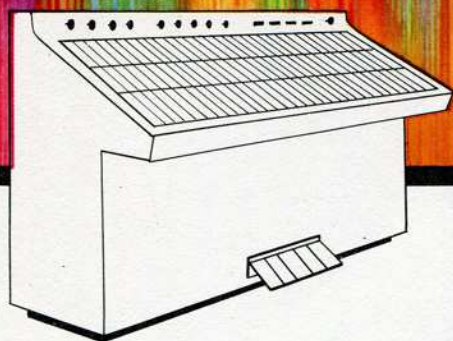

Рис. 2. Цветовая „виолончель“

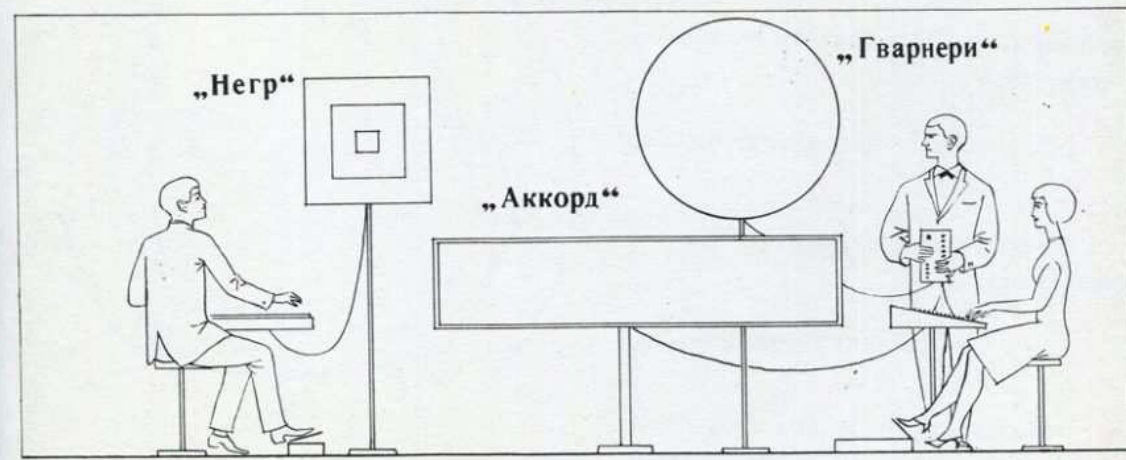

ТАБЛИЦА 12

Кадр из светосимфонии Ф. Юрьева „Жар-птица“

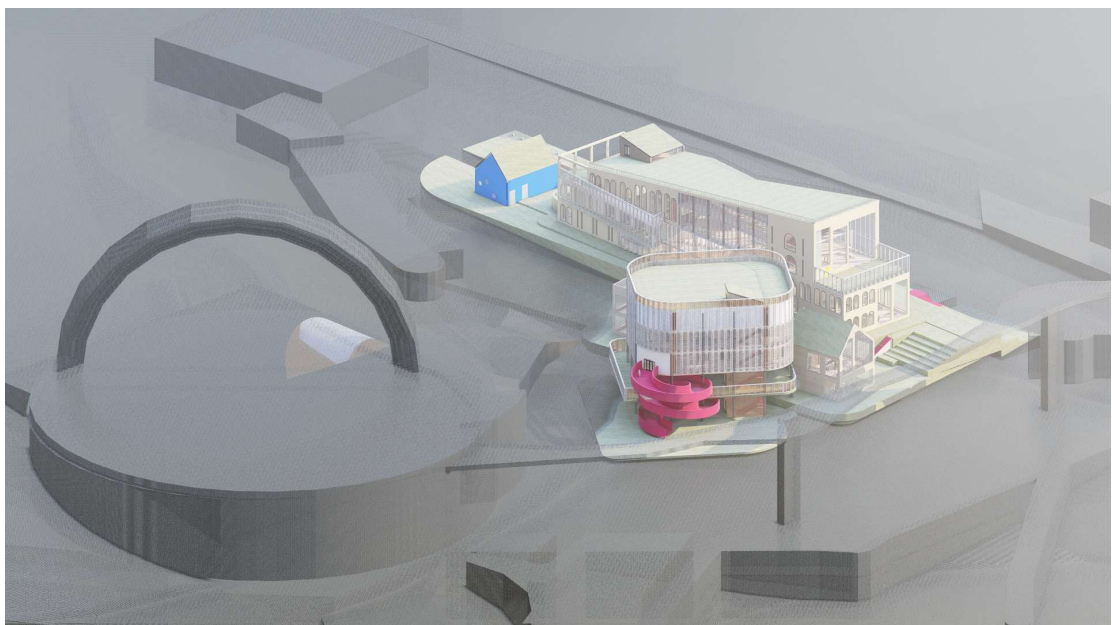
Светомузыкальный ансамбль

Ілюстрації Ф. Юр'єва до його книги «Музика світла»

«Літаючі тарілки» Оскара Німейєра та Флоріана Юр»єва

3.3. Опис генерального плану

Обрана ділянка знаходиться за адресою Володимирський узвіз 2, та є частиною історично закладеного ансамблю культурного надбання містян. На прилеглий території знаходяться: Національна філармонія України, Арка Свободи українського народу, Український Дім, Національна бібліотека ім. Ярослава Мудрого, Національний художній музей України. Ось кілька, наразі на обраному місці розташування об'єкта знаходить паркування автівок відвідувачів міста, місце для паркування було перенесено під землю, залишивши місце для маломобільних людей. Будівля має внутрішній двір з місцем для проведення різноманітних подій, рекреації, господарчий двір, укриття, двір для працівників центру, дитячий куток.

«5.5 Місткість автостоянок слід приймати із розрахунку не менше одного машино-місця на 7 місць для глядачів закладів 1-го рівня комфорту; на 10 місць для глядачів закладів 2-го рівня комфорту; на 12 місць для глядачів закладів 3-го рівня комфорту. Стоянки для транспортних засобів співробітників закладів слід приймати із розрахунку одне машино-місце на 10 співробітників.

Для розміщення транспортних засобів відвідувачів рекомендується використовувати багато-рівневі паркінги із ефективним багатопогоновим плануванням, враховуючи додаткову кількість транспортних засобів у разі прем'єрних показів вистав.

5.6 На відкритій автостоянці та підземному паркінгу повинні бути передбачені спеціальні місця для осіб з інвалідністю згідно з вимогами ДБН В.2.2-40, ДБН В.2.3-15. Габарити та облаштування паркувальних місць слід визначати згідно з вимогами ДБН В.2.2-40, ДБН В.2.3-15. Спеціальні пристрої (пандуси, поручні), засоби безпеки та орієнтування маломобільних груп населення на ділянці слід передбачати згідно з вимогами ДБН В.2.2-40.

5.7 В умовах обмеженої міської забудови можливе зменшення розмірів ділянки за рахунок скорочення майданчиків перед входами і виходами на 15-20 % та зменшення складу зон ділянки за рахунок господарської, в тому числі при її розташуванні на підземному рівні.

5.8 Допускається розташовувати автостоянки індивідуального транспорту за межами земельної ділянки закладу культури та дозвілля за умови, що відстань від неї до будівлі закладу не перевищуватиме 300 м.

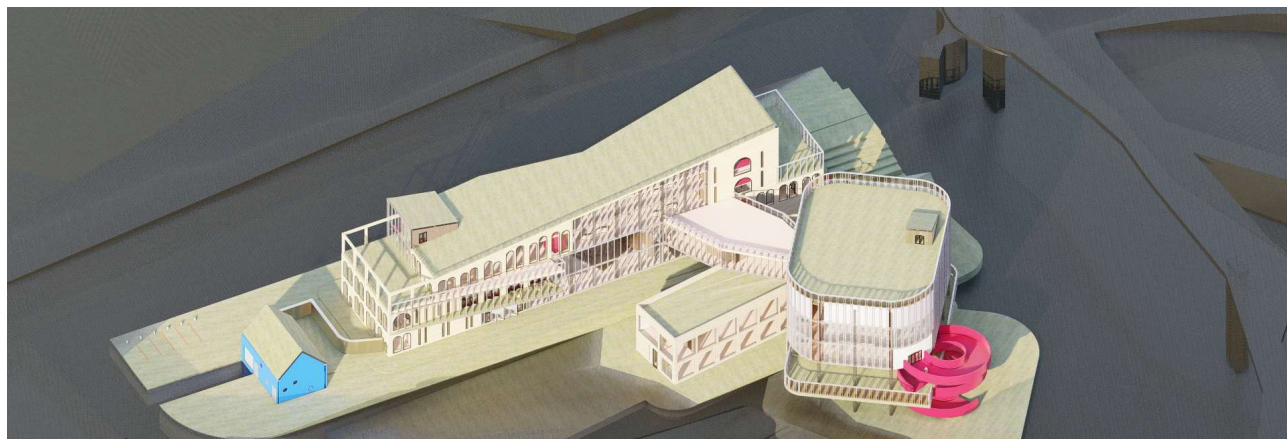
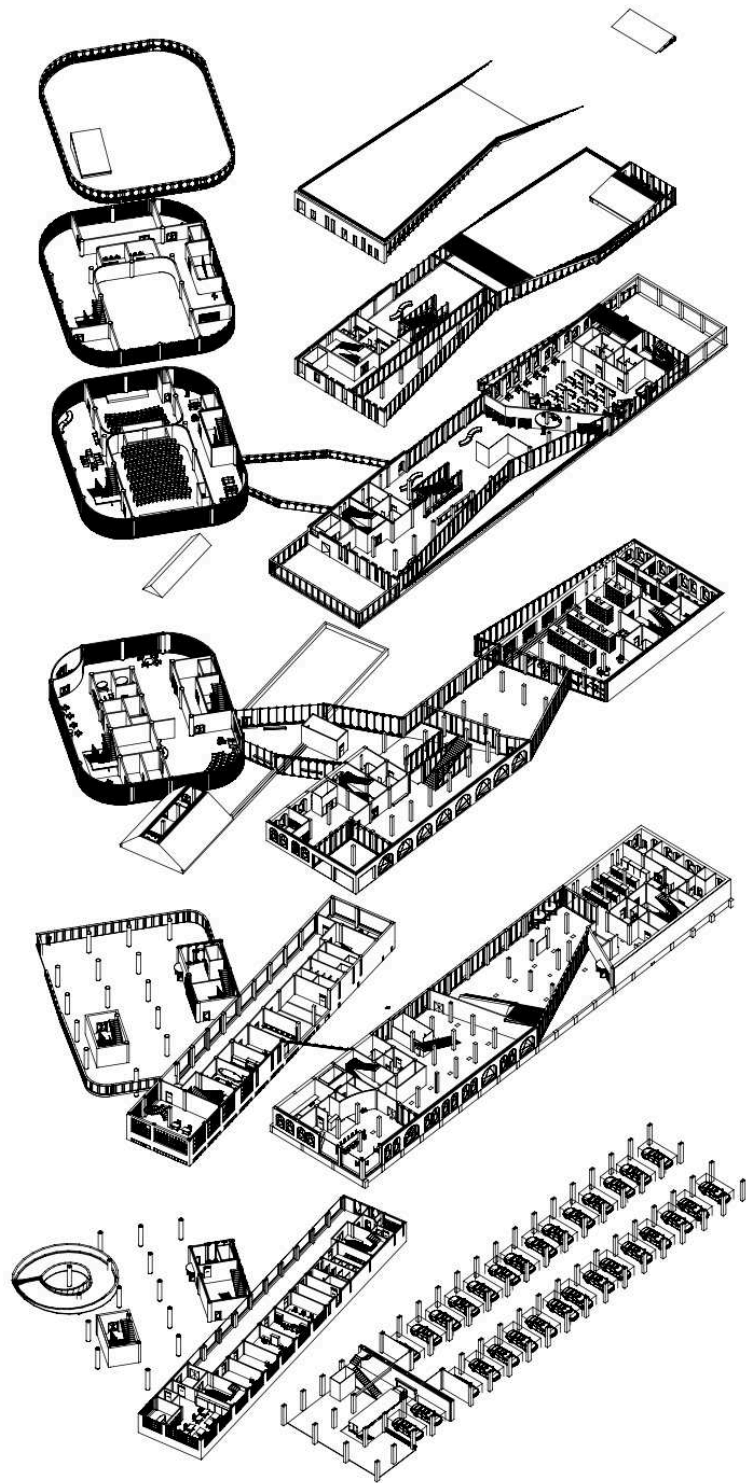
5.9 Навколо будівель і споруд слід передбачати проїзди для пожежних машин завширшки не менше 4 м; в кінці тупикових проїздів слід передбачати майданчики для розвороту розміром не менше 12 мх 12 м.» []

3.3.2. Рух пішоходів і транспорту

Бум-схема
М 1:400

3.3.1. Функціональне зонування території

Площа забудовий 25-30:

Під'їзди, доріжки, майданчики для стоянки транспорту 10-15%

Відкриті експозиційні майданчики 30-40%

Озелення 30-40%

Господарська зона 5-10%

3.3.3. Техніко - економічні показники генерального плану

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Зонування генерального плану			
1.	Майдачик біля входу	100	3
2.	Майданчик біля виходу	100	3
3.	Господарський двір	150	2
4.	Оранжерея	300	
5.	Відкрита експозиція	500	
6.	Мала архітектурна форма	50	2
7.	Інформаційний стенд-афіши	25	
8.	Парковка автомобілів	100	
9.	Рекреація	100	
10.	Дитячий куток	200	
11.	Місце для куріння	50	
12.	Санвузли	50	
	Всього	1725	

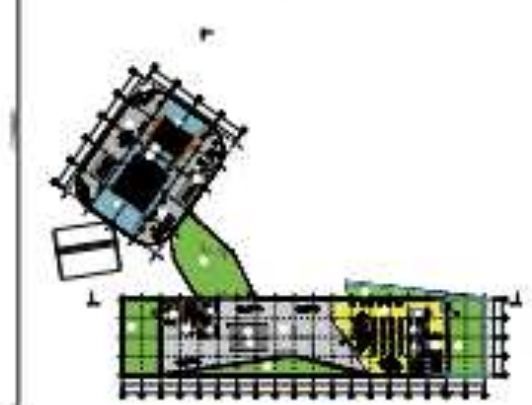
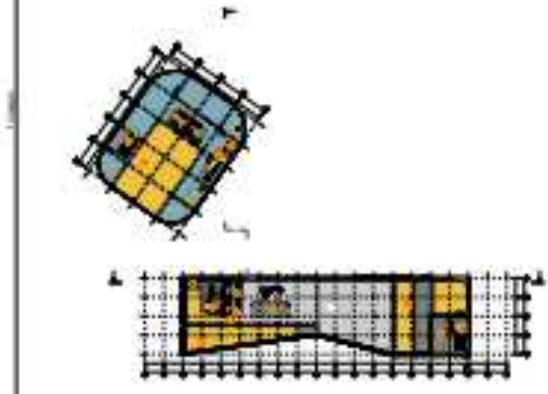
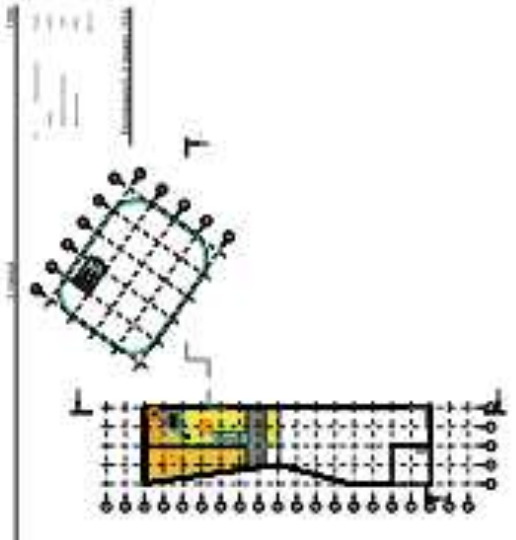
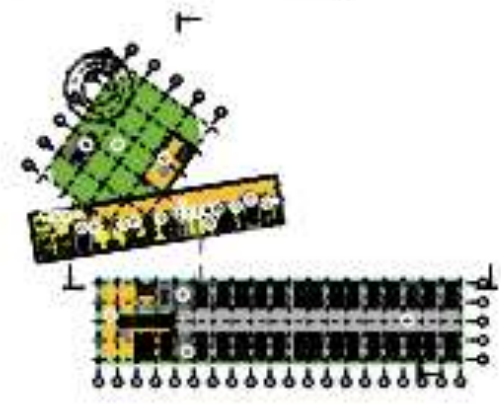
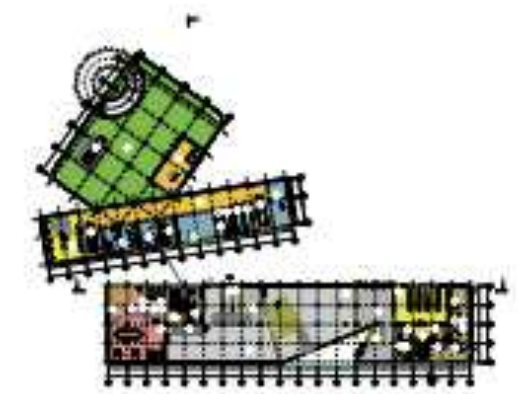
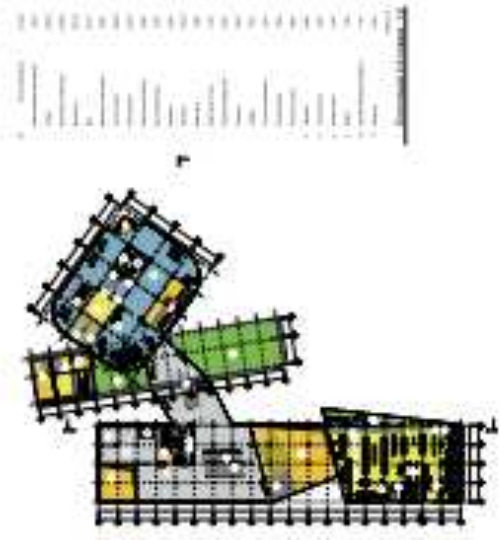
4. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ РІШЕННЯ

Базуючись на багатогранності особистості Флоріана Ілліча Юр'єва, культурний центр має основні напралення: музейно-експозиційний, інформаційно-виробничий та оптично-акустичний. Це, а також складність рельєфу ділянки та її розташування, сформувало об'єм споруди з трьох основних структур. Їх форма обґрунтована основними потоками людей та машин.

Фасад, що виходить на Володимирський узвіз, артерію, що з'єднує верхній та нижній Київ, виконан у симбіозі з оточенням: дотичні до вулиці огорожені кам'яною кладкою, верхні частини мають скління для

полегшення важкості споруди. Майстерні виконані у дерев'яних мотивах символізуючи приземленність діяльності. Кінотеатр має концепцію невагомості оформленою склінням, інтер'єр підкреслюється металевими стінами з суцільного полотна, меблі в стилі футуристичний функціоналізм.

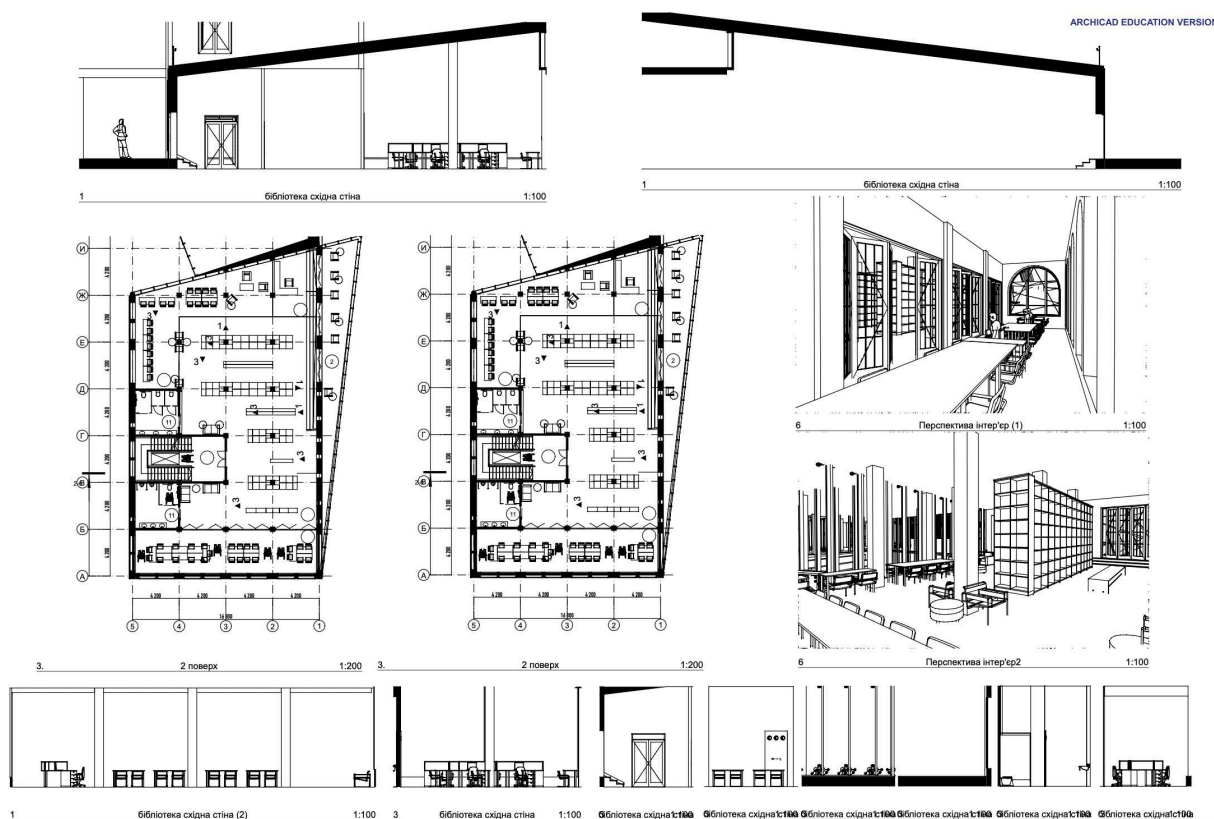
5. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

Фундаментом, в меті проекту, було покладено, що цей новий простір буде вільним, де кожен відвідувач зможе відшукати щось до душі. Тож, було вирішено виокремити кожен блок не тільки по об'єму, а й у площинному вимірі.

Дизайн інтер'єру культурного центру ім. Флоріана Ілліча Юр'єва розбито на різні осередки пов'язані одним стилем модернізмом, яким був основою для обраної особистості.

Особлива увага була приділена шумозахисним та пожежостійким матеріалам, щоб забезпечити максимальним комфортом та безпекою резидентів клубу та відвідувачам центру.

Експозиційні зали виконані у теплих стриманих тональностях, а саме у бетонних кольорах та фактурах, інформаційно-виробничий блок у дерев'яних, акустично-оптичний виділено кольорами, кожен блок має металеві елементи та оснащени шумопоглинальними елементами. Інформаційний та виробничі частини оформлені з елементами дерева, металу та скла.

НЕСУЧІ КОНСТРУКЦІЇ.

№	Назва	Склад
1.	Фундаменти	Монолітні (з.б).
2.	Підпірна стінка	Монолітний залізобетон з анкерами 3 м, висота 4,7
3.	Вертикальні	з/б300*300, висота 3,3
4.	Внутрішні стіни	Товщина 200см, висота 3,5 м
5.	Перекриття	Монолітний залізобетон

ЗАХИСНІ КОНСТРУКЦІЇ

№	Назва	Склад
1.	Ошклення	Товщина подвійного склопакету 170 мм Висота 3,5 м. Декоративний шар. Керамічна цегла. Легкобетонний утеплювач.
2.	Внутрішні	Цегла пустотна (120мм), Гіпсокартонні панелі
3.	Перекриття	з/б плита, вирівнюючий шар, утеплювач, гідроізоляція, плита перекриття декоративна штукатурка

КОНСТРУКЦІЇ ПІДЗЕМНОГО ПАРКІНГУ

Код	Матеріал	Марка
Ос	Суглинок, супісок	
Фун	Палі буронабивні, перев'язуються ростверком. Плитний фундамент	B30 А-II, А-III
Вер	Залізобетонні	
Пер	Збірно-монолітний залізобетон	B30; А-II, А-III
Ог	На весні – легкі навісні панелі, двокамерний склопакет на металевому каркасі	

БУДІВЕЛЬНИЙ ГЕНПЛАН.
 Вихідними матеріалами для розробки будівельного генплану є рішення генерального плану будівництва. На будівельному генплані наводяться пропозиції з організації будівництва й показуються:

1. Розташування та прив'язка існуючих будівель та споруд, а також тих, що передбачаються будівництвом;
2. Інженерні мережі;
3. Постійні та тимчасові огорожі будівельного майданчика;
4. Майданчики для складування будівельних конструкцій, деталей, елементів та технологічного обладнання;
5. Тимчасові інженерні мережі;
6. Місця парковки будівельних машин - можуть не вказуватись;
7. Місця приймання та розвантаження будівельних матеріалів;
8. Небезпечні зони для руху транспорту та пішоходів;
9. Напрямки пересування автотранспорту та будівельних машин;
10. Місця під'їзду та проходу до пожежних гідрантів;
11. На будівельному генплані визначаються необхідні запаси матеріалів, що складуються - обираються способи зберігання будівельних конструкцій, матеріалів та ін.;
12. Розташування тимчасових будівель на будівельному генплані необхідно виконувати з урахуванням можливості їх використання для всіх будівель і споруд в складі пускового комплексу або черги будівництва.

7.1. Теплогазопостачання і вентиляція

Під час проектування систем опалення, вентиляції та кондиціонування повітря, включаючи системи протидимної вентиляції, були дотримані вимоги, викладені у нормативних документах: ДБН В.2.5-77, ДБН В.2.6-31, ДБН В.2.5-39, ДБН В.2.5-56, ДБН В.2.5-67, , а також ДСТУ-Н Б В.2.5-43, ДБН В.2.2-23, ДБН В.2.2-10, ДБН В.2.2-13, ДБН В.2.2-24, ДБН В.2.2-25, ДБН В.2.2-28, ДБН В.2.2-40. 2 кінозали обслуговуються однією припливною системою вентиляції із встановленими вогнезатримуючими клапанами, при цьому за розрахунком для кожної зали запроектовано установку зонального

підігрівання повітря. Для інших приміщень передбачено окремі системи припливно-витяжної вентиляції.

Культурний центр має оптимальні системи теплопостачання, які забезпечують надійне та ефективне постачання тепла в усі приміщення (системи централізованого опалення, включаючи системи підігріву повітря).

7.2. Водопостачання, водовідведення

Системи водовідведення та водопостачання запроектовані згідно з ДБН В.25-56, ДСТУ-Н Б В.2.5-43, ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.5-74, ДБН В.2.5.-75.

У будівлі забезпечено протипожежне, господарсько-питне та гаряче водопостачання, а також влаштована системи каналізації та водостоків. Гаряча вода подається в усі необхідні приміщення - згідно з завданням на проектування. Культурний центр має системи каналізації, які забезпечують відведення стічних вод із приміщень до центральної системи.

Охорона праці

Заходи пожежної безпеки були проведені відповідно до вимог нормативних документів, таких як ДБН В.1.2-7, ДБН В.2.5-56, ДБН В.1.1-7, ДБН В.1.2-4, ДБН В.2.2-40, ДБН В.2.5-56, ГОСТ 12.1.004, ДСТУ Б SEN/TS 14816, ДСТУ EN 12845, ДСТУ Б SEN/TS 14816. []

Ширина та довжина шляхів евакуації для людей з залу для глядачів та інших приміщень розрахована відповідно до потрібного часу евакуації. Евакуаційні сходові клітки типу СК1. []

Я доклала всі зусилля, щоб знизити до мінімуму ризику отримання травм і створення загрози життю для всіх категорій відвідувачів та персоналу під час експлуатації будівлі, а також в небезпечних, екстремальних чи надзвичайних ситуаціях. Я також врахувала ризики, пов'язані з переміщенням великогабаритних предметів, транспортних засобів і користуванням інженерним обладнанням, з метою забезпечення безпеки для всіх присутніх.

Було дотримано нормативні вимоги щодо мікроклімату в приміщеннях (температура, вологість та швидкість руху повітря) у межах допустимих значень. Крім того, було враховано необхідну температуру для комфортного перебування в приміщеннях. Архітектурні та технологічні рішення у проекті, а також системи їх інженерного обладнання, розроблені з метою забезпечення оптимального рівня енергоефективності. []

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ ПО ПРОЕКТУ.

На сучасному етапі розвитку суспільства очевидна потреба в архітектурному просторі для активізації художнього і духовно-образного мироосвоєння в сфері мистецтва, для формування повноцінної творчої особистості та естетично виразного міського середовища. Особливе місце займають питання доступності різних видів культури, мистецтва та напрямків науки широкому загалу споживачів, перетворення культурного дозвілля в норму життя, формування людини - у творця. Тому актуальним стає подальший розвиток мистецтва на основі творчої комунікації різних видів і жанрів художньої культури та творчості. "Повсякденне життя" мистецтва в сучасному світі вимагають нових експериментів, розвитку концептуального мистецтва, залучення медіа-технологій, розширення можливостей різноманітних пошуків нових шляхів, стилів та напрямків у мистецтві й культурі, на основі їх синтезу з наукою та технікою, що здатне формувати нові синтетичні види творчості.

В наш час в усьому світі культурні центри є одним з основних типів багатофункціональних будівель та споруд. Розширення функцій й видів культосвітніх установ в Україні веде до зміни їхніх традиційних типів та форм існування. При цьому, робочі клуби та палаци культури 1920-1930-х років є найбільш близькими прообразами сучасних культурних центрів як діючої форми розвитку суспільної культури та суспільного відпочинку. Таким чином, актуальним стає перегляд їх змістовності, характеру їх роботи та існування, відродження та розвитку синтезуючої концепції радянського авангарду як теоретичної бази для формування культурних центрів в нашій країні на майбутнє. Назване спроможне забезпечити активний розвиток соціально-культурної складової сучасного суспільства.

Вирішуючи проблему проектування сучасного культурного центру, були враховані сьогоденні запити соціуму, були передбачені їх зміни з плином часу та враховані можливості реагування на них будівель та споруд комплексу. Проектом була передбачена функціональна спроможність зміни форм та видів культурно-дозвільних занять, - і тому конструктивна основа комплексу побудована на каркасній системі, здатній до можливих динамічних трансформацій. Саме тому удосконалення художнього образу й планувальної структури проєктованого Культурного центру як актуальна проблема вирішувалась на багатьох рівнях – згідно із соціально-економічними процесами, різними умовами роботи центру, оптимізацією процесу культурно-дозвільного проведення вільного часу та багатьох інших. Споживачами запроектованого культурного центру прогноуються різні верстви населення, що різняться за віком, статтю, рівнем освіти й культури.

Формування культурного центру розглядається як комплекс будівель та споруд широкого спектру культурних запитів, що розташовані в центральній частині міста – поблизу Європейської площі, де містяться значні культурно-освітні заклади (Національний художній музей, Національну філармонію,

Український дім, Національну консерваторію тощо), і яка розглядається як культурний центр міста й має відмінну транспортну доступність з усіх районів Києва.

Сьогодні, коли культурне життя сучасного суспільства дуже різноманітне й знаходиться в хитливому стані пошуків, особливо актуальним стає існування усього розмаїття закладів та установ культури, а особливо комплексних. Найбільш затребуваним на цей час представляються Культурні центри, створювані на основі синтетичної концепції архітектурного середовища, у якій на контекстуально-середовищном і об'єктному рівнях синтезовані існуючі та новаторські види творчості, форми культури, що зароджуються, різнохарактерні архітектурні простори, символічні елементи формоутворення, природні та інженерно-технологічні фактори. Основою проекту Культурного центру стала прийнята концепція про формування його внутрішнього простору не лише з експозиційно-музейною складовою, а ще із залученням досугових форм у вигляді так званої «живої» експозиції, де відвідувачі можуть проводити досліди, знайомитись з механікою технічних устроїв, перевіряти творчі методи знаних й великих митців, випробовуючи себе в мистецтві. Ці нетрадиційні клубні форми самореалізації сформовані як новий підхід неформального досугового відпочинку, зорієнтовані на створення динамічного культурно-пізнавального, розважального, комунікативно-інформаційного простору в умовах, що актуальні на сьогодні для України.

Положення, що виносяться на захист і є результатом роботи:

- архітектура є закономірною основою синтезу мистецтв і інженерії у своїй найбільш досконалій й символічній формі - синтетичному комплексі будівель і споруд Культурного Центру, що включає в себе мистецтва, науку та техніку як види пізнання та діяльності;
- концепція архітектури сучасного Культурного Центру вибудовується на основному принципі синтетичності, що закономірно розвивається на основі ідеї синтезу мистецтв: функціональний синтез, конструктивно-технологічний синтез, символічний синтез, концептуальний синтез, середовищний синтез;
- базовими закономірностями формування синтетичної моделі архітектури Культурного центру є: просторова універсальність як функціональна основа; комунікативність як загальна середовищна і діяльнісна взаємозумовленість; символічність як особливість архітектурного образу;
- теоретична модель архітектури сучасного Культурного Центру трактується в аспекті синтетичності архітектурного середовища – внутрішнього та зовнішнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ДБН В. 2.2-9-99 Громадські будинки та споруди.
2. ДБН В. 1.1-7-2002 Пожежна безпека об'єктів будівництва.
3. ДБН В. 1.2-7-2008 Основні вимоги до будівель і споруд. Пожежна безпека.
4. ДБН В. 2.3-25-2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів
5. *Друг О.М.* Вулицями старого Києва / *Ольга Миколаївна Друг.* - Львів: Світ, 2013. - 496 с.
6. Рибаків М.О. Невідомі та маловідомі сторінки історії Києва. - К.: Кий, 1997. - 374 с.
7. Савченко В.В. Багатоцільові глядацькі та спортивні зали /Віктор Васильович Савченко. -
8. *Шаповал Н.Г.* Прикладна теорія архітектурної композиції: Навч. посібник / *Неллі Григорівна Шаповал.* – К.: КНУБА, 2000. – 370 с.
9. Архитектура гражданских и промышленных зданий. Общественные здания / *Б.Я. Орловский, П.П. Сербинович.* – М.: Высшая школа, 1978.
10. Архитектура гражданских и промышленных зданий, т. II. Основы проектирования: Учебник для ВУЗов / Под ред. *В.М. Предтеченского.* – М., 1976.
11. Архитектура общественных зданий: Монография / Госгражданстрой при Госстрое СССР; ЦНИИЭП им. Б.С. Мезенцева). - М.: Стройиздат, 1980.
12. Архитектурное проектирование общественных зданий и сооружений: Учебник / Под общ. ред. *И.Е. Рожина и А.И. Урбаха.* - М.: Стройиздат, 1970.
13. Архитектурное проектирование общественных зданий и сооружений: Учебник / Под общ. ред. *И.Е. Рожина и А.И. Урбаха.* - М.: Стройиздат, 1985. - 540 с.
14. Архитектурное проектирование общественных зданий и сооружений: Учебник / Под общ. ред. *И.Н. Соболева и А.И. Урбаха.* - М.: Стройиздат, 1970.
15. *Бартенев И.А.* Форма и конструкция в архитектуре / *И.А. Бартенев.* – Л.: Изд-во лит-ры по строит., 1968. – 263 с.
16. *Бархин Б.Г.* Методика архитектурного проектирования: Метод. Посрбие для ВУЗов / *Борис Григорьевич Бархин.* - М.: Стройиздат, 1982. – 224 с.
17. Библиотеки и ассоциации в меняющемся мире - новые технологии и новые формы сотрудничества: Матер. 9-й междунар. конф. - М.: Рудомино, 2003.
18. *Ефимов А.В.* Специальное оборудование интерьера: Учеб. пособие / *А.В. Ефимов, М.В. Лазарева, В.Т. Шимко.* – М.: Архитектура-С, 2008. – 136 с.
19. *Клике Р.Р.* Художественное проектирование экспозиций / *Р.Р. Клике.* - М.: Высшая школа, 1978.

20. *Кринский В.Ф.* Элементы архитектурно-пространственной композиции / *В.Ф. Кринский, И.В. Ламцов, М.А. Туркус.* – М., 1934.
21. *Лошаков И.И.* Теория архитектуры и градостроительства (психология восприятия архитектурных объектов): Учебн. пособ. для архит. специальностей / *И.И. Лошаков.* – К.: УМК ВО, 1988. – 91 с.
22. *Мезенцев Б.С.* Рекомендации по технико-экономической оценке типов зданий и проектов культурно-просветительских, зрелищных учреждений. / *Б.С. Мезенцев.* - М. Стройиздат. 1988. – 82 с.
23. *Михайлов Б.П.* Архитектура гражданских и промышленных зданий, в 4 т. Т. IV. Общественные здания / *Б.П. Михайлов, П.П. Себринович, Б.Я. Орловский.* – М.: Высшая школа, 1968.
24. Молодежные досуговые центры: Обзорная информ. в сер. Общественные здания, вып. 2 / ЦНТИ по гражд. строит. и архит. - М.: ЦНТИ, 1990.
25. Новые тенденции в архитектуре культурных центров: Обзорная информ. в сер. Общественные здания, вып. 10 / ЦНТИ по гражд. строит. и архит. - М.: ЦНТИ, 1990.
26. Новые типы центров культуры в жилой застройке : Обзорная информ. в сер. Общественные здания, вып. 2 / ЦНТИ по гражд. строит. и архит. - М.: ЦНТИ, 1983.
27. Нормали планировочных элементов типовых общественных зданий. – М.: Стройиздат, 1981.
28. Петров, Ф.В. Общественно-культурные центры малых городов. Новые типологические решения / Ф.В. Петров // Известия ВУЗов, сер.: Строительство и архитектура. - 1990. - № 2.
29. Ревякин В.И. Выставки. Архитектура и экспозиция / В.И. Ревякин. — М.: Стройиздат, 1975.
30. *Саймондс Д.О.* Ландшафт и архитектура. – М.: Стройиздат, 1965.– 194 с.
31. *Стадлер М.* Муниципальный информационно-выставочный центр // Проект Интернешнл. – 2014. - №7. - С. 26-27.
32. *Степанов А.В.* Архитектура и психология: Учеб. пособие для архит. ВУЗов / *А.В. Степанов А.В., Г.И. Иванова, Н.Н. Нечаев.* – М.: Стройиздат, 1993. – 295 с.
33. *Танигучи Й.* Архитектура электронной эпохи / *Й. Танигучи* // Форма. – 2005. - № 1. – С. 131.
34. *Уэбстер Ф.* Теории информационного общества / *Ф. Уэбстер.* – М., 2004. - 343 с.
35. *Цайдлер Э.* Многофункциональная архитектура / *Э. Цайдлер.* - М.: Стройиздат, 1988.
36. *Шимко В.Т.* Архитектурно-дизайнерское проектирование. Основы теории / *Владимир Тихонович Шимко.* – М.: Архитектура-С, 2004. - 296 с.

37. Шимко В.Т. Теологические основы художественного проектирования архитектурной среды / Владимир Тихонович Шимко, Л.А. Гаврилова. - М.: Ладыя, 2000.
38. The Architectural Review, 2005, №4, С. 41-51; 2006, №4, 6, С. 76-79, 56-63; 2007, №8, С. 46-55.
39. Lawson F. Congress, Convention and Exhibition Facilities: planning, design and management / Fred Lawson.. — Scribe Design, Gillingham, Kent, UK. 2000.

ДОДАТКОВІ ДЖЕРЕЛА -

40. Ефимов А.В. Дизайн архитектурной среды: Учебник для ВУЗов / Г.Б. Минервин, А.П. Ермолаев, В.Т. Шимко, А.В. Ефимов, Н.И. Щепетков, А.А. Гаврилина, Н.К. Кудряшев. – М.: Архитектура-С, 2005. – 504 с.
41. Иконников А.В. Функция, форма, образ в архитектуре / Андрей Владимирович Иконников. - М., Стройиздат, 1986. – 287 с.
42. Иконников А.В. Эстетические ценности предметной среды / Андрей Владимирович Иконников. - М., Стройиздат, 1990.
43. Искусство музейной экспозиции. – М., 1977.
44. Кандинський В.В. Точка та лінія на площині. Про духовне в мистецтві / Василь Васильович Кандинський. -
45. Лисициан М.В. Интерьер общественных и жилых зданий / М.В. Лисициан, Е.Б. Новикова, З.В. Петунина. – М.: Стройиздат, 1973.
46. Миловидов Н.Н. Архитектура гражданских и промышленных зданий / Н.Н. Миловидов. – М.: Высшая школа, 1987.
47. Морозов А.П. Общественные здания и пространственные конструкции / А.П. Морозов, М.З. Терановский и др. – Л., 1972.
48. Новикова Е.Б. Интерьер общественных зданий / Е.Б. Новикова. - М.: Стройиздат, 1990.
49. Ревякин В.И. Выставки (архитектура и экспозиция) / В.И. Ревякин. – М.: Стройиздат, 1975.
50. Россинская Е.И. Новые методы анализа выразительности архитектуры / Е.И. Россинская. - М.: ЦНТИ по гражд. строит-ву и архит-ре, 1981. – 49 с.
51. Фоменко О. Морфологическая информативность архитектурного образа. – Харьков: Торгсинг, 2002. – 312 с.
52. Яргина З.Н. Социальные основы архитектурного проектирования: Учебник / З.Н. Яргина, К.К. Хачатряну. - М.: Стройиздат, 1990. - 340 с.

Журнали з архітектури, дизайну інтер'єру та мистецтва: "Domus", "Cassabella", "Projekt", "Architectural Design" - 1970-1995 pp.; «Архитектура СССР» - 1980-1991; «Декоративное искусство», «Техническая эстетика», «Дом и интерьер», «Ватерпас», «ТД», «МЧ», «Новый дом», «Архитектура и престиж», «Интерпрессграфика» - 1985-2007 pp.; Project interenational, 2005-2006 , №№ 8, 9,10,11.

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ -

53. https://uartlib.org/downloads/FlorianColour_uartlib.org.pdf

54. <https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects>
55. <https://drive.google.com/file/d/1fYqdH4PgZjT8EyQCbX0FIx-s6vZkxSfH/view>
56. <http://kyiv-heritage.com/sites/default/files/%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.22-12~2019%20%20%D0%9F%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D1%82%D0%B0%20%D0%B7%D0%B0%D0%B1%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%B9.pdf>
57. https://neufert-cdn.archdaily.net/uploads/product_file/file/80229/glo-elbphilharmonie-hamburg-saw.pdf
58. <https://www.archdaily.com/catalog/us/products/21252/construction-solutions-in-elbphilharmonie-concert-hall-sika>
59. <https://steelfreedom.ua/ua/gallery-pivfinalisty-2021/>
60. https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2023/01/big_city_lab_album_war_chapt_1-4-1.pdf
61. <https://sbmstudio.com.ua/gallery>
62. <https://web.archive.org/web/20201022073706/https://ua.interfax.com.ua/news/general/696231.html>
63. <https://hmarochos.kiev.ua/2020/09/15/roshen-kupyla-palats-kultury-v-kyievi-s-hhob-stvoryty-novyj-kontsertnyj-zal/>
64. <https://roshen.com.ua/ua/vyznachenyj-proekt-peremozhec-arhitekturnogo-konkursu-roshen-concert-hall>
65. <https://web.archive.org/web/20201022073706/https://ua.interfax.com.ua/news/general/696231.html>
66. <https://www.centrepompidou.fr/en/the-centre-pompidou/who-are-we>
67. <https://www.moma.org/research-and-learning/>
68. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D0%B9%D1%82_%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BD
69. <https://www.access-board.gov/ada/guides/chapter-4-ramps-and-curb-ramps/#landings>
70. <https://geodez.com.ua/dovidka-pro-geologichnij-sklad-gruntiv>
71. <https://kyivpastfuture.com.ua/arka-druzhby-narodiv-istoriya/>
72. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B0%D1%85%D0%B0_%D0%A5%D0%B0%D0%B4%D1%96%D0%B4
73. https://www.archdaily.com/787401/verbania-cultural-centre-and-teather-studio-bargone?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
74. https://www.archdaily.com/787401/verbania-cultural-centre-and-teather-studio-bargone?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
75. <https://www.the-village.com.ua/village/city/city-news/321821-koli-vidkriyut-kulturniy-tsentr-krakiv-na-rusanivtsi>
76. <https://www.the-village.com.ua/village/city/city-news/337239-kulturniy-tsentr-krakiv-na-rusanivtsi-vidkriyut-do-dnya-nezalezhnosti-ukrayini>

77. <https://www.the-village.com.ua/village/business/wherework/260297-litayuchatarilka-lybidska-ocean-plaza?from=readmore>
78. <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/06/zmina-%E2%84%963-dbn-v.2.3-15.pdf>
79. <https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects>
<https://drive.google.com/file/d/1fYqdH4PgZjT8EyQCbX0FIx-s6vZkxSfH/view>
80. <http://kyiv-heritage.com/sites/default/files/%D0%94%D0%91%D0%9D%20%D0%91.22-12~2019%20%20%D0%9F%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D1%82%D0%B0%20%D0%B7%D0%B0%D0%B1%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%B9.pdf>
81. https://neufert-cdn.archdaily.net/uploads/product_file/file/80229/glo-elbphilharmonie-hamburg-saw.pdf
82. <https://www.archdaily.com/catalog/us/products/21252/construction-solutions-in-elbphilharmonie-concert-hall-sika>
83. <https://steelfreedom.ua/ua/gallery-pivfinalisty-2021/>
84. https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2023/01/big_city_lab_album_war_chapt_1-4-1.pdf
85. <https://sbmstudio.com.ua/gallery>
86. <https://web.archive.org/web/20201022073706/https://ua.interfax.com.ua/news/general/696231.html>
87. <https://hmarochos.kiev.ua/2020/09/15/roshen-kupyla-palats-kultury-v-kyievi-shhob-stvoryty-novyj-kontsertnyj-zal/>
88. <https://roshen.com/ua/ua/vyznachenyj-proekt-peremozhec-arhitekturnogo-konkursu-roshen-concert-hall>
89. <https://web.archive.org/web/20201022073706/https://ua.interfax.com.ua/news/general/696231.html>
90. <https://www.centrepompidou.fr/en/the-centre-pompidou/who-are-we>
91. <https://www.moma.org/research-and-learning/>
92. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D0%B9%D1%82_%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BD

93. <https://www.access-board.gov/ada/guides/chapter-4-ramps-and-curb-ramps/#landings>
94. <https://geodez.com.ua/dovidka-pro-geologichniy-sklad-gruntiv>
95. <https://kyivpastfuture.com.ua/arka-druzhby-narodiv-istoriya/>
96. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B0%D1%85%D0%B0_%D0%A5%D0%B0%D0%B4%D1%96%D0%B4
97. https://www.archdaily.com/787401/verbania-cultural-centre-and-teather-studio-bargone?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
98. https://www.archdaily.com/787401/verbania-cultural-centre-and-teather-studio-bargone?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
99. <https://www.the-village.com.ua/village/city/city-news/321821-koli-vidkriyut-kulturniy-tsentr-krakiv-na-rusanivtsi>
100. <https://www.the-village.com.ua/village/city/city-news/337239-kulturniy-tsentr-krakiv-na-rusanivtsi-vidkriyut-do-dnya-nezalezhnosti-ukrayini>
101. <https://www.the-village.com.ua/village/business/wherework/260297-litayucha-tarilka-lybidska-ocean-plaza?from=readmore>
102. Кандинський Василь Васильович «Точка та лінія на площині. Про духовне в мистецтві»
103. <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/06/zmina-%E2%84%963-dbn-v.2.3-15.pdf>
104. <https://vechirniy.kyiv.ua/news/45231/>
105. https://uartlib.org/downloads/FlorianColour_uartlib.org.pdf Книга Флоріана
106. <https://uartlib.org/exclusive/uyavit-sobi-shho-vy-pryjshly-do-kinozalu-podyvytysya-novu-symfoniyu/> Стаття про Флоріана
107. <https://vseosvita.ua/library/embed/0010no-202b.docx.html> Сигнальні кольори
108. <https://sm.etnolog.org.ua/zmist/2019/3-4/100.pdf>

Anti-Plagiarism v-15.257

Максимальное совпадение с одним документом 2.0%

Словари проверки: en_US, ru_RU, ua_UA. Ошибок в документах: 12%

ID: 118130 Название: «Культурний центр імені Флоріана Юр'єва в місті Києві» Добавлено в БД: 2023-06-26 Авторы: Вінніченко Софія Юрїївна Руководители: Седак О.І. Консультанты: Опоненты:	Документ		Суммарное совпадение по Базе Данных	
	Сим вол	Лек сем	Символы	Лексемы
	136009	977	3794 (3%)	43 (4%)
Источник плагиат				

ID	Описание	Наличие плагиата в документе	
		Символы	Лексемы